

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

До казни торік надійшло 55 мільярдів гривень. Але життя кращим не стало

Ранкове і денне засідання 2 червня

237 НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ ЗАТВЕРДИЛИ ЗВІТ УРЯДУ ПРО ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТУ-2003

Уперше в історії незалежної України стовідсотково виконано як дохідну, так і видаткову частини бюджету 2003 року. Про це у своїй доповіді заявив Перший віце-прем'єр-міністр—Міністр фінансів Микола Азаров під час звіту про виконання основного економічного закону минулого року. За його словами, темпи зростання ВВП сягнули 9,4 %. Реальні зарплати зросли на 15,2 %. Місцеві бюджети отримали торік 34,03 мільярда грн. Уперше, наголосив доповідач, вдалося виконати план надходжень від приватизації, профінансувати видатки на оплату праці в бюджетній сфері, повністю профінансувати підвищення стипендій студентам вузів, видання підручників тощо.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Нам потрібні не адвокати, а партнери

Будапешт ще раз запевнив Київ у намірі бути активним лобістом українських інтересів у ЄС. Це підкреслювалося під час зустрічей Голови ВР Володимира Литвина з Президентом, Прем'єр-міністром і Головою Державних Зборів Угорщини, що відбулися в рамках офіційного візиту української парламентської делегації до цієї країни.

(Закінчення на 2-й стор.).

НАМ ПРО НАС

День, який проходить без «Голосу України», вважаю неповноцінним. У неділю та понеділок переглядаю підшивку. Шукаю прізвище Коханець, сміливі розслідування Ілляша, мудрі публікації Бровченка, Науменка, Квітки, дотепні — Судді, інтелектуальні — Жежери. Серед вирізок зберігаю колективне фото працівників редакції. Для мене воно дороге, бо люди, зображені на ньому, приносять у мій дім правдиву інформацію, підказують, як зорієнтуватися в подіях сьогодні.

Анатолій ГУМЕНЮК.

Суми.

«Голос України» передплатуює вже п'ятий рік. І читає його не лише наша сім'я, а ще й сусіди вишиковуються в чергу за свіжим номером. Адже грошей на періодику немає, ось і доводиться ділитися з односельцями джерелом інформації. А потім ми збираємося всім селом і обговорюємо прочитане: хтось поділяє одну точку зору, хтось — зовсім іншу. Ось так у наших суперечках і народжується істина. Дякуємо вам за те, що ви робите. І знайте: ваша газета потрібна народу України. Нездаремно ж ви її «Голос».

Сім'я НЕПОЧАТОВИХ.

Ізюм Харківської області.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

«Калинові острови» зустрічає Миколаївщина

На Чорноморському узбережжі, в Коблевому, відбулося урочисте відкриття підсумкового туру IX всеукраїнського фестивалю телевізійних і радіопрограм «Калинові острови-2004», присвяченого 13-й річниці незалежності України. 150 журналістів з усіх областей України показують свої кращі роботи. Програма фестивалю передбачає не тільки перегляд, прослуховування й оцінку конкурсних програм, а й відвідування визначних місць краю: античного міста Ольвія, Очакова, музею суднобудування і флоту та художнього музею ім. В. Верещагіна в Миколаєві, знайомство з успішними підприємствами області. Журі вперше присудить «Гран-прі» кращим теле- та радіороботам

У НОМЕР

і за традицією визначить переможців у десятих номінаціях. Церемонія нагородження переможців і закриття фестивалю відбудеться 4 червня, повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.

Священики на гастролях

Хор священиків міста Дубно з аншлагом гастролює у французькому місті Лоар з концертами духовного співу. Торік хор брав участь у конкурсі духовної музики у польському містечку Гіжицько. Спів дубенських священиків не залишив байдужими і представників мерії Лоара, які тоді приїздили у справах до польського міста-побратима. Вони й запросили дубенчан до себе на гастролі, інформує наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.

Коротко про важливе

Учора

■ Апеляційний суд Києва відклав розгляд справи за позовом ЗАТ «ТНК-Україна-Інвест», ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез», Олександра Креденцера до газети «Голос України» і журналіста Сергія Лавренюка на 16 червня.

■ Затримано підозрюваного у крадіжці виборчих бюлетенів під час виборів у Мукачевому, повідомило агентство «Інтерфакс-Україна» з посиланням на центр громадських зв'язків УМВС України в Закарпатській області.

Завтра

■ У Києві Монсерат Кабальє почне репетиції з симфонічним оркестром Національної філармонії України під диригуванням Мігеля Ортеги.

Агро-2004: «Залишився сам... Залишився сам!»

У Чубинському під Києвом проходить XVI міжнародна виставка-ярмарок «Агро-2004», на яку з'їхалися фірми з 20 країн світу. Головною особливістю найбільшого вітчизняного форуму сільгоспвиробників стало те, що цього року він проходить за комерційний кошт. Подейкують,

що організатори — «Укراгропром-біржа» — «побили горшки» з Мінагрополітики, і з передбачених у бюджеті на проведення заходу грошей не надійшло ні копійки. Не було державної підтримки... Залишився сам на сам! Але немає і враження, що експозиції створено тому, що десь прозвучало «треба». Цього разу в Чубинському представлено сільськогосподарську техніку, засоби механізації кормовиробництва, добрива, ветпрепарати, засоби захисту рослин. Однак багато хто з відвідувачів виставки нарікав: мало уваги приділено тваринництву. А ця проблема досі актуальна для села.

Продовження теми читайте на 12—13-й стор.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЖИТОМИРЩИНА

Як плануєте провести відпустку?

Борис Канарський, директор сільгоспприємства «Зірка» Ємільчинського району:

— Мрію разом з друзями днів десять пожити в наметах біля моря.

Валентина Федорівна, бухгалтер сільради, Житомирський район:

— Із сапкою в руках. На землі, що належить нашій сім'ї, посіяли майже три гектари цукрових буряків.

Леонід Северенчук, консультант облдержадміністрації:

— Хочу взяти путівку в санаторій «Дениші», що неподалік від Житомира.

Іван М., будівельник, Червоноармійський район:

— Маю «відпустки» щомісяця. Відпрацюю вахту на будові в Києві, потім їду на два тижні в село допомагати синові з невісткою хату звести.

Петро Поліщук, програміст, 25 років:

— У мою першу відпустку (рік тому закінчив вуз) вирушу в село до батьків. Треба картоплю викопати, дров на зиму нарубати.

Розпитував Олексій КАВУН.

Володимир ЛИС:

«Літо буде досить дощове, особливо липень. Теплі — перша половина вересня і жовтня. Прихід зими очікується на початку листопада, а її тимчасовий відступ — у середині грудня».

Подробиці прогнозу погоди на 21-й стор.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

До казни торік надійшло 55 мільярдів гривень. Але життя кращим не стало

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 2 червня (Початок на 1-й стор.)

Наголошувалось і на поліпшенні бюджетного фінансування судової влади, оборонної галузі, закордонних установ, зменшенні кредиторської заборгованості, успіхах у погашенні державного боргу — як зовнішнього, так і внутрішнього. Одним з головних досягнень було названо і відсутність боргів з соціальних виплат місцевими бюджетами. Доповідач подякував парламентаріям за затвердження, як він сказав, напруженого, але реалістичного держбюджету-2003.

Щоправда, зовсім інші оцінки пролунали з уст співдоповідача, голови парламентського бюджетного комітету Петра Порошенка. Він також подякував урядові за мужність, проявлену під час пошуку компромісу і затвердження доходної частини бюджету—2003 на рівні 55 мільярдів гривень. Спочатку, як відомо, уряд пропонував зібрати до казни менше 50 мільярдів. І добре, що погодився на вищу цифру. Запорукою досягнення 55-мільярдної позначки без збільшення ставок податків Петро Порошенко вважає запровадження прозорих аукціонів на ввезення цукру-сирцю, підвищення орендних ставок на нафту і газ, скасування низьких пільг.

Водночас голова профільного комітету розкритикував як дії уряду з наповнення бюджету, так і самі «п и ш н і» ц и ф р и . «Зростання ВВП є? — запитував він. — А де доход до бюджету від цього?» Чому уряд пішов на ризик по запозичення, не маючи чітких напрямків цільового використання кош-

тів? За його словами, об'єкти державної власності продавали за безцінь — це до теми приватизації і надходжень від неї. Наголошував він і на відсутності політичної волі стосовно вільних економічних зон, від чого втрачає доходна частина бюджету, дісталось і Державній податковій адміністрації, яку голова комітету назвав монстром, що перетворився з органу стягнення податків на орган, який зайнявся виплатами бюджетних коштів. Петро Порошенко не проминув політичних оцінок на зразок того, що нинішній уряд — перший в історії України, який наважився знизити мінімальну зарплату.

Попри те, що більшість членів профільного парламентського комітету запропонувала схвалити звіт про виконання бюджету—2003, сам Петро Порошенко висловився проти цього.

Оцінки різних політичних сил розійшлися. Пропрезидентські та проурядові фракції пропонували подякувати урядові Януковича, а їхні політичні опоненти — навпаки. Лунали навіть пропозиції відправити уряд у відставку. Аргументи останніх базувалися на тому, що підприємства-трудівники зуміли збільшити зростання внутрішнього валового продукту не завдяки Кабміну, а всупереч йому. Зазначалося, що наших «найкращих у Європі темпів розвитку» досяг-

нуто завдяки сировинній складовій, а не наукоємним технологіям. Тому державний бюджет не тільки від цього не виграє, а й втрачає.

Проте очевидним і незаперечним залишається факт: бюджет-2003 виконано.

Від ейфорії з приводу справних бюджетних показників застеріг у прикінцевому слові на цю тему Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Він нагадав, що нинішні бюджетні досягнення слід розглядати на тлі загального економічного занепаду й одного з найнижчих у Європі життєвих рівнів українських громадян. Керівник парламенту звернув увагу на те, що частка оплати праці у структурі ВВП не зростає, а отже, пересічні громадяни не можуть реально поліпшити свій життєвий рівень. За його словами, треба щось робити з ПДВ — найбільш криміналізованим видом податків. Можливо, замінити його на податок з продажу. Підсумовуючи, Володимир Литвин закликав уряд і парламент до спільної відповідальності за ситуацію в державі, підтримати нинішній Кабінет Міністрів України.

Наприкінці засідання парламент вирішив доручити профільному комітетові спільно з урядом підготувати на 16 червня узгоджені пропозиції про внесення змін до цього річного бюджету. Потім розпочалися парламентські слухання з питань бюджетної політики на 2005 рік.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Приватизація «Криворіжсталі» — 4 мільярди втрат держбюджету

Вечірнє засідання 1 червня

Верховна Рада не підтримала «компромісний» проект постанови за результатами заслуховування заступників Генпрокурора, Міністра внутрішніх справ, Голови СБУ щодо подій у Мукачевому. За документ проголосували лише 206 народних депутатів.

Його автор Роман Зварич запропонував дати оцінку діям Генеральної прокуратури по розслідуванню «явних фактів», які «носять склад злочину». А «незадовільна» робота була замінена на «недостатню». Прокуратурі також пропонували за два тижні виправити ситуацію та прозвіту-

вати у парламенті. Цей документ підтримав і Комітет з питань законодавчого забезпечення та правоохоронної діяльності.

До цього народні обранці не підтримали рішення про розгляд проекту постанови (автор Анаатолій Матвієнко) про звільнення Генпрокурора Геннадія Васильєва за бездіяльність.

Після «провалу» однієї постанови депутати від «Нашої України», СПУ та БЮТ почали блокувати трибуну з вимогою розглянути питання про заборону приватизації «Криворіжсталі». Як наголосив Олександр Баранівський, рентабельність підприємства, на якому 55

тисяч працюючих, становить 45 відсотків. А за підрахунками голови Комітету ВР з питань бюджету Петра Порошенка, в разі приватизації «Криворіжсталі» держбюджет втратить до чотирьох мільярдів гривень. Проте за включення цього питання до порядку денного після півгодинної перерви проголосували лише 198 парламентаріїв. Та й Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк закликав не поспішати розглядати заборону приватизації, оскільки відсутні висновки парламентської Спеціальної контрольної комісії та Комітету ВР з питань економічної політики.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Якою бачиться нова Європа з балкона резиденції Президента Угорщини Ференца Мадла?

На знімку: Володимир Литвин, Каталін Сілі, Майкл Мартін і Ференц Мадл.

Нам потрібні не адвокати, а партнери

(Початок на 1-й стор.)

Обговорювали перспективи двосторонніх відносин і відносин України з ЄС. Насамперед — у контексті парламентськими співробітництва. Говорили також про взаємодію з міжнародними і регіональними, європейськими структурами — зокрема, з Вишеградською четвіркою (Угорщина, Польща, Чехія, Словаччина).

Ці країни давно вважаються лобістами українських інтересів. Під час візиту Володимира Литвина в Будапешт з'явилася надія, що до «нашого лобі» приєднається ще одна європейська столиця — Лондон. У рамках візиту відбулася тристороння зустріч голів Верховної Ради і Державних Зборів Угорщини, а також спікера Палати Громад британського парламенту Майкла Мартіна. Зустріч була організована з ініціативи угорської сторони з метою формування політики добросусідства ЄС. На переконання Каталін Сілі, Голови Держзборів Угорщини, новий кордон Євросоюзу має не ізолювати, а сприяти розвитку співробітництва з «новими сусідами».

Імпульсом до формування такої політики може стати тристороння заява про зміцнення міжпарламентських зв'язків, яку Володимир Литвин, Каталін Сілі та Майкл Мартін цього самого дня підписали в Будапешті. Як зазначила після підписання К. Сілі, Угорщина й у подальшому допомагатиме Україні в реалізації євроінтеграційних планів. Вона

нагадала, що на всіх єврофорумах Будапешт виступав за надання Україні статусу асоційованого члена ЄС (того самого, про який українські чиновники віднедавна воліють не згадувати. — Г. Л.). Британський спікер в інтерв'ю журналістам не роздавав щедрих обіцянок. Він лише зазначив, що посприє організації зустрічей представників української влади з владою британською, якщо буде на те воля Києва.

Під час братиславських зустрічей українська делегація виклала своє бачення архітектури єдиного європейського дому. «Розширення Європи за рахунок приєднання 10 членів — це ще не Європа, якій гарантовано безпеку, це не цілісна Європа», — переконаний Володимир Литвин. «Ми виходимо з того, що Україна має бути присутня у Європі, насамперед у економічних і соціальних процесах, що відбуваються в європейському співтоваристві», — сказав він. А тому адвокати Україні не потрібні. «Потрібні партнери, які мислять стратегічно і розуміють різницю в термінах «розширена Європа» і «безпечна Європа».

У ході тристоронніх переговорів Володимир Литвин зауважив, що для Києва важлива можливість запровадження безвізового режиму з ЄС і кроки з боку Брюсселя щодо поширення на відносини з Україною принципу «чотирьох свобод». «Ми виходимо з того, що потрібен план дій Україна—ЄС, який не був би сумою

напрямів, за якими нині здійснюється співробітництво, а виходив з необхідності якісного підвищення рівня такого співробітництва», — сказав він в інтерв'ю журналістам. Голова ВР вважає за потрібне вивести на якісно новий рівень відносини України з НАТО, для чого треба використати Стамбульський саміт. «Така політика не є суто егоїстичною політикою України — це політика, яка гарантувала б цілісність і безпеку Європи», — підкреслив він.

Під час зустрічі, представників парламентських груп дружби, що відбулася в рамках візиту, депутати домовилися обмінюватися інформацією про адаптацію законодавства до стандартів ЄС. З цією метою буде проведено стажування українських фахівців у рамках програм Ниредьгазської ініціативи. Сторони домовилися також активізувати діяльність змішаної українсько-угорської комісії з транскордонного співробітництва.

Володимир Литвин говорив про необхідність вивести роботу груп дружби на якісно новий рівень — міжпарламентську комісію, а потім і міжпарламентську асамблею. Як повідомив прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, прийнято рішення про створення трьох секцій для ретельнішої роботи з різних напрямів. Потребує перегляду й угода про співробітництво між двома парламентами.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Київ—Будапешт—Київ.

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Лідер — новий, кандидат у Президенти — єдиний

9 червня на з'їзді Аграрної партії Голову Верховної Ради України Володимира Литвина буде обрано лідером АПУ. Таку думку висловила у розмові з журналістами Катерина Ващук, яка очолює партійну фракцію у парламенті.

За її словами, таку саму позицію займає усе керівництво партії, зокрема голова АПУ, віцепрем'єр-міністр Іван Ки-

риленко. «В ім'я великої мети кожен із нас жертвує своїми амбіціями. Це означає, що наша партія здорова», — наголосила Катерина Ващук.

Вона нагадала, що Володимир Литвин народився в селі і «як ніхто інший сьогодні турбується про село». З приходом у партію глави парламенту, вважає лідер фракції, зросте авторитет і вплив АПУ. Окрім того, пере-

конана Катерина Ващук, «партія з галузевої стане загальнонародною, загальнонаціональною». «Можливо, ми доповнимо назву партії, оскільки в неї прийде інтелігенція і наука», — додала парламентарій.

Водночас Катерина Ващук зазначила, що партія й надалі підтримуватиме єдиного кандидата від більшості.

Вл. інф.

Злочинна змова уряду з нафтовими магнатами спровокувала підвищення цін на продовольчому ринку

Заява парламентської фракції Соціалістичної партії України у Верховній Раді України 27 травня 2004 року

Владний режим в Україні знову проявив свою злочинну сутність, дозволивши монополістам на ринку нафтопродуктів безкарно вступити в цінову змову для пограбування народу України.

Внаслідок політики уряду В. Януковича відбулося дворазове підняття цін на світлі нафтопродукти, на 40 — 50 відсотків упродовж останнього тижня (сьогодні бак бензину коштує більше, ніж отримує пенсіонер на місяць). Відповідно зросли ціни на перевезення, подорожчали основні продукти, зокрема харчування, на 10—20 відсотків, попереду — збільшення затрат у сільськогосподарському виробництві, цін на комунальні послуги і транспорт. Така негативна тенденція розростається сніговою кулею, що загрожуює економічним обвалом. Фактично повторюється ситуація 1999 року перед президентськими виборами, коли ціни на пальне було підвищено вдвічі, а гроші пішли на виборчу кампанію Кучми.

Цинізм посадовців у вищих ешелонах влади, які прикривають власну некомпетентність та бездіяльність зовнішніми чинниками, та відкрите ігнорування закону є визначальною ознакою режиму Кучми. В той час, як мільйони со-

ціально незахищених українських громадян позбавляють права на достатній життєвий рівень для себе і своїх сімей, контрольовані російськими олігархами оператори ринку нафтопродуктів України збагачуються під прикриттям українського уряду. Російські та українські олігархи, заробляючи на збіднінні громадян, і передовсім селян, своїми цинічними діями хочуть зберегти в Україні кланову систему влади.

Загальнонаціональна хлібна криза восени минулого року, травнева бензинова криза цього року свідчать про банкрутство економічної політики уряду, не здатного контролювати ситуацію, що вкотре ставить під загрозу національну безпеку країни. Соціальні наслідки такої політики дадуться взнаки вже завтра. Обіцяне урядом підвищення на 20 відсотків пенсій і зарплат після зростання цін на пально-мастильні матеріали буде повністю поглинено, знівельовано, отже, реальні зарплати і пенсії будуть меншими, ніж до цього. Влада вбиває у свідомість громадян думку про наповнення бюджету і зростання здобутку, фактично вийде навпаки, і бідні стануть ще біднішими, а багаті — ще багатшими. Така політика не має перспективи.

Соціалісти вимагають від Президента та уряду:

1. Вжити негайних і рішучих дій для збільшення пропозиції і відповідного зменшення ціни світлих нафтопродуктів на внутрішньому ринку шляхом тимчасової заборони їх експорту на період до стабілізації ситуації, закупівлі та інтервенції з запасів державного резерву, зменшення ставок ввізного мита та запровадження державного регулювання роздрібних цін на нафтопродукти.
2. Прискорити запуск в експлуатацію нафтопроводу «Одеса—Броди» у прямому напрямку для запровадження альтернативних шляхів постачання нафти та відмови від планів його реверсного використання, що поставить український народ у повну залежність від російських нафтових магнатів.
3. Відвернути економічну кризу, яка може мати катастрофічні наслідки для національної безпеки України, та притягнути до адміністративної та кримінальної відповідальності за злочинну діяльність або бездіяльність винних осіб.
4. Невідкладно включити до порядку денного V сесії Верховної Ради України питання про кризу на ринку нафтопродуктів.

Іван БОКИЙ,
заступник керівника фракції.

Виробництво — не війна, проте люди гинуть

У КОМІТЕТАХ ВР

За останні десять років на вітчизняному виробництві травмовано майже 500 тисяч працівників, із них більш як 15 тисяч загинули, майже 100 тисяч стали інвалідами. Такі цифри оприлюднили учасники слухань «Стан промислової безпеки та охорона праці в Україні у світлі виконання Закону «Про охорону праці», організованих Комітетом ВР з питань соціальної політики та праці. Крім того, темпи зростання професійної патології та інвалідності працездатного населення (у 2000 році — 2600 випадків, торік — утричі більше) стають загрозливими. Сумний літопис людських жертв на виробництві змушує повернутися до цієї пекучої проблеми знову і знову, зазначив голова комітету Василь Хара.

З переходом України до ринкових відносин, появою різноманітних форм власності постала нова проблема: потрібні нові підходи до управління охороною праці на державному, регіональному і виробничому рівнях — гнучкіших і прий-

нятних для різних форм власності. А отже, потрібний подальший розвиток законодавства про охорону праці. Нині гостро стоїть питання вдосконалення системи надання пільг і компенсацій за несприятливі умови праці, а також затвер-

дження спеціальної програми профілактики професійних захворювань.

Учасники слухань упевнені: професійна безпека і гігієна мають бути найвищими пріоритетами нашої діяльності. Певні кроки у цьому напрямку вже було зроблено. Минуло півтора року відтоді, як працює відновлений з ініціативи Верховної Ради Державний комітет України з нагляду за охороною праці. Завдяки комплексу дій на п'ятдесят випадків зменшився смертний травматизм у вугільній галузі, майже на 40 — в агропромисловому комплексі та на двадцять — у житлово-комунальній сфері та машинобудуванні. До того ж для запобігання нещас-

ним випадкам на будівництві введено нову форму оперативних перевірок — «Будівельний патруль», у рамках якого інспектори Держнаглядохоронпраці контролюють виконання на об'єктах будівництва своїх приписів і заходів безпеки. Водночас запроваджено страхування об'єктів підвищеної небезпеки. Завдяки цьому тягар економічної відповідальності з кишені платників податків переноситься на страхові компанії. Учасники слухань переконані: лише об'єднавши зусилля органів державної влади, громадських організацій та роботодавців можна забезпечити охорону праці, життя і здоров'я українців.

Олена ГОРБУНОВА.

ДО ДНЯ ЖУРНАЛІСТА

Себе показали — багатіші стали

Напередодні професійного свята українських журналістів у Луганську відбулася виставка «Медіа-вернісаж», на якій було представлено велику палітру ЗМІ регіону — від державних до незалежних. Центральне місце посідали дитяча преса та видання національних меншостей. Нині на Луганщині налічується майже 380 періодичних видань і 66 телерадіокомпаній. Виставку організувало обласне управління у справах преси та інформації.

Алла АНТИПОВА.
Луганськ.

Чекайте конференцію восени

В Афінах (Грецька Республіка) відбувся XXV конгрес Міжнародної федерації журналістів, який розглянув журналістські проблеми в контексті викликів часу.

Виступаючи в обговоренні звітної доповіді генерального секретаря МФЖ Ейдана Уайта, голова Національної спілки журналістів України Ігор Лубченко зупинився на кількох моментах, які, на його думку, мають сприяти глибшому розв'язанню проблем працівників ЗМІ. Зокрема, він запропонував створити постійно діючий «круглий стіл» голів національних спілок журналістів країн Східної Європи, учасники якого під час регулярних зустрічей спільно аналізуватимуть здобутки і проблеми інформаційного простору постсоціалістичних країн. Цю пропозицію підтримали делегати конгресу.

Під час зустрічі голови НСЖУ з генеральним секретарем МФЖ Ейданом Уайтом, директором проєктів Федерації Олівером Моні-Кірлом, головами та представниками спілок журналістів Великої Британії Джереєм Діром і Джимом Бумелою, Норвегії Анн-Маргрет

Аустена, Швеції Арне Конігом та Анітою Вальберг домовлено про проведення восени цього року в Києві конференції з проблем розвитку української журналістики.

У ході зустрічі з головою спілки журналістів Болгарії Міленом Валковим та головою спілки журналістів Сербії Небойшею Лукичем домовлено про спільні заходи, які буде проведено наступного року.

Представники НСЖУ відвідали редакції тижневиків «Амонія» і «Афины пресс», зустрілися з журналістами газет «Ethos» і «New Europe».

Під час перебування в Афінах представники НСЖУ постійно відчували допомогу з боку Посольства України у Грецькій Республіці. Ігор Лубченко та Олександр Кириленко мали зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом України у Грецькій Республіці Віктором Кальником.

Прес-служба НСЖУ.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Бензину й емоцій!

Бурхливий спурт промисловості, нестримне зростання цін на нафтопродукти, ялтинські домовленості стосовно подальшого розвитку СЄП (Єдиного економічного простору) — одразу й не пригадаєш такого перенасиченого подіями та емоціями травня.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

Ціни на бензин змінюються так часто, що й вивішувати їх немає сенсу, а домовленості у Криму такі ж хиткі, як погода біля моря.

Фото Валерія СОЛОВЬОВА (УНІАН).

Ідею узагальнено

Таке спостерігалось хіба що 1989 року, коли відбувся перший з'їзд народних депутатів. Пригадуєте — Сахаров, Собчак, Станкевич... Тоді, так само, як і тепер у Лівадії на пленарному засіданні глав держав — учасники СЄП, політики намагалися узгодити купу паперів, обговорити безліч пропозицій, проаналізувати низку ідей, але, як полюблили тоді говорити, консенсусу не знаходили. Через п'ятнадцять років президенти Росії, України, Білорусі та Казахстану поставлять на порядок денний не менш дискусійну проблему: яка має бути нормативно-правова база СЄП? Або, як висловився Володимир Путін, економічна хартія взаємодії. Він вважає, що серед пріоритетних питань мають бути узгоджена зовнішньоторговельна політика, формування спільного митного тарифу, єдиного конкурентного середовища і створення єдиного регулюючого органу. Але так вважають не всі.

Бо російська економіка — не те саме, що наша. Українська промисловість і сільське господарство більш залежні від інвестиційного та сировинного імпорту, а російський експорт значно переважає над імпортом тощо. Мало того, російські товари в нас дорожчають, тоді як наші в росіян, навпаки, дешевшають, навіть коли курс рубля міцнішає щодо гривні. Очевидно, що спільним митним тарифом тут не обійтись, потрібно погоджувати курсову політику обох чи то пак чотирьох країн. Інакше що то буде за добросовісна конкуренція!

Але ж обмінний курс, фігурально кажучи, це — градусник під пахвою економіки, що вказує, зокрема, і на стан бюджетної та кредитно-грошової політики країни. Як досягти рівноправних умов для чотирьох економік і спільного температурного режиму, не порушивши національних валют, — запитання місяця, яке постало перед розробниками нормативно-правових підвалин СЄП. Прагматично налаштовані економісти-аналітики не знають відповіді. На їхню думку, без запровадження єдиної валюти досягти результату неможливо. Та якщо гроші матимуть однакову ціну, хтось апріорі буде обмежувати у праві одержувати власні доходи, самостійно проводити бюджетну, податкову, кредитну політику. Згадайте, хто?

(Закінчення на 5-й стор.).

НОВИНИ

Жити в дружбі й повазі

Таке гасло I Міжнародного п'ятиденного симпозиуму тюркологів, що проходить у Сімферополі. Учасники масштабного заходу стали представники 19 країн світу, які беруть участь у роботі 16 наукових секцій.

На їх засіданнях заслухано й обговорено доповіді про культурний взаємозв'язок тюркського світу, розвиток сучасної кримськотатарської літератури, проблеми збереження кримських караїмів та їхньої етнокультури, етногенетичних взаємовідносин киргизів і ногаїв, про героїчні образи в легендах і казках за-

хідних тюрків та чимало інших питань. Вітаючи учасників представницького зібрання, голова Верховної Ради Криму Борис Дейч нагадав, що з давніх часів півострів є перехрестям цивілізацій Європи і Азії, де в результаті багатовікових контактів виникли симбіозні матеріальні культури. З третього сто-

ліття нашої ери на цій землі, незважаючи на зміну міграційних потоків, впевнено проявляється тенденція зближення і взаємозбагачення різних за походженням, мовою і культурою етнічних груп. Саме тому, що вона зберігалася і розвивалася протягом століть, сучасне кримське суспільство, спираючись на досвід історії, має можливість будувати свій спільний дім, гаслом якого стали слова «Проц-

вітання у єдності», викарбувані на гербі Криму. А щоб жити у дружбі, потрібно передусім навчитися поважати одне одного. Всі учасники зібрання відзначили його виняткову важливість, адже «в сучасному житті шлях до економічного розквіту та взаєморозуміння країн можна прокласти лише через культурний взаємообмін».

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

ЗАРПЛАТА

Борги: віддадуть усе і всім

Борги у заробітній платі працівникам вугільної промисловості буде виплачено до 1 вересня цього року. Таку заяву зробив під час перебування в Донецьку Міністр палива та енергетики України Сергій Тулуб. «Коли, як не цього року, повернути зарплату — і про неї забути, — сказав міністр. — Докласти руки і вирішити цю проблему».

Проте народний депутат України, голова ЦК профспілки працівників вугільної промисловості України Віктор Турманов висловив сумнів у тому, що вдасться за кілька місяців погасити борги, «накопичені за 12 років незалежності». А заступник голови Донецької обласної держадміністра-

ції Володимир Логвиненко зауважив, що реальність графіків виплати грошей, складених на деяких вугільних підприємствах, викликає сумніви. «Звідки візьмуться гроші для виплати боргів без утиску фінансування основного виробництва?» — сказав він.

За словами Міністра палива та енергетики, держава повинна взяти участь у ліквідації боргів у зарплаті шахтарям. Водночас, переконаний С. Тулуб, «у вугільній промисловості є всі можливості, щоб фінансово збалансувати всі підприємства й ефективно не лише стабілізувати ситуацію, а й почати розвиватися».

Ліна КУЩ.

Донецьк.

ФОТОФАКТ

Чернігівський виробничо-харчовий комбінат «Нивки», який почав свою роботу в грудні 2001 року, завдяки значним інвестиціям збільшив кількість працівників зі 160 до 550. Лише за останні два місяці обсяги продажу тортів, тістечок підприємства зросли на 30 відсотків. Нові технологічні лінії та розробка 20 новинок доведуть випуск товарної продукції в цьому році до 20 мільйонів гривень.

На знімку: чернігівські торти тривалого зберігання доставляються в усі куточки України.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) постановою від 06.04.2004 р. по справі № 8/366 визнав СТОВ «Оріль» (39400, с. Ряске, Машівський р-н, Полтавська обл., р/р 26001062421114 в ПОФ АППБ «Аваль» м. Полтава, МФО 331605, код 31580368) банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича (ліцензія АА № 487797 від 30.04.2003 р., 36009, м. Полтава, вул. С. Кондратенка, 6).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Мастер-XXI», код ЄДРПОУ 22937664, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців за тел. 544-13-85.

ТОВ «Слов'янський міст» (ЄДРПО 31885777, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, будинок, 120, корпус, 1) повідомляє про свою ліквідацію. Всі вимоги приймаються упродовж одного місяця за вищевказаною адресою.

Постановою Господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалко, 2) № 712/116 від 05.05.2004 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Травень» (40030, м. Суми, вул. Кірова, 48/35, код 21112996, п/р 26001253189001, в СФ КБ «Приватбанк», МФО 337546) визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура. Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Сисоєва Андрія Валерійовича, ліцензія серія АА № 485260 видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України від 09.04.2003 р. Адреса для листування: вул. Псільська, 4, офіс 9, м. Суми, 40022, т. 22-19-78, 218-421.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра Гордієвича (Україна).

У райцентрі Немирів на Вінниччині відкрито пам'ятник видатному українському композиторові Миколі Леонтовичу, який на Немирівщині народився, вчителював, тут же написав і свою першу збірку «Пісні Поділля».

АКТУАЛЬНО

ЗАЛК став лауреатом природоохоронного проекту

Напередодні Всесвітнього дня охорони навколишнього середовища в Києві нагороджували лауреатів проекту «Екологія і природні багатства України». Голові правління — генеральному директору ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат» Олександру Федотову і в його особі всьому підприємству як лідеру з природоохоронної діяльності у 2003—2004 роках вручено Почесний диплом і спеціальний знак. Тим самим відзначено вагомий внесок комбінату в поліпшення екологічної ситуації в регіоні. Природоохоронній діяльності на комбінаті приділяють пильну і постійну увагу. Сьогодні на підприємстві кожна шоста гривня, яка йде на реконструкцію і розвиток комбінату, — «екологічна». За останні три роки кількість шкідливих викидів комбінату скоротилася на 18 відсотків. Усі основні джерела викидів на ЗАЛК оснащено очисними установками, проводиться комплекс робіт зі зменшення водоспоживання і скидання стічних вод. Управління охорони навколишнього середовища комбінату розробило і впроваджує нові технології з утилізації промислових відходів. А на конференції партнерів і донорів басейну Дніпра Запорізький алюмінієвий комбінат було внесено до переліку чотирьох «гарячих точок» для пріоритетних інвестицій з програми ПРООН-ГЕФ. Там само провели технічну й економічну оцінку заходів, які провів ЗАЛК зі зменшення впливу на навколишнє середовище. Особливу увагу і схвалення фахівців викликали будівництво водооборотної системи центральної компресорної станції та електроліварного відділення, а також модернізація електролізного виробництва з впровадженням «сухих» газоочисток загальною вартістю 77,2 млн. доларів. Крім природоохоронних заходів на виробничих об'єктах, комбінат щорічно впорядковує і озеленює санітарно-захисну зону, а також надає благодійну допомогу медичним, дитячим та іншим організаціям міста й області. Тільки 2003 року на це було витрачено 2,2 мільйона гривень.

Валерій КАЛНИШ.

Запоріжжя.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОГОЛОШЕННЯ

03 липня 2004 р. о 14 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/234 відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти наступного майна радгоспу ім. Суворова, а саме: Споруда чотирьохрядного корівника «Р» (внутрішня площа — 1590,8 м. кв., площа забудови — 1710,15 м. кв., об'єм — 5130 м. куб.) — 15456,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Тячівський р-н, с. Чумалево, вул. Дмитренка, 8. Для участі в аукціоні потенційним покупцям слід подати заявки на участь в торгах до 25 червня 2004 р. та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів — Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області у АППБ «Аваль» м. Ужгород, п/р 2600014776, код 26252740, МФО 312345. Заявка на участь у торгах, конкурсі повинна містити назву предмета продажу, відомості про юридичну або фізичну особу, що подає заявку. Заявка, копія документу про сплату гарантійного внеску можуть бути надіслані рекомендованим листом організатору торгів. Відповідальність за своєчасність доставки і форму надісланих поштою заявок і пропозицій та пов'язаний з цим ризик несе учасник торгів. Потенційним покупцям, для реєстрації як учасника, слід мати при собі: документ, що посвідчує особу, або представника юридичної особи, їх повноваження, довідку про те, що проти учасника торгів не порушено справу про банкрутство; документ про внесення грошових коштів у розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта; документ про внесення реєстраційного внеску в розмірі одного неоподаткованого мінімуму; декларацію про доходи для покупців-фізичних осіб; нотаріально засвідчені копії установчих документів для покупців-юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні — для органів місцевого самоврядування). З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів — Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області — за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/234, тел. (03122) 3-59-37.

Сивий хлопчисько, останній соцреаліст

Минулого тижня в Українському фонді культури відбулася презентація одразу двох нових книжок Олександра Мороза — збірки поезій «...З відстані» та збірки прози «Жива стерня».

Слова, винесені в заголовок — «сивий хлопчисько», вигадані не для краси, їх узято з пісні, присвяченої Морозу, а текст тої пісні писала жінка, яка мала право на такі слова («мой любий седой мальчишка...»). Пісня вперше пролунала саме тут і була сюрпризом для всіх, і для Олександра Олександровича також. На презентації щедро звучали в цитатах твори Мороза, але от цікаве спостереження: поезія самого Мороза без жодної незручності для слуху сприймалася лише у пісенному вигляді та в ав-

торському виконанні. Можливо, це від того, що Мороз у своїй творчості надто інтимний і ширий, і ця інтимність не терпить «акторського» стилю чи банальних цитувань (як ото у нас звикли цитувати класиків марксизму). Ця презентація мимоволі нагадувала про те, чим була наша література соцреалізму. А була вона, в кращих своїх зразках, літературою чесних людей, котрі вірили в те, що писали. Нині, коли принципи соцреалізму (та й самого соціалізму) заїжджено всілякими спекулянтами, треба бу-

Фото Анастасія СЕЛЕНІЯ.

ти Морозом, щоб оті принципи в художньому слові звучали нефальшиво. В цьому сенсі Олександр Олександрович — останній у нас соцреаліст, розумний романтик літератури й політики.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Сонячний лозі підтримка

ПРОБЛЕМА

«Сонячна долина» — одне з небагатьох благополучних виноробних підприємств Криму. Тут два мільйони кущів винограду, половина — молоді саджанці. Щоб поновити виноградники, протягом трьох останніх років у розвиток плантацій сонячної лози вклали сім мільйонів доларів. Приживається 98 відсотків придбаних саджанців кращих європейських сортів. Саме тому тут відбулася всеукраїнська конференція з розвитку садівництва, виноградарства й винороб-

ства в країні. Як відзначив Міністр аграрної політики України Віктор Слаута, головна мета форуму — визначити «правила гри» у сфері виноробства і садівництва. Найкраща підтримка галузі — міцна законодавча база. До ВР України з Криму вже давно направили проект закону про виноградарство і вино. Чим раніше його ухвалять депутати, тим швидше врятуємо галузь. Бо поки що 60 відсотків кримських виноградників перебувають у незадовільному стані. Більшість висаджено ще в 70-х роках — молодих плантацій всього 10

відсотків. Площі виноградників за останнє десятиліття скоротилися вдвічі. Відсутні кошти на розвиток галузі.

Ще одна проблема: фальсифікату більше, ніж заводської продукції. Нині на півострові більш як 600 виноробних підприємств і лише сім з них працюють за ліцензією, стверджують фіскальні органи. Без закону про відповідальність за фальсифікацію подальший розвиток галузі неможливий. Він щонайшвидше має забезпечити українців від шкідливих для здоров'я підробок.

Віктор ВАСИЛЬ.

СИТУАЦІЯ

Бомба на бомбі...

На території Сумщини налічується більш як 350 складів з різноманітними отрутохімікатами. І хоча накопичувалися вони про запас роками, паспортизовано з них лише півтори сотні. Тож решта, викладаючи щодня в навколишнє середовище сотні кілограмів шкідливих речовин, давно фактично перетворилися на міни сповільненої дії. До того ж почастилися випадки викрадення звітти отрутохімікатів з подальшим продажем під виглядом казна-чого.

Сумські екологи з цього приводу вже давно б'ють на сполох, та віз і нині там. Оскільки виділення цільових коштів на утримання складів-бомб бюджетом не передбачено, всі вони перебувають на утриманні, у більшості своїй, агонізуючих сільгосппідприємств. Тим часом стрілка годинника пускового механізму дедалі ближче до критичної позначки.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

«Україно, я твоя краплинка»

Восьмеро дітей-інвалідів, які через хворобу не відвідують школу, а навчаються за індивідуальними планами, у Міжнародний день захисту дітей одержали подарунки від Корецької районної ради, а шістнадцять сиріт — випускників шкіл — грошову допомогу.

Центральні майдани та кращі зали старовинного Корця цього дня було надано дітям, які прийшли на свято «Україно, я твоя краплинка». Конкурс дитячого малюнка на асфальті, спортивні естафети, святковий гала-концерт юних талантів Корецького району, дискотека, виставки робіт з ужиткового мистецтва, дитячих ремесел, художньої творчості, урочиста церемонія вручення нагород кращим дитячим закладам та учасникам свята — це аж ніяк не повний перелік того, що відбувалося цього дня у Корці, вулиці якого сяяли від дитячих усмішок. Таке свято вже не вперше організовує Корецька районна рада.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Гіркий початок канікул

ТРАГЕДІЇ

Біля села Возсятське, що в Єланецькому районі, 29 травня шкільний мікроавтобус «Газель» зіткнувся з вантажним автомобілем. Наслідки зіткнення трагічні: водій та учень 10-го класу Ка-

занківської ЗОШ №2 загинули на місці, ще один хлопець помер увечері цього ж дня. Всіх постраждалих (10 осіб) було доставлено до Єланецької районної лікарні, деяким зроблено операції. Нас-

тупного дня двоє дорослих і восьмеро дітей перевезли до лікарні швидкої медичної допомоги та обласної дитячої лікарні у Миколаїв. Тільки один хлопець перебуває у задовільному стані, решта — в тяжкому, середньої тяжкості та дуже тяжкому.

Як стало відомо, делегація дітей, учнів Казанківської ЗОШ №2, у супроводі вчительки і начальника районного відділу у справах сім'ї та молоді їхала для участі в обласних зборах молоді.

За словами заступника начальника головного управління МНС у Миколаївській області Анатолія Іноземцева, причина аварії в тому, що на перехресті двох трас шкільний автобус, рухаючись другорядною дорогою, не вико-

нав вимоги дорожнього знака «Проїзд без зупинки заборонено», не зменшив швидкості, виїхав на головну дорогу і зіткнувся з вантажівкою, повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.

Двома днями пізніше аналогічна трагедія відбулася за десять кілометрів від Білої Церкви (Київська область). Унаслідок ДТП завуч сільської школи помер від отриманих травм, дев'ять школярів госпіталізовано. «Мазда», яка рухалася на великій швидкості, вдарила «Газель» у задне ліве крило. Мікроавтобус перевернувся і вилетів у кювет. У «Газелі» перебували школярі з села Кіровське, що в Волноваському районі Донецької області. Діти їхали на екскурсію до Києва, передає ForUm.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Бензину й емоцій!

(Початок на 3-й стор.).

Конкретне партнерство

На думку нашого Президента, створення нормативно-правової бази ЄЕП слід починати зі створення зони вільної торгівлі без усіляких обмежень, для чого досить підготувати 13 документів. Забобонна цифра. Але нічого страшного, якщо згадати, що 1993 року Україна підписала першу угоду з РФ про створення такої зони, яку так і не втілили в життя, або угоду, підписану в рамках СНД, яка не діє. Утім, Росія й так є найбільшим конкретним торговельним партнером України. У травні можна було побачити чимало спільного між нашими країнами: від шахтарських протестів з приводу невиплати заробітної плати — до штучних банкруств підприємств, що готуються до приватизації.

Про спільність україно-російських інтересів у травні дуже вчасно нагадала «Північсталь», яка, судячи з усього, складатиме конкуренцію під час курсу з продажу «Криворіжсталі». Якщо згадати, що претензії росіян на купівлю лідера на ринку чорної металургії України підкріплюються оборотом, який перевищує дохід «Інвестиційно-металургійного союзу» Віктора Пінчука та Ріната Ахметова, то не зв'язати на це означало б легковажити. Мільярдний кредит для придбання металургійного лоту для «Північсталі» взяти не проблема, а союзник для виконання сировинних інвестзобов'язань, найімовірніше, й сам уже відгукнувся. А вже придбання у власність найліквідніших активів української металургії — це вже конкретний бізнес.

Виразно, але вже з іншого боку стан конкретного партнерства між бізнесменами обох країн проілюструвала ажіотажна ситуація на ринку нафтопродуктів, яка виникла у другій декаді місяця. Роздрібні ціни на бензин і дизпаливо почали зростати стрімко та безконтрольно. Міністерство економіки та з питань євроінтеграції повідомило про подорожчання російської нафти на українських НПЗ у середньому на 24—35 відсотків. Про введення російського мита на нафту. Згадали про стягнення росіянами ПДВ з експорту нафти. Запідозрили продавців у змові. Ледь не дісталось країнам ОПЕК. Але це вже й не так важливо, оскільки факт залишається фактом: уряд не запобіг завчасно ціновому струсу. Мало того, не визначив його причини навіть після того, як у регіонах розпочався ажіотажний попит. А про потребу мати на такі випадки інтервенційні запаси нафтопродуктів, імовірно, довідався лише з телетрансляції. Чого доброго, Президент країни може вирішити, що наш уряд узагалі не здатний адекватно реагувати на ринкові реалії. І дійде висновку, який для багатьох спостерігачів за лівадійськими подіями вже очевидний: український уряд не готовий до конкретного партнерства ні з росіянами, ні з європейцями, на що Віктору Януковичу натякнули минулого місяця у Брюсселі, ні з будь-ким іншим. Бо він реагує на форс-мажор, а не запобігає йому своїми діями. (Згадайте, аби не тижнева канонада під Новобогданівкою, ми і сьогодні не мали б рішення про створення державного підприємства з утилізації військових набоїв.) До того ж реакція уряду — заборона експорту нафтопродуктів — вже нагадує слона в посудній лавці. Інша річ — великий і середній бізнес обох країн. Незважаючи на форму власності, він готовий до конкретного партнерства і без втручання великої політики. Промовисте тому підтвердження в темпах економічного зростання, які вказують на те, що українці рухаються удвічі швидше за росіян.

Спільний кордон

Насамкінець про партнерство з європейцями. Перший місяць такого добросусідства з ЄС засвідчив, що наші експортери, якщо й втратять, то, перше, небагато, а по-друге, не назавжди. Так, ставки мита на кордоні з ЄС, вже зрозуміло, нижчі за ті, що діяли раніше (середньозважена ставка мита на промтовари знижується з 8,9 до 3,43 відсотка). За збереження загальної квоти на поставку металопродукції в ЄС на ринки нових членів Україна поставить, за словами комісара з питань торгівлі і члена Єврокомісії Паскаля Ламі, 565 тисяч тонн сталі, окрім цього — перегляне низку антидемпінгових заходів, якщо через розширення ЄС вони завдають збитків експортерам. І до того ж не слід забувати, що лише 0,3 відсотка українського експорту в країни ЄС підлягає квотуванню. Що не кажіть, а наші експортери полюбують ці ринки, вибираючи встановлені квоти, як кажуть, достроково. І нашим експортерам небайдуже, хто саме матиме спільний кордон з Європою — Україна чи ЄЕП.

Сергій ВЛАД.

Правління Національного банку України висловлює глибоке співчуття Шумилу Ігорю Анатолійовичу, члену правління Національного банку України, директору Генерального економічного департаменту, з приводу тяжкої непоправної втрати — смерті його батька

Анатолія Калістратовича.

Червоне й чорне кавказьких українців

ВІСТІ З ДІАСПОРИ

Леся Кірімова мешкає в Азербайджані вже друге десятиліття. Народилася у Білій Церкві, в Києві познайомилася з азербайджанцем, вийшла за нього заміж — ось так і опинилася в Баку. Їхні двоє синів навчаються в російській школі, вдома теж розмовляють російською. Добре знають і азербайджанську, трохи — українську. В Україні у Лесі zostалися сестра і батьки, до яких вона може приїхати раз на рік. Частіше — до роги задоволення.

Історія Лесі — типова й унікальна водночас. Нині в Азербайджані живуть близько 30 тисяч українців не лише у першому, а й третьому—четвертому поколіннях. Але для багатьох із них Україна — щось дуже далеке і незбагненне, бо бачили її лише на картинках та по телевізору. Особливо для дітей змішаних шлюбів, де мама — українка, тато — азербайджанець, а рідною мовою чомусь стає російська. Українська діаспора в Азербайджані не вельми нарікає на можливості задоволення своїх національних потреб. І не лише завдяки кільком офіційним українським осередкам. Просто далеко не всі тутешні українці мають ці національні потреби. І все-таки...

Сім років тому в Азербайджані було утворено Українську громаду ім. Т. Шевченка, яка, за

словами її голови Анатолія Пархоменка, цього року нарешті отримала власне приміщення в Баку. У 2000—2001 роках відкрито й Український культурний центр та недільну школу при Бакинському слов'янському університеті, поки що єдині на весь Азербайджан. У Бакинському слов'янському університеті також діє українське відділення. Всі делегації з України нині приїждять до Баку не з порожніми руками — охоче дарують центру та школі художню та учбову літературу, записи народних пісень, з яких по крихтах збирають бібліотеку. «Однак порівнювати українську діаспору в Азербайджані зі, скажімо, у США, Канаді чи Німеччині — неможливо, — каже директор Українського культурного центру, викладач української мови та

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

літератури Бакинського слов'янського університету Ірина Алієва. — Треба зрозуміти той чинник, що ми жили в Радянському Союзі, де все було русифіковано. Якщо чесно, то національні свідомість у тутешніх українців дуже низька. Лише дехто розмовляє українською, а решта майже не знають ані своєї мови, ані історії».

У змішаних сім'ях часто взагалі не дотримуються жодних національних традицій — ані азербайджанських, ані українських. Тож головна проблема, на думку пані Ірини, — не матеріальна, не в україномовних підручниках та художній літературі (хоча й цього бракує), а в тому, що в самих наших земляків відсутнє ба-

жання усвідомлювати себе українцями. «Поїхати до Києва, отримати якусь матеріальну допомогу з України, — завжди готові, — зауважує І. Алієва. — А навчати своїх дітей рідної мови виявляють бажання здебільшого ті, хто приїхав до Азербайджану недавно. А в тих, хто осів тут уже давно, — залишилося хіба що українське

прізвище». До того ж у недільній школі, попри всі старання вчителів-ентузіастів, викладання української мови ускладнено. Насамперед через різновіковість учнів, бо за однією партою сидять і шести-, й вісімнадцятилітні. У пані Ірини також досить «типово-унікальна» доля: вона — львів'янка, живе в Азербайджані четвертий рік, із чоловіком-азербайджанцем разом навчалися в Чернівецькому університеті.

У Лесі Кірімові також є своє побажання-прохання: «Дуже хотілося б, щоб до нас приїздили на гастролі українські артисти, яких маємо можливість слухати лише на касетах і дисках. Хоча російські «зірки» в нас дуже часті гості».

Улюблена пісня азербайджанських українців — «Два кольори». І не випадково. Бо й на Кавказі, і в їхніх долях все переплелось, як у тій пісні: чорне — журба, червоне — любов.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ — Баку.

На знімку: виступає хор Українського культурного центру при Бакинському слов'янському університеті.

СВЯТО

Тільки статус миротворця може допомогти уникнути конфліктів у зоні відповідальності

Напередодні Міжнародного дня миротворця, що вже вдруге відзначається в нашій державі минулої суботи, «ГУ» привітав українських миротворців в особі президента Асоціації миротворців України Юрія ДОНСЬКОГО.

Він повідомив газеті, що цього року, крім урочистостей у Києві з презентацією нового вітчизняного фільму про наших миротворців, пройшли святкові заходи в кожному українському підрозділі за кордоном. Хлопців, які несуть там нелегку службу, Міністр оборони привітав особисто у прямій телефонній розмові з усіма командирами наших підрозділів. Особливу увагу миротворці приділили сім'ям загиблих товаришів...

Миротворчість — справа відносно нова для України, тому проблем чимало.

— Найгострішим є невирішене питання про статус учасника миротворчих операцій, — зазначив у розмові Ю. Донський. — До парламенту внесено новий законопроект про статус миротворця, і, на нашу думку, цей документ потребує низки істотних доповнень, зокрема щодо статусу цивільних миротворців. Також має бути внесено зміни щодо порядку підготовки і проходження служби миротворцями. Бо в законопроекті не визначено, яка сторона має фінансувати підготовку миротворців. Немає і чіткого визначення, якою повинна бути зарплата миротворців, які критерії її нарахування, джерела фінансування. У нас були проблеми щодо Лівану: коли туди вирушав загін розмінування, людям не оплачували їхню працю з підготовки персоналу в навчальному центрі... Коли люди йдуть від Міноборони — проблем немає, коли ж від центральних установ України, то їх з'являється безліч через відсутність чіткої нормативної бази.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Між очікуванням і реальністю

У Бундестазі відбувся День України, зініційований німецько-українською парламентською групою. Вона запросила до діалогу відомих німецьких та українських політиків, науковців, політологів — фахівців з питань Східної Європи, представників громадських організацій.

Учасники форуму відзначили, що після тринадцяти років незалежності Україна знову стоїть на роздоріжжі її трансформації. Як і досі, вона потребує реформ з тим, щоб долучитися до європейських структур. Тим часом владні структури й значна частина політиків гальмують запро-

вадження змін, президент залишається домінуючою процесу реформ, а дебати про зміни в чинній Конституції про майбутні президентські вибори 31 жовтня залишилися незавершеними. Тому вони знову стануть випробуванням на міцність громадянського суспільства, яке має усвідомлено зробити вибір на користь демократії. Представники німецької сторони намагалися з'ясувати: чи відповідає реальність українського суспільства очікуванням західної демократії?

А ще — чи стане Україна справді демократичною державою чи буде вакуумом небезпеки в Європі? Які

шанси та ризики вона має на цьому шляху? Чи може громадянська ініціатива стати місточком між двома країнами та альтернативою політичним чварам? Як міжпарламентська кооперація може сприяти розвитку та демократизації українського суспільства?

Такі питання порушували під час дискусій німецькі та українські учасники діалогу під час проведення Дня України в парламенті ФРН. Про його перебіг кореспондент «ГУ» розповів в одному з найближчих випусків газети.

Валентина ПИСАНЬСКА.

Берлін.

Професійну армію за п'ять років не зробиш у Польщі також реформують збройні сили

А ЯК У НИХ?

Три чверті поляків довіряють польським збройним силам. Про це свідчать результати опитувань громадської думки. Таким рівнем суспільної підтримки у Польщі можуть похвалитися лише костьол і харцери (польські скаути). Сьогодні польська армія (так само, як і Збройні Сили України) перебуває у стадії реформування. П'ять років тому Польща стала членом НАТО. Проте, які наслідки ця подія має для польських збройних сил, читачам «ГУ» розповів міністр національної оборони Республіки Польща Єжи ШМАЙДЗІНСЬКИЙ.

— Цього року членами НАТО стали ще сім нових держав, і ми перестали бути «новими членами блоку». З приємністю передаємо це «звання» нашим сусідам. Підсумком п'ятирічного членства нашої держави у НАТО я б назвав успішне виконання польськими збройними силами миротворчих, стабілізаційних та гуманітарних місій.

— Яка, якщо так можна назвати, спеціалізація Польщі в структурах блоку?

— Ми розвиваємо війська спеціального призначення, інженерні підрозділи, військову географію і картографію, елементи захисту від хімічної та біологічної зброї. Враховуючи досвід НАТО і нові потреби, змінюємо структуру ЗС — створюємо невеликі мобільні підрозділи з висо-

ким бойовим потенціалом, здатні діяти в коаліційних антитерористичних операціях.

— Україна також реформує армію, прагнучи зробити її професійною. Чи не могли б ви розповісти про досвід Польщі у цьому аспекті?

— Особливого значення у цій програмі надаємо саме питанню професіоналізації армії. Ми досягли рівня 150 тисяч солдатів і офіцерів та 55 відсотків професіоналізації. 1999 року 40 відсотків ЗС були професійними. До 2008 року хочемо досягти рівня понад 60 відсотків. Попри заклики до негайної сто відсоткової професіоналізації армії, ми хочемо цей процес реалізовувати поступово, гнучко, враховуючи фінансові можливості та потреби.

— Яким є фінансування польських ЗС?

— Згідно з новим законом, ухваленим на початку березня, на оборону виділено 1,95 відсотка ВВП. Найважливішим для наших партнерів по НАТО є те, що рівень витрат залишатиметься і підтримуватиметься в межах двох відсотків ВВП. До речі, якщо попередній закон про модернізацію ПЗС було розраховано на 2001—2006 роки, то новий не передбачає обмеження терміну його дії.

— Пане міністре, на завершення нашої розмови скажіть, будь ласка, як Польща оцінює місце і роль у багатонаціональній дивізії в Іраку українського контингенту та перспективи вступу України до НАТО?

— Це було справді важке рішення України... Таке рішення було одним з найважливіших для польського політичного керівництва. Підготовку, ведінку та виконання завдань українськими солдатами оцінюємо дуже добре. Якщо ефективне польсько-українське співробітництво спричинило добрий імідж Україні, то ми будемо дуже задоволені. Ми виступили з ініціативою проведення вже традиційної конференції «НАТО—Україна» — конференції, під час якої ведуться неформальні дискусії на рівні міністрів оборони країн-учасниць НАТО. Конференція відбудеться у червні у Варшаві, тобто напередодні наради на найвищому рівні в Стамбулі. І я переконаний, що кілька держав, які особливо активно підтримують Україну, переконуватимуть у потребі посиленого діалогу між НАТО і Україною. Відповідну декларацію буде прийнято на нараді в Стамбулі, й це стане черговим кроком на шляху реалізації тієї стратегічної мети, яку декларує Україна.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Фото Укрінформу.

Семінар для журналістів діаспори

У НОМЕР

У Києві відбувся семінар для редакторів україномовних засобів масової інформації зарубіжжя, організований Державним комітетом у справах національностей та міграції. В ньому взяли участь майже 30 журналістів із Словаччини, Сербії і Чорногорії, Естонії, Білорусі, Киргизстану, Грузії, Вірменії. А найширше була представлена Російська Федерація — 14 осіб з Воронежа, Камчатки, Курська, Кубані, Москви, Самари, Сургута тощо.

У рамках семінару відбулися зустрічі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином, народними депутатами та представниками міністерств і відомств, які відповідають за роботу з діаспорою. Журналістів, які найактивніше співпрацюють з Україною, відзначив грамотами та цінни-

ми подарунками голова Української всевітньої координаційної ради Михайло Горинь. Учасники заходу мали змогу познайомитися з роботою своїх колег у Києві: відвідали редакції газет, телебачення та радіо, Інститут журналістики. На жаль, в програмі не знайшлося місця для презентації ЗМІ

діаспори, хоча гості привезли з собою виставки газет, радіо- та телепередачі. Були в українських журналістів зарубіжжя й інші зауваження: деякі представники влади на зустрічах говорили багато, але по суті мало, тоді як народному депутату Геннадію Удовенку — відомому фахівцю з питань діаспори — на виступ, запитання й відповіді було виділено лише годину часу. Це занадто мало, вважає журналіст із Воронежа Дмитро Денисенко. Українці східної діаспори сподівалися на зустріч з представниками західних країн. «Ми тільки стаємо на ноги, тому хотілося б повчитися у журналістів

Канади чи Америки, які за десятки років уже накопили величезний досвід», — сказала Віра Коник з Естонії. Голова Державного комітету у справах національностей та міграції Геннадій Москаль на завершення семінару сказав, що мета організаторів була максимально наситити українських журналістів діаспори інформацією про те, що відбувається в Україні. Наступні семінари комітет планує провести для директорів українських шкіл діаспори та для вдатних українців світу.

Світлана ОСТАПА,
прес-секретар
Української всевітньої координаційної ради.

ПАРЄ пише доповідь про наші нацменшини

Для цього співдоповідачі Парламентської асамблеї Ради Європи Ханне Северинсен і Ренате Вольвенд та секретар Моніторингового комітету ПАРЄ Іві-Тріін Одрате після роботи в Закарпатті й Одесі провели низку зустрічей у Верховній Раді Криму.

Гостей цікавило, як представлено кримських татар, вірмен, болгар, греків і німців у всіх органах врядування автономії; як виділяють і використовують кошти держави та автономії, спрямовані на найшвидше облаштування репатріантів; як колишніх

депортованих наділяють землею; чи мають вони проблеми із працевлаштуванням. Співдоповідачі ПАРЄ зазначували, що прийняття Верховною Радою України закону про відновлення прав депортованих за національною ознакою могло б стати істотним кроком у цьому позитивному процесі. Існування в Криму різних точок зору на всі проблеми високі гості розцінили як нормальну ознаку плюралістичної демократії і хорошу можливість для обміну інформацією.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Подбає Японія

Сумський обласний центр медико-соціальної та трудової реабілітації інвалідів з ураженням нервової системи для дітей та підлітків отримав у дарунок від японського уряду реабілітаційне обладнання — діагностичну апаратуру, бальнологічні ванни, спеціальні масажні ліжка тощо. Загальна вартість допомоги — 25 тисяч доларів. Щоб передати обладнання до центру, який розміщено в селі Рибниці Сумської області, прибув Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Кішіро Амае. Він повідомив, що це п'ятий медичний дитячий заклад в Україні, якому Японія безплатно передала реабілітаційно-лікувальне устаткування (загалом на 172 тис. дол.). Цього року японський уряд виділить ще 75 тис. дол., що підуть на укомплектування 26 фельдшерсько-амбулаторних пунктів Житомирської області.

Пан Кішіро Амае зустрівся також з керівництвом Сумської облдержадміністрації.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Усім дякуємо, усі вільні

В Іраку новий президент

Фото АП.

На тлі чергових вибухів у Багдаді, якими вбито двох американських солдатів і щонайменше 25 місцевих жителів, відбулася історична подія. Вона випереджає символічну церемонію передання влади в країні від американців іракцям 30 червня: перехідна правляча рада Іраку обрала президентом країни Газі аль-Явара.

Спецпредставник генсека ООН в Іраку Лахдар Брахімі зазначив, що з цим рішенням погодилася тимчасова американська цивільна адміністрація в Іраку. Аль-Явар, який довгий час мешкав у Саудівській Аравії, є сунітом. Віце-президентами обрано шіита Ібрагіма Джаафарі і курда Роджа Нурі Шавіса. Після обрання президента перехідна правляча рада саморозпустилася.

Отже, новим президентом став 46-річний Газі Аджил аль-Явар. І хоча президентський пост в Іраку вже не такий важливий, як колись, але й за нього розгорнулася боротьба. США ставили на Аднана Пачачі — представника інтелігенції і экс-міністра закордонних справ у досаддамівському Іраку. Тому спочатку президентом було оголошено Пачачі. А через півгодини він раптом узяв самовідвід... У підсумку Газі аль-Явар став президентом і вже заявив, що головне завдання його уряду — гарантування безпеки та відновлення стабільності для зміцнення національної єдності. За його словами, в Іраку подякують коаліційним силам за їхню місію і попросять залишити країну.

Тим часом США і Велика Британія внесли до Ради Безпеки ООН новий проект резолюції щодо Іраку, в якому сили коаліції мають залишитися в країні щонайменше до кінця 2005 року.

Яна СТАДІЛЬНА.

Із бізнесменів — у політики

Міністром економіки Грузії призначено впливового російського бізнесмена та одного з найбагатших громадян РФ

Рішення про нове призначення було прийнято грузинською владою, коли Каха Бендукідзе брав участь у російсько-грузинському економічному форумі в Тбілісі. Як заявив прем'єр-міністр Грузії Зураб Жванія, «у нього добра репутація» і Каху Бендукідзе запросили в уряд «за його новаторські погляди, щоб грузинська економіка розвивалася».

Бендукідзе прибуде до столиці Грузії найближчими днями, і проблем із

громадянством не матиме. «Це питання владнають найближчим часом», — сказав Жванія. На пресконференції прем'єр також повідомив, що кадрові перестановки в грузинському уряді відбудуться протягом двох-трьох днів. Жванія сказав й про те, що постійний контроль за ефективною діяльністю уряду також є однією з необхідних умов у відновленні територіальної цілісності, поверненні до складу єдиної держави Абхазії та

Цхинвальського регіону: «Шлях об'єднання країни пов'язаний і з політикою, і з економікою. Цей шлях проходить через економічний розвиток, через створення нових робочих місць у Грузії, щоб у кожного громадянина країни була віра в те, що Грузія розвивається і стане економічно сильною та розвиненою державою... Упевнений, що разом з Кахою Бендукідзе ми зможемо зробити серйозні кроки в цьому напрямі».

48-річний Каха Бендукідзе — біолог за фахом. Був головою рад директорів ВАТ «Іжорські заводи», ВАТ «Ніпек-Біопроцес», КБ «Промисловоторговельний банк», генеральним директором АТ «Уралмаш», головою ВАТ «Об'єднані машинобудівні заводи». Нині активним бізнесом він не займається. Натомість зайнявся грузинською політикою.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.
Тбілісі.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

Кого оберуть до Європарламенту?

12 червня в Латвії відбудуться перші вибори до Європейського парламенту

Тема виборів до Європарламенту не сходині зі сто-рінок латвійських газет. Одні нарікають, що наші депутати одержуватимуть усього лише по 717 латів (близько 6900 грн.) на місяць, у той час як депутати Іспанії — по 2850 євро, Франції та Німеччини — по 6570 євро, а Італії — то й узагалі по 10640 євро (дані 2002 року). Утішає те, що до цих сум додасться до 31800 гривень за навчання на мовних курсах, до 12700 гривень на курсах комп'ютерної грамоти і по 145 тисяч гривень страховки. Природно, депутатів компенсують витрати на поїздки з його країни до Брюсселя (включаючи готель, харчування, таксі й багаж), на роз'їзди в радіусі 20 кілометрів від місця роботи, офісні витрати, пресу, книги. І при тім депутату потрібно буде жити в Брюсселі не більше двох тижнів на місяць.

Латвійські політики серйозно підійшли до виборів. Зареєстровано по 27,3 кандидата на кожне з 9 місць для Латвії (усього в Європарламенті 732 депутати). Цікаво: майже третина депутатів Сейму подалася в кандидати. Їхній приклад наслідувало і семеро міністрів. Якби всі вони реалізували сподівання, то в країні вибухнули б і парламентська, і урядова кризи.

Депутати, обрані до Європарламенту, повинні будуть увійти до одної з 7—9 політичних груп, на які його буде структуровано. Але тільки в Латвії кандидати балотуються від 16 політоб'єднань. Зрозуміло, що багатьом з обраних доведеться змінити політичну орієнтацію.

Латвійські політики здебільшого декларативно заявляють про пріоритети своєї діяльності в Європарламенті. Оскар Кастенс, лідер фракції правлячої Латвійської першої партії, каже, що серед його пріоритетів — питання родини, дитини й інтеграції суспільства. І ще: «Домагатися, щоб Латвія могла одержувати максимальну кількість коштів з єврофондів, а також, щоб загальний бюджет ЄС було складено на користь Латвії». Екс-прем'єр Андріс Берзиньш від партії, не представлені в парламенті, вважає, що «з трибуни Європарламенту можна краще спостерігати за роботою латвійських установ. Це буде додатковим контролем за тією ж корупцією, наприклад». А. Берзиньш знає, що каже: його прем'єрство тривало довше від усіх в латвійській історії.

Тетяна Жданок із теж опозиційного, але вже лівого блоку «За права людини в єдиній Латвії», обіцяє добиватися, щоб ЄС використовував мови нацменшин у спілкуванні з ними. Найдалі пішов лідер Консервативної партії, яка не ввійшла до Сейму, Валерій Білокінь: «Нагадаю про план нашої партії проаналізувати, хто несе відповідальність за ті вкрай не вигідні умови для нашої економіки, на які Латвія погодилася під час вступу до ЄС, і чому чиновники-теоретики вели переговори про приєднання, не питаючи поради у професіоналів з різних галузей». Зрозуміло, що з такими ідеями панові Білоконю Брюсселя не бачити.

Володимир СТРОЙ.

Курці — персони нон грата

У Норвегії набув чинності закон, який забороняє куріння в барах і ресторанах. Вона стала другою після Ірландії країною, де за куріння у вищезазначених закладах передбачено покарання. Цікаво, що з цього тижня така заборона стосується також відвідувачів барів і ресторанів канадського міста Торонто (штраф від 165 до 3 тисяч доларів). Окрім барів і ресторанів, курити відтепер заборонено в казино, на іподромах та в інших подібних закладах.

Фото АФП.

Про особливості приватизації підприємств Державної акціонерної компанії «Укррудпром»

Приватизація підприємств Державної акціонерної компанії «Укррудпром» здійснюється згідно із законодавством України про приватизацію з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів
Підприємства Укррудпрому — відкриті акціонерні товариства, пакети акцій яких передані до статутного фонду Державної акціонерної компанії «Укррудпром» (далі — Укррудпром);
інвестор — юридична особа (резидент чи нерезидент) або об'єднання юридичних осіб, що володіє пакетом акцій підприємства Укррудпрому, яке приватизується, в розмірі не менше 25 відсотків статутного фонду підприємства. Інвестором не може бути юридична особа, зареєстрована в офшорній зоні;
промисловий інвестор — юридична особа або об'єднання юридичних осіб (резидент чи нерезидент), що понад один рік здійснюють економічну діяльність з видобутку гірничорудних копалин, виробництва залізорудної сировини чи оптової торгівлі цією продукцією чи споживання цієї продукції в основному виробництві або здійснюють безпосередній контроль на підприємствах, які проводять таку економічну діяльність. Промисловим інвестором не може бути юридична особа або об'єднання юридичних осіб, зареєстровані в офшорній зоні;
пакет акцій — пакет акцій, який належить державі у статутному фонді підприємства Укррудпрому, який приватизується відповідно до цього Закону;
викуп пакета акцій — продаж пакета акцій інвестору без проведення відповідних конкурсних процедур у випадках, передбачених цим Законом;

конкурс з обмеженою участю — конкурс з продажу пакета акцій підприємства Укррудпрому, участь у якому беруть тільки інвестори підприємства Укррудпрому, пакет акцій якого приватизується. Переможцем у конкурсі з обмеженою участю визнається особа, яка за дотримання рівних фіксованих умов конкурсу запропонувала найвищу ціну;
спеціальний конкурс з обмеженою участю — конкурс з продажу пакета акцій підприємства Укррудпрому, участь у якому беруть інвестори будь-якого підприємства Укррудпрому незалежно від того, чи є вони інвесторами підприємства, пакет акцій якого приватизується. Переможцем у спеціальному конкурсі з обмеженою участю визнається особа, яка за дотримання рівних фіксованих умов конкурсу запропонувала найвищу ціну;
відкриті торги — конкурентні процедури з реалізації пакета акцій на загальних засадах; початкова ціна — ціна пакета акцій, яка визначається на підставі незалежної оцінки, виходячи з ринкової вартості та незалежно від номінальної вартості акцій.
Стаття 2. Мета приватизації Укррудпрому
Згідно із цим Законом метою приватизації Укррудпрому є створення умов для:
недопущення внутрішніх корпоративних суперечок у підприємствах Укррудпрому для забезпечення нормальної роботи зазначених підприємств;
реалізації пакетів акцій підприємств Укррудпрому покупцям, які мають реальну зацікавленість у розвитку підприємства;
розвитку металургійного комплексу як одного з основних в економіці України;
підвищення конкурентоспроможності підприємств Укррудпрому на зовнішніх ринках;
недопущення банкрутства підприємств Укррудпрому, проведення фінансової реструктуризації.
Стаття 3. Особливі принципи приватизації
Особливими принципами приватизації Укррудпрому є:
заборона перепрофілювання підприємств Укррудпрому;
створення спеціалізованої комісії з приватизації;
визначення умов приватизації;
недопущення дроблення пакетів акцій;
надання пріоритетного права інвесторам на придбання пакетів акцій, у тому числі права викупу, в порядку, визначеному цим Законом.

Стаття 4. Об'єкт приватизації
Об'єктом приватизації згідно із цим Законом є пакети акцій, що перебувають у державній власності на день набрання чинності цим Законом і підлягають приватизації.
Стаття 5. Суб'єкти приватизації Укррудпрому
Суб'єктами приватизації Укррудпрому згідно із цим Законом є:
Фонд державного майна України;
інвестори;
промислові інвестори.

Розділ II. ПОРЯДОК ПРИВАТИЗАЦІЇ УКРУДПРОМУ

Стаття 6. Етапи приватизації
Приватизація належних державі пакетів акцій підприємств Укррудпрому відбувається за такими етапами:
прийняття рішення про приватизацію та проведення передприватизаційної підготовки;
створення комісії з приватизації та розробка умов приватизації;

проведення викупу об'єкта приватизації або конкурсу з обмеженою участю;
проведення відкритих торгів з продажу належних державі пакетів акцій підприємств Укррудпрому.
Стаття 7. Прийняття рішення про приватизацію Укррудпрому
Рішення про приватизацію Укррудпрому приймається Кабінетом Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом.
У рішенні про приватизацію пакетів акцій: вказуються розміри пакетів акцій, які підлягають приватизації;
скасовуються рішення Кабінету Міністрів України про закріплення в державній власності пакетів акцій;
визначаються заходи щодо вилучення пакетів акцій, які підлягають приватизації, із статутного фонду Державної акціонерної компанії «Укррудпром» і передачі їх в місячний строк Фонду державного майна України для здійснення приватизації відповідно до цього Закону;

визначаються заходи щодо приведення статутного фонду Державної акціонерної компанії «Укррудпром» у відповідність з вимогами цього Закону в частині зменшення його розміру на пакети акцій підприємств, що підлягають приватизації.
Стаття 8. Створення комісії з приватизації та розробка умов приватизації
Комісія з приватизації утворюється Фондом державного майна України та Міністерством промислової політики України на умовах рівного представництва з кожної сторони. Голова комісії призначається Фондом державного майна України. Кількісний та персональний склад комісії формується безпосередньо Фондом державного майна України та Міністерством промислової політики України. Комісія повинна бути сформована у строк не пізніше 30 днів з дня прийняття рішення Кабінетом Міністрів України, зазначеного в статті 7 цього Закону.

Протягом одного місяця з дня утворення конкурсна комісія розробляє умови приватизації пакетів акцій. Щодо кожного пакета акцій розробляються окремі умови. Розроблені умови схвалюються Фондом державного майна України і Міністерством промислової політики України та подаються на затвердження Кабінету Міністрів України. Умови приватизації повинні передбачати такі зобов'язання покупця:
заборону на перепрофілювання підприємства протягом 5 років;
здійснення комплексу заходів щодо збереження технологічної єдності виробництва та технологічних циклів;
збереження та раціональне використання робочих місць;
утримання об'єктів соціально-побутового призначення;
виконання заходів щодо створення безпечних і нешкідливих умов праці та охорони навколишнього середовища;
виконання встановлених мобілізаційних завдань;
вжиття заходів з недопущення банкрутства підприємства;
сприяння залученню інвестицій у підприємство;
сплату поточних платежів до Державного бюджету України та місцевих бюджетів.
Включення інших умов приватизації не допускається.

Зазначені умови приватизації при включенні їх у договір купівлі-продажу пакета акцій діють протягом 5 років, якщо меншого строку не буде передбачено самим договором.
Стаття 9. Способи приватизації пакетів акцій підприємств Укррудпрому
Приватизація пакетів акцій відбувається шляхом викупу, шляхом проведення конкурсу з обмеженою участю, спеціального конкурсу з обмеженою участю або відкритих торгів.

Першочергове право на приватизацію пакета акцій підприємства Укррудпрому має інвестор, який є власником пакета акцій цього ж підприємства Укррудпрому в розмірі не менше 25 відсотків статутного фонду.
Викуп проводиться в разі, якщо в підприємстві Укррудпрому, пакет акцій якого приватизується, є тільки один інвестор або якщо є декілька таких інвесторів, і лише один із них виявив бажання приватизувати пакет акцій.

Конкурс з обмеженою участю проводиться в разі, якщо в підприємстві Укррудпрому, пакет акцій якого приватизується, є більше одного інвестора і вони виявили бажання придбати пакет акцій у першочерговому порядку.
Відкриті торги з приватизації пакета акцій проводяться в разі, якщо жоден з інвесторів підприємства Укррудпрому, пакет акцій якого приватизується, не виявив бажання на приватизацію пакета.
Якщо в підприємстві Укррудпрому відсутній хоча б один інвестор, про що достовірно відомо, для приватизації пакета акцій цього підприємства Укррудпрому проводиться спеціальний конкурс з обмеженою участю. Взяти участь у цьому конкурсі мають право інвестори інших підприємств Укррудпрому.
Рішення щодо конкретного способу приватизації приймається комісією з приватизації та оформляється спільним наказом Фонду державного майна України і Міністерства промислової політики України. Рішення з приводу вибору того чи іншого способу приватизації обов'язково повинно бути вмотивованим.

Стаття 10. Порядок проведення викупу та конкурсу з обмеженою участю
Протягом одного місяця з дня затвердження умов приватизації пакета акцій уповноважені особи комісії з приватизації повідомляють інвесторів про їхнє переважне право на приватизацію пакета акцій підприємства Укррудпрому. З метою виявлення інвесторів комісія з приватизації надсилає до реєстроутримувачів, які ведуть реєстри власників іменних цінних паперів підприємств Укррудпрому, а також зберігачів та депозитаріїв обов'язкове до виконання розпорядження про надання інформації стосовно осіб, які володіють пакетами акцій у розмірі не менше 25 відсотків статутного фонду. Таке розпорядження підлягає виконанню реєстроутримувачами, зберігачами та депозитаріями у строк не більш як 5 днів. Реєстроутримувачі, зберігачі та депозитарії несуть установлену законодавством України відповідальність за несвочасне надання вказаної інформації.

Повідомлення, надіслане інвестору або інвесторам, обов'язково повинно містити перелік умов приватизації, а також початкову ціну пакета акцій. У повідомленні також вказується адреса, куди може звернутися інвестор з відповіддю.

Протягом одного місяця з дня отримання такого повідомлення інвестор дає відповідь, у якій вказує свою згоду або незгоду взяти участь у процесі приватизації. Відповідь про згоду взяти участь у процесі приватизації обов'язково повинна містити згоду із ціною пакета акцій, а також прийняття всіх умов приватизації. У відповіді обов'язково вказуються реквізити для зв'язку з інвестором.

До відповіді про згоду взяти участь у процесі приватизації обов'язково додаються:
документ, що підтверджує неофшорний статус інвестора (свідомство про державну реєстрацію, інший відповідний документ тощо);

правовстановлюючий документ, що підтверджує право власності інвестора на акції підприємства Укррудпрому в розмірі не менше 25 відсотків статутного фонду.

Якщо протягом одного місяця з дня отримання інвесторами повідомлення згоду на участь у процесі приватизації виявив тільки один інвестор, то йому надсилається пропозиція укласти договір купівлі-продажу пакета акцій, а також проект такого договору у двох примірниках. У проект договору купівлі-продажу обов'язково включаються умови приватизації, які повинен виконати інвестор, та ціна пакета, визначена за результатами оцінки, проведеної відповідно до вимог чинного законодавства України. Інвестор повинен підписати договір протягом 10 днів з дня одержання такого договору та виконати інші формальні дії, пов'язані з нотаріальним оформленням договору. Невиконання умов, передбачених у попередньому реченні цього пункту, дає підстави прийняти рішення про проведення відкритих торгів з продажу вказаного пакета акцій.

Якщо згоду взяти участь у процесі приватизації виявили двоє та більше інвесторів, то конкурсна комісія направляє їм повідомлення про проведення конкурсу з обмеженою участю протягом 15 днів з дня закінчення строку, передбаченого частиною третьою цієї статті. При цьому умови приватизації об'єкта вважаються фіксованими умовами конкурсу, а ціна об'єкта приватизації, визначена відповідно до абзацу дев'ятого статті 1 цього Закону, вважається початковою ціною. До повідомлення про проведення конкурсу з обмеженою участю обов'язково додається проект договору купівлі-продажу об'єкта приватизації.

Протягом одного місяця з дня отримання повідомлення про проведення конкурсу з обмеженою участю інвестори надсилають свої пропозиції до комісії з приватизації у вигляді підписаних проектів договорів купівлі-продажу. Переможцем конкурсу визнається інвестор, який при дотриманні всіх фіксованих умов конкурсу запропонував найвищу ціну. Якщо з усіх інвесторів участь у конкурсі взяв лише один інвестор, то з таким інвестором укладається договір купівлі-продажу пакета акцій. При цьому в договір купівлі-продажу як зобов'язання покупця включаються фіксовані умови конкурсу; ціною пакета акцій є ціна, запропонована таким інвестором, але не нижча за початкову ціну.

Стаття 11. Проведення спеціального конкурсу з обмеженою участю

Для проведення спеціального конкурсу з обмеженою участю комісія з приватизації у триденний строк з дня прийняття рішення про проведення такого конкурсу забезпечує публікацію інформаційного повідомлення в газеті «Відомості приватизації». Протягом одного місяця з дня публікації такого інформаційного повідомлення інвестори мають право звернутися до комісії з приватизації за отриманням конкурсної документації, яка включає:

інформацію про підприємство Укррудпрому, пакет акцій якого приватизується; умови приватизації;
проекти договорів купівлі-продажу пакета акцій.

Протягом двох місяців з дня опублікування інформаційного повідомлення про проведення конкурсу інвестори подають свої пропозиції до комісії з приватизації. Перемож-

цем конкурсу визнається інвестор, який при дотриманні всіх фіксованих умов конкурсу запропонував найвищу ціну. Якщо з усіх інвесторів участь у конкурсі взяв лише один інвестор, то з таким інвестором укладається договір купівлі-продажу пакета акцій. При цьому в договір купівлі-продажу як зобов'язання покупця включаються фіксовані умови конкурсу; ціною пакета акцій є ціна, запропонована таким інвестором, але не нижча за початкову ціну.

Стаття 12. Дотримання вимог антимонопольного законодавства

Враховуючи особливості приватизації, викладені в цьому Законі, для викупу пакетів акцій підприємств Укррудпрому, а також для участі в конкурсі з обмеженою участю або спеціальному конкурсі з обмеженою участю від інвесторів не вимагається отримання згоди Антимонопольного комітету України на здійснення економічної концентрації.

Стаття 13. Порядок проведення відкритих торгів

Порядок проведення відкритих торгів визначається відповідно до чинного законодавства України.

Стаття 14. Форма, істотні умови та подальше відчуження об'єкта приватизації

Форма, істотні умови та порядок подальшого відчуження об'єкта приватизації, придбаного відповідно до умов цього Закону, визначаються згідно з вимогами чинного законодавства України.

Розділ III. ПІСЛЯПРИВАТИЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА

Стаття 15. Запобігання банкрутству підприємств Укррудпрому

З метою недопущення банкрутства, яке може призвести до ліквідації стратегічно важливих для економіки та безпеки держави підприємств Укррудпрому або інших негативних наслідків, та збереження сировинної бази металургійного комплексу України встановлюється мораторій на введення процедури розпорядження майном та застосування примусової реалізації майна підприємств Укррудпрому терміном на 5 років.

Для цілей цього Закону під примусовою реалізацією майна підприємств розуміється відчуження об'єктів нерухомого майна та інших основних засобів виробництва, що забезпечують ведення виробничої діяльності цими підприємствами, а також акцій (часток, паїв), що належать підприємствам Укррудпрому в майні інших господарських товариств, якщо таке відчуження здійснюється шляхом:

звернення стягнення на майно боржника за рішеннями, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою;

продажу майна в процесі провадження справи про банкрутство, визначеного статтями 22—26, 30, частиною одинадцятою статті 42, абзацом другим частини шостої статті 43 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо визнання боржника банкрутом, відкриття ліквідаційної процедури і продажу майна підприємства.

Також з цією метою проводиться реструктуризація заборгованості підприємств Укррудпрому перед Державним бюджетом України по податках та неподаткових платежах шляхом надання відстрочки на строк 5 років без нарахування відсотків.

Розділ IV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Закони України та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України в місячний строк після набрання чинності цим Законом: підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти, що впливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх рішень у відповідність із цим Законом;

відповідно до компетенції забезпечити видання нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

4. Державний податковий адміністрації України здійснити заходи з відстрочки на 5 років погашення заборгованості підприємств Укррудпрому по податках та неподаткових платежах до Державного бюджету України, яка утворилася на момент прийняття цього Закону.

5. Встановити, що фінансування заходів системи гідротехнічного захисту підземних виробок Криворізького залізорудного басейну, техногенної безпеки та реструктуризації шахт, кар'єрів, відвалів, шламосховищ Криворізького басейну, які на момент прийняття цього Закону вже закриті або підлягають закриттю, здійснюються з 1 січня 2005 року за рахунок 50 відсотків платежів за користування надрами для видобування корисних копалин, що сплачують підприємства Державної акціонерної компанії «Укррудпром», які здійснюють видобуток залізорудної сировини.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
9 квітня 2004 року.
№ 1677-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про інформацію Кабінету Міністрів України
«Про дотримання вимог законодавства щодо підтримки агропромислового виробництва та пріоритетності соціального розвитку села в Україні у 2004 році та формування ефективних механізмів їх розвитку на перспективу»

Заслухавши інформацію Кабінету Міністрів України «Про дотримання вимог законодавства щодо підтримки агропромислового виробництва та пріоритетності соціального розвитку села в Україні у 2004 році та формування ефективних механізмів їх розвитку на перспективу», Верховна Рада України зазначає таке.

Вимоги законодавства щодо підтримки агропромислового виробництва та пріоритетності соціального розвитку села в Україні у 2004 році, незважаючи на збільшення фінансування галузі, не виконуються в повному обсязі.

У Державному бюджеті України на 2004 рік потреба в коштах для фінансування державних цільових програм підтримки агропромислового виробництва забезпечена лише на 30—50 відсотків. Упродовж 2000—2004 років вкрай незадовільно підтримується сільське господарство та соціальна сфера села на місцевому рівні: у 2003 році видатки місцевих бюджетів на ці цілі були в 50 разів меншими, ніж державного бюджету. Це стримує процеси реформування на селі, підвищення конкурентоспроможності галузі та вирішення соціальних проблем у сільській місцевості.

Недотримання вимог законів України призвело до невиконання таких стратегічних напрямів, як розвиток сільськогосподарського машинобудування і забезпечення сільськогосподарського товаровиробника сільськогосподарською технікою, мінеральними добривами та засобами захисту рослин, захист та поліпшення використання земель сільськогосподарського призначення, регулювання ринків сільськогосподарської продукції, страхування сільськогосподарських культур та ризиків, розвиток та селекція у рослинництві і тваринництві, проведення протиепізоотичних заходів, розвиток рибного господарства та будівництво риболовного флоту, будівництво об'єктів соціальної сфери на селі, розвиток аграрної науки та освіти тощо.

Значного прискорення вимагають напрацювання законодавчої бази по застосуванню положень Земельного кодексу України, сучасних механізмів розвитку ринкових відносин в агропромисловому комплексі для створення прозорого, організованого ринку сільськогосподарської продукції. Розвиток аграрного ринку та його насиченість суттєво обмежені через низьку купівельну спроможність населення країни. Це ускладнює розвиток конкурентних відносин галузі на шляху інтеграції України до світових та регіональних економічних організацій.

Не виділяються передбачені законодавством кошти на підтримку соціального розвитку села в Україні, а також на відшкодування витрат, понесених сільськогосподарськими товаровиробниками на зазначені цілі. Це призвело до подальшого занепаду та

деградації сільської поселенської мережі, розвитку негативних демографічних процесів.

Зважаючи на необхідність невідкладного вирішення зазначених проблем, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України «Про дотримання вимог законодавства щодо підтримки агропромислового виробництва та пріоритетності соціального розвитку села в Україні у 2004 році та формування ефективних механізмів їх розвитку на перспективу» взяти до відома.

2. Діяльність Кабінету Міністрів України по дотриманню вимог законодавства щодо підтримки агропромислового виробництва та пріоритетності соціального розвитку села визнати недостатньою.

3. Враховуючи складну ситуацію в агропромисловому комплексі та соціальній сфері на селі, визначити 2005—2015 роки періодом їх пріоритетної державної підтримки. Загальні обсяги фінансування державних цільових програм розвитку агропромислового виробництва повинні становити не менше 10 відсотків від видатків Державного бюджету України на відповідний рік.

На будівництво соціальної інфраструктури на селі відповідно до Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» щорічно передбачати видатки у Державному бюджеті України, що мають становити не менше одного процента від вартості валового внутрішнього продукту України.

4. Верховній Раді України до закінчення роботи п'ятої сесії Верховної Ради України четвертого скликання розглянути, передбачивши для цього окремі пленарні засідання, у визначеному Регламентом Верховної Ради України порядку такі законопроекти:

про державну фінансову та бюджетну підтримку агропромислової галузі України (реєстр. № 3064);

про внесення змін до деяких законів України щодо оподаткування сільськогосподарських підприємств та підтримки соціальних стандартів їх працівників (реєстр. № 5483);

про внесення доповнення до статті 3 Закону України «Про податок на додану вартість» (щодо передачі об'єктів соціальної інфраструктури) (реєстр. № 5009);

про відшкодування витрат, понесених сільгосптоваровиробниками на будівництво об'єктів соціальної сфери села (реєстр. № 5389);

про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» (щодо оподаткування ПДВ операцій з безоплатної передачі майна (акцій) під час приватизації підприємств агропромислового комплексу) (реєстр. № 5411);

про державний земельний кадастр (реєстр. № 5394);

про державну експертизу землевпорядної документації (реєстр. № 4018);

про ратифікацію Угоди про позику (Проект «Видача державних актів на право власності на землю в сільській місцевості та розвиток системи кадастру») між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку (реєстр. № 0163) (повторний розгляд);

про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень (реєстр. № 2580-1);

про молоко та молочні продукти (реєстр. № 3076);

про м'ясо та м'ясні продукти (реєстр. № 3077) (повторний розгляд).

5. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

переглянути механізми державної підтримки сільськогосподарського товаровиробника, незалежно від форм власності та господарювання, спрямувавши кошти Державного бюджету України на ці цілі переважно в розрахунку на гектар посівів сільськогосподарських культур, голову тварин і птиці, захист земель, підтримку структурних змін у виробництві, страхування ризиків, підтримку виробників, які знаходяться в складних кліматичних умовах, і на їх основі формувати бюджетну політику на 2005 рік;

переглянути порядок використання коштів, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» на часткову компенсацію вартості мінеральних добрив вітчизняного виробництва;

розробити та подати до 1 липня 2004 року на розгляд Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік», передбачивши збільшення видатків державного бюджету на такі цілі:

здійснення заставних операцій із зерном та проведення фінансових та товарних інтервенцій на ринку зерна — 200,0 млн. гривень;

фінансова підтримка виробництва продукції тваринництва та рослинництва — 200,0 млн. гривень, спрямувавши її на доплати за продані молодняк великої рогатої худоби підвищених вагових кондицій, кондиційні свині та курибройлери у розмірах не нижче рівня 2003 року;

закупівля тракторів та іншої складної сільськогосподарської техніки на умовах фінансового лізингу — 100,0 млн. гривень;

часткова 30-відсоткова компенсація сільськогосподарським товаровиробникам вартості сільськогосподарської техніки вітчизняного виробництва — 90 млн. гривень;

фінансова підтримка агропромислових підприємств, що знаходяться в особливо складних кліматичних умовах, — 50,0 млн. гривень;

часткова компенсація витрат сільськогосподарським товаровиробникам, пов'язаних з посівом ярих культур, — 300,0 млн. гривень;

оздоровлення та відпочинок дітей працівників агропромислового комплексу — 4,5 млн. гривень;

для підвищення конкурентоспроможності агропромислового комплексу як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках та враховуючи можливий вступ України до Світової організації торгівлі (далі — СОТ) передбачити у проекті закону про Державний бюджет України на 2005 рік видатки на фінансову підтримку виробництва сільськогосподарської продукції та розвитку соціальної сфери села в обсязі не менше 7,4 млрд. гривень;

забезпечити перегляд структури Міністерства аграрної політики України і переглянути його граничну чисельність з метою створення додаткових структурних підрозділів для формування цілісної інфраструктури аграрного ринку, запровадження державної системи моніторингу ринку сільськогосподарської продукції і продовольчих товарів, а також механізмів регулювання та захисту внутрішнього ринку згідно з вимогами СОТ та просування продукції агропромислового комплексу на зовнішні ринки, реалізації пріоритетних положень Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу;

розробити та подати до 1 липня 2004 року на розгляд Верховної Ради України проекти законів:

про державний земельний (іпотечний) банк;

про Загальнодержавну (національну) програму розвитку сільських територій на 2005—2011 роки;

про Державну підтримку будівництва об'єктів соціальної інфраструктури села; про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо використання коштів місцевих бюджетів на розвиток агропромислового комплексу та соціальної сфери на селі;

про врегулювання питання щодо списання заборгованості суб'єктів господарювання за сільськогосподарську техніку, придбану за іноземні кредити, надані під гарантії Кабінету Міністрів України.

6. Кабінету Міністрів України поінформувати Верховну Раду України про хід виконання цієї Постанови у січні 2005 року.

7. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на комітети Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин, з питань бюджету, з питань фінансів і банківської діяльності.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
11 травня 2004 року.
№1698-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про Рекомендації парламентських слухань на тему:
«Онкологічні захворювання в Україні.
Проблема та шляхи подолання»

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Схвалити Рекомендації парламентських слухань на тему: «Онкологічні захворювання в Україні. Проблема та шляхи подолання».
2. Кабінету Міністрів України до 1 березня 2006 року проінформувати Верховну Раду України про стан реалізації Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Онкологічні захворювання в Україні. Проблема та шляхи подолання».
3. Міністерству охорони здоров'я України до 1 березня 2006 року проінформувати Верховну Раду України про стан виконання Державної програми «Онкологія» на 2002—2006 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 29 березня 2002 року № 392 «Про затвердження Державної програми «Онкологія» на 2002—2006 роки».
4. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України разом з Комітетом Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства протягом липня 2004 року в установленому порядку забезпечити видання збірки матеріалів за результатами зазначених парламентських слухань».

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 20 квітня 2004 року. 1688-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про Рекомендації парламентських слухань
«Про підсумки проведення в Україні у 2003 році
Року людей з інвалідністю щодо забезпечення соціальних,
економічних, правових і конституційних гарантій
у сфері соціального захисту та реабілітації інвалідів»

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Схвалити Рекомендації парламентських слухань «Про підсумки проведення в Україні у 2003 році Року людей з інвалідністю щодо забезпечення соціальних, економічних, правових і конституційних гарантій у сфері соціального захисту та реабілітації інвалідів» (далі — Рекомендації парламентських слухань).
2. Кабінету Міністрів України до 1 грудня 2004 року інформувати Верховну Раду України про стан реалізації Рекомендацій парламентських слухань, схвалених цією Постановою.
3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
20 квітня 2004 року.
№1690-IV.

Оплата праці має бути гідною

Роботодавці і профспілки вперше домовилися, що мінімальна тарифна ставка робітника становитиме не менш як 120 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Зрозуміло, що стан, коли в собівартості української продукції заробіток працівників ледве сягає 13 відсотків, не може влаштовувати ні найманих працівників, ні владні структури. Дедалі більше переконуються у зубності таких економічних перекосів і роботодавці, шукаючи вихід, щоб закріпити кваліфіковану робочу силу.

Стосовно цього бувають і недоречні пропозиції. Саме за ініціативою представників роботодавців до проекту Трудового кодексу було внесено пункт про заборону найманим працівникам влаштовуватися на конкуруюче підприємство. Нині цю новачку із проекту вилучено, але спроба така була.

Чи там ми шукаємо резерви?

Уже кілька років поспіль Федерація профспілок порушує питання про низький рівень заробітку в собівартості продукції. Хіба можна порівняти цей показник у розвинених країнах, де він сягає 50 відсотків, з українським?

Про це з високих трибун вже кажуть вищі посадові особи держави.

Президент України Леонід Кучма привернув увагу до проблеми на конференції (що не так давно відбулася в Києві) з питань стратегії сталого розвитку та структурно-інноваційної перебудови української економіки на 2004—2015 роки. Він зазначив, що йдеться про одну з базових функцій уряду, яка реалізується незадовільно, бо пущена на самоплив, тим часом актуальність проблеми полягає в істотному збільшенні, «можливо, на цілий порядок», вартості робочої сили.

«Наше завдання, — сказав Президент, — протягом найближчих років створити об'єктивні передумови підвищення зарплати щонайменше до 300 доларів на місяць. Розрахунки вказують, що це нам під силу». Глава держави зазначив, що цю позицію поділяють профспілки, посилаючись на мій виступ на цій конференції.

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович у вступному слові перед підписанням Генеральної угоди на 2004—2005 роки сказав, що сьогодні в собівартості продукції від 8 до 12 відсотків заробітку, тоді як в розвинених країнах — майже 50 відсотків. «Завтра, — сказав він, — ми такого не досягнемо, але треба прагнути постійно збільшувати складову зарплати в собівартості продукції, що її виробляють, і це спільний обов'язок і над цим треба працювати».

Розуміння проблеми є, але потрібні конкретні кроки. На жаль, не всі урядові структури та роботодавці переймаються розв'язанням такої надзвичайно гострої проблеми.

Варто зазначити, що вирішення питання гідної оплати робочої сили, тобто істотне підвищення заробітної плати, для переважної більшості працівників, скажімо, у промисловості,

знімає з порядку денного низку інших проблем. Через оподаткування більших сум зростають відрахування до бюджету, а це дає можливість збільшити оплату праці бюджетникам, розміри

допомоги багатьом категоріям громадян. Збільшення надходження і до Пенсійного фонду, а отже, буде можливість підвищити розміри пенсійних виплат.

Збільшення оплати праці, безперечно, зменшить відплив робочої сили, до того ж кваліфікованої, із України за кордон, сприятиме поверненню тих, хто зміцнює економіку інших країн, а не українську.

Є ще низка варіантів, котрі варто взяти на озброєння для запровадження більшої ціни робочої сили. Що мається на увазі?

Треба оперативно розробити і затвердити у Верховній Раді державну програму розвитку трудового потенціалу країни на тривалий період. Така спроба вже була в 2000 році, але її значущість не було відповідно оцінено владою.

Заслугує на увагу і пропозиція про створення на законодавчому рівні сприятливих економічних умов, які стимулювали б мотиваційні механізми щодо збільшення капіталовкладень роботодавцями в людський потенціал робочої сили. Приклад має показати передусім держава як роботодавець для мільйонів.

Нарешті потрібно змінити саму ідеологію, підхід до витрат на робочу силу за залишковим принципом. У цьому аспекті Федерація профспілок пропонує соціальним партнерам — урядові й Федерації роботодав-

кою соціальної стабільності в будь-якій країні.

Питому вагу середнього класу, за словами Президента України на згадуваній уже конференції, «потрібно у найближчій перспективі подвоїти, довести щонайменше до 45—50 відсотків від загальної кількості населення, одночасно скоротивши частку людей з доходами, нижчими за прожитковий мінімум».

Важлива роль у формуванні кваліфікованого середнього класу має належати підготовці та перепідготовці робочих кадрів, і на виробництві, і в системі вищої і спеціальної середньої освіти, в тому числі і за державним фінансуванням. Адже постало багато різних проблем, зокрема, нестача деяких фахівців і надмірна кількість їх у певних сферах виробництва. Є і напрочуд, пропозиції в галузевих та регіональних профспілкових центрах, окремі пункти з цих питань — предмет галузевих та регіональних угод.

Питання ціни робочої сили є актуальним у регіонах. Скажімо, в областях, що мають кордони з країнами, де заробіток набагато вищий від українського, триває відтік робочої сили. Такі нюанси потрібно вивчати і враховувати в державних програмах.

Початок розв'язанню проблеми підвищення ціни робочої сили вже покладено. У затвердженій нещодавно Генеральній угоді на 2004—2005 роки роботодавці і профспілки вперше домовилися, що мінімальна тарифна ставка робітника першо-

го розряду (крім установ, організацій та окремих закладів бюджетної сфери) становитиме не менш як 120 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати. Це дасть змогу вирішити таку надзвичайно важливу соціальну проблему, як виведення із-за межі бідності працюючої людини.

Угодою передбачено також заходи щодо поетапного наближення мінімальної заробітної плати до розміру прожиткового мінімуму, підвищення середнього рівня заробітку, збільшення кількості працівників, які отримуватимуть заробітну плату вищу за прожитковий мінімум, тощо.

Вважаю, що конкретні шляхи розв'язання питання підвищення ціни робочої сили мають знайти відображення у стратегії економічного та соціального розвитку, розроблення якої ініційовано Президентом України.

Федерація профспілок вже приступила до напрацювання пропозицій до цього важливого документа.

Якщо всі сторони соціального діалогу працюватимуть під гаслом «Від дешевої робочої сили до високооплачуваної» і вживатимуть конкретних заходів, чимало економічних проблем в Україні буде розв'язано найближчим часом.

Федерація профспілок готова до співпраці в цьому напрямку.

Олександр СТОЯН,
голова Федерації профспілок, народний депутат України, член фракції «Регіони України».

Так далі жити не можна!

Українські реформатори здатні не творити, а руйнувати

Украї важкий і тривожний період переживає нині народ України. У цьому постійно переконуються, працюючи у виборчих округах у дні приїзду громадян, на численних зустрічах з виборцями, наприклад, на Сумщині. Характерними проблемами для більшості громадян є гостра нестача коштів для елементарного існування родин — простіше кажучи, бідність, відсутність можливостей і умов для заробляння таких коштів, тобто безробіття. Влада наступає на соціально-економічні права громадян, соціальні гарантії й пільги. Водночас триває невпинне зростання цін на товари першої потреби, у т. ч. на хліб, ліки, житлово-комунальні послуги, паливо.

Через зруйнований народногосподарський комплекс життя більшості населення систематично погіршується на тлі постійного різкого збагачення експлуататорських класів, поглиблюється майнове розшарування. Люди пограбовані і принижені. Захисту в органах місцевої, та й центральної влади вони не знаходять. Влада нав'язує один вихід — борються за своє виживання.

На жаль, результат цієї боротьби, приміром, на тій же Сумщині, дуже сумний. За смертністю і самогубствами — на першому місці по Україні, а за народжуваністю — на останньому. Зникають десятки сіл. Не використовуються близько 500 тис. га орних земель. Зруйновані або простоюють сотні підприємств і господарств. Паралізована соціальна сфера. Процвітає корупція. У пошуках кращого життя тисячі родин змушені залишати рідні краї.

На превеликий жаль, повсюдно реальністю стали болячки капіталізму: безробіття, убогість, жорстока експлуатація праці капіталом, злочинність, проституція, невпевненість у завтрашньому дні. Влада стала безконтрольною. Не влада для народу, а народ для влади.

Це конкретний підсумок і оцінка так званих демократичних реформ, проваджуваних з українським суспільством в останні 13 років на основі ліберальної й соціал-демократичної ідеології. Більшості громадян незрозуміло, чому повний провал курсу буржуазних

реформ в Україні влада намагається показати як стабілізацію з високими темпами зростання в економіці.

Насправді ж практика засвідчила, що українські реформатори здатні не творити, а руйнувати, і на цій основі вирішувати проблеми особистого збагачення за рахунок пограбування основних верств населення. А владу вони використовують як інструмент розподілу багатств на свою користь.

Під виглядом приватизації ліберально-реформатори розікрали загальнонародну власність на основні засоби виробництва, що забезпечувало за радянської влади добробут усіх громадян. Вони сконцентрували цю власність у руках вузького прошарку новоявленої кримінальної буржуазії.

У свою чергу, ця кримінальна буржуазія, через її економічне панування, зосередила всю політичну й державну владу в руках декількох кланів. Ці клани борються між собою за провідні державні позиції, за місце під сонцем, називаючи це демократією. Насправді ж, використовуючи гасла соціальної справедливості, прав і свобод людини, заграючи з ветеранами й молоддю, з іншими верствами громадян, необуржуазія намагається обдурити демагогією підкорити їх своєму впливові, відвести їм роль

сліпого виконавця антинародного курсу проваджуваних реформ.

Що ж робити? Де вихід? Хто зможе і зацікавлений вирішувати проблеми на користь більшості громадян України?

Суспільно-історичний розвиток показує, що жодна з політичних партій, які сповідують лібералізм, не здатна до розв'язання назрілих важливих проблем на користь бідної більшості населення, і за своєю природою й цілями не зацікавлена в цьому. Усі партії, що стоять на позиціях лібералізму, є виразниками й захисниками інтересів багатой панівної меншості.

Це їхніми зусиллями й політичними маніпуляціями українське суспільство розділене на бідних і багатих. Установлено класове панування капіталу над найманою працею, над трудящими, що має на меті збагачення будь-якою ціною. В ранг державної політики зведено націоналізм і антикомунізм. Грубо порушуються права людини, свобода слова. Основні

як багатство всього народу, а не жменьки багатіїв.

Суспільство, а не Президент має формувати й контролювати державну владу знизу догори, включаючи Президента, уряд, парламент, суди, прокуратуру і т. д. Головною умовою для виходу України з кризи і реальної ліквідації бідності, безробіття та інших соціальних лих комуністи вважають проведення націоналізації базових галузей промисловості, землі, виробництва горілчаних і тютюнових виробів, зовнішньої торгівлі. Балачки про боротьбу з криміналом і корупцією треба змінити на конкретну й нещадну боротьбу з цим злом.

Державна влада в Україні повинна служити національним інтересам, а не інтересам інших держав. З цією метою справжнє народодовладдя має здійснюватися через систему рад трудящих, як найефективнішу форму організації влади.

І тільки на основі відновлення і розвитку народногосподарського комплексу з'явиться можливість значно збільшити надходження до бюджету України, приступити до вирішення соціальних проблем, підвищення реальних доходів населення, піднесення якості життя громадян до загальноєвропейського рівня.

Усі ці вимоги становлять загальнолюдські цінності й покладені в основу Програми Комуністичної партії України. Вони відповідають усім вимогам і сподіванням мільйонів громадян України. Жодна інша партія в Україні по суті своїй шире не може висувати, відстоювати і здійснювати вимоги щодо захисту інтересів трудящих, тому що в кінцевому підсумку всі інші партії переважно стоять на позиціях захисту буржуазної диктатури і приватної власності на основні засоби виробництва та землю.

З метою виходу України із системної кризи, виконуючи свою особливу історичну роль у суспільстві, Комуністична партія України ще 1999 року, з допомогою фракції комуністів у Верховній Раді, висту-

Головною умовою для виходу України з кризи і реальної ліквідації бідності, безробіття та інших соціальних лих комуністи вважають проведення націоналізації базових галузей промисловості, землі, виробництва горілчаних і тютюнових виробів, зовнішньої торгівлі

засоби масової інформації обслуговують владу.

У цих умовах єдиною політичною силою, що протистоїть олігархам, може бути організація однодумців, які стоять на позиціях гуманізму, соціальної справедливості, тобто на позиціях комуністичних ідей.

Комуністи відстоюють пріоритет загальнонародної власності на основні засоби виробництва. Вони вимагають забезпечити матеріально вільний розвиток кожної людини як умов вільного розвитку всіх членів суспільства. Для цього необхідно ділити суспільні багатства не за законами ринку, а за принципом соціальної справедливості,

пила ініціатором проведення політичної реформи в Україні. Особливе місце в цій реформі відведено прийняттю закону про пропорційну систему виборів до рад усіх рівнів.

Головною метою політичної реформи на початковій стадії, за яку борються комуністи, є ліквідація кримінальної диктатури, як системи влади, як основної передумови для наступних конкретних демократичних перетворень в інтересах народу і, насамперед, для підвищення його добробуту.

Показавши своє справжнє обличчя й нутро, ховаючись за опозиційними гаслами, проти політичної реформи виступили фракції «Наша Україна» і БЮТ. Їхня істинна мета реформи — змінити поганого Президента на свого хорошого, законсервувати всі форми і методи проваджуваного нині антинародного курсу реформ. Характерно те, що їхні лідери вже були при владі і пішли з неї не за своїм бажанням, а з гучним політичним і кримінальним скандалом, фіналу якому нема й досі.

На тлі різкого загострення боротьби олігархічних кланів за владу і переділ власності як прихильники Президента України, так і псевдоопозиційні сили, що об'єднуються довкола «Нашої України» і БЮТ, вістря боротьби спрямовують проти Комуністичної партії, влацючись до демагогії, наклепу і погроз.

Усі політичні трюки «нашистів» і БЮТ є не що інше, як спроба одурити народ України, уникнути відповідальності за розвал народногосподарського комплексу країни і зuboжіння основної частини населення, обрехати Комуністичну партію — єдину політичну силу, що заважає здійснити їм свої плани з подальшого ускладнення відносин з Росією та поневолення України блоком НАТО і США.

Вихід із кризової ситуації для народу України є — це згуртування зусиль трудящих, усіх прогресивних сил для боротьби за усунення від влади антинародного режиму, недопущення перемоги на президентських виборах у 2004 році ставників кримінально-олігархічних кланів, за зміну суспільно-політичного ладу. За максимальної підтримки народом цілей Компартії перемогу соціальної справедливості в Україні буде забезпечено. Так далі жити не можна!

Володимир ПЕТРЕНКО,
народний депутат України

Дві трагедії Нової Слободи

Від дня першої трагедії — липень 42-го — Нову Слободу відділяють 62 роки

...Оскаженілі від нищівної поразки, завданої їм напередодні народними месниками поблизу села, фашисти вирішили відігратися на мешканцях партизанського «розплідника». Гітлерівці на світанку наступного дня — на Івана Купала — оточили село, що спало. І тільки-но перші сонячні промені позолотили шпиль церкви, як уранішню тишу розірвали черги сотень німецьких автоматів і кулеметів, і на Нову Слободу відусіль сипнула свинцева злива. Потім фашисти з автоматами наперевіс пішли «в наступ»: вривалися в оселі, змитаючи все на своєму шляху смертельним шквалом. Того страшиного вікопомного дня від рук німецьких катів загинуло 586 новослобідців. Найстаршому з них виповнилося 87 років, наймолодшому — не минуло й тижня від народження. Бійня скінчилася далеко пополудні. Угамувавши свою звірячу лютість, недолудки залишили після себе сотні понівечених тіл, землю, наскрізь просякнуту морем крові, та заграву небаченої пожежі...

Однак цей кривавий банкет виявився не останнім для згорьованого лихоліттям села. Чотири з половиною роки потому, в листопаді 46-го, Бог послав на долю багатостраждальних новослобідців нове, не менш страшне, випробування.

Наприкінці листопада до Путивля прибув командирований Сумським обкомом партії відповідальний працівник облуправління Міністерства заготівель Рубан. Мета — перевірка своєчасної сплати населенням податків та вибивання заборгованості з недбайливих платників. І треба ж трапитися такому, що об'єк-

том своєї «високої» місії партійний гість обрав Нову Слободу — найбільший довоєнний сільський населений пункт району. Наперед знаючи, що практично всі її мешканці ті, хто пережив або чий родини постраждали в першій трагедії, а також сім'ї військовослужбовців — були звільнені у повенні роки від податків. Та Рубан зібрав групу таких, як і сам: інспектор мінзаготівель Банний, працівник райспоживспілки Кириєв, відповідальний працівник Бахтін, заступник директора Путивльського маслозаводу Заруцький. На місці лави «непримирених» поповнили голова

сільради Дедков і голова колгоспу імені Кагановича — Андреев. «Продовольчий» загін відразу розпочав свою каральну акцію. Та звернімося до фактів, засвідчених документами.

Увірвавшись до будинку Т. Воліна, «уповноважені» за лічені хвилини поставили все у нього з ніг на голову, «реквізували» «надлишки», та ще й на згадку надавали господареві добрих стусанів. Певно, в пам'ять про трьох синів, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Далі — більше. У сім'ї П. Пікулева з війни не повернувся єдиний син. Однак це ні на мить не зупинило «соколів» — вони винесли звідти останні припаси, заготовлені на зиму: 110 кілограмів зерна та кілька кілограмів овечої вовни.

Даремно намагався зупинити неприємних гостей і К. Черняков, син якого загинув під час форсування Вісли. Забрали все: сало, овечі шкури, вовну.

Людський лемент і сльози лише розпалювали «заготівельників». Микола Кошелев, наприклад, який благословив на за-

хист Вітчизни шістьох своїх синів, був також звільнений від усіх оброків. Однак не зглянувшись на це «експериментатори»: вони разом з продовольством прихопили на «згадку» сімейну реліквію — золоту прикрасу. Не пожаліли й удову (її чоловіка фашисти розстріляли під час попередньої трагедії) Анастасію Тишаєву з двома малюками на руках. «Підмели» хатні засіки, як кажуть, до блиску: забрали останній кусень сала, кілька пудів зерна, півдюжини овечих шкур, не залишивши сім'ї бодай одного шансу на виживання упродовж довгої лютої зими. Коли ж старенька мати грудьми стала на захист експропріованого добра, «упири-заготівельники» добряче побили її, а потім разом з невісткою і дітьми босоніж вигнали з хати на сніг і мороз. А самі, зачинившись зсередини, обмивали свої «подвиги» до самісінької півночі, після чого вляглися спати.

Загалом того дня партійці-реквізитори прирекли на голодну смерть близько 25 сімей новослобідців — майже третину з тих, хто почав відроджувати сплюндроване гітле-

ривцями купальської ночі повоєнне село. Та на їхній захист став тодішній прокурор Путивльського району — Пилип Рожков. Наступного ранку він написав до обласної прокуратури, Сумського обкому і Путивльського райкому партії три доповідні записки про безчинства «посланця» обкому Рубана, вимагав притягти увесь «продзагін» до найсуворішої відповідальності. А сам по гарячих слідах порушив проти первертнів кримінальну справу. Ось витяг з однієї з тих доповідних: «...Бригада з 12 чоловік провела в Новій Слободі цілий ряд незаконних вилучень продукції та майна у громадян, біла їх і ображала. Причому поголовні обшуки здійснювались у громадян, котрі були звільнені від будь-яких податків і податків. Вимагаю негайно вжити заходів до Рубана та його спільників, а все награбоване ними майно терміново повернути постраждалим...»

Відправивши доповідні за признанням, прокурор не чекав рішення обласної влади, не зволікаючи помчав з власноруч написаним ордером на арешт та кількома міліціо-

нерами в Нову Слободу, щоб надіти наручники передусім на партійного «уповноваженого». Однак той, завчасно попереджений кимось з Путивля, встиг накивати п'ятами під крило обласних партійних вождів. На щастя, втік без награбованого, яке під наглядом районного прокурора повернуло потерпілим.

Мужність і сміливість прокурора Пилипа Григоровича Рожкова у сталінські часи репресій це — справжній подвиг.

Крім П. Рожкова у цій історії є ще один ангел-хранитель. Це один з його наступників — Василь Васильович Похілько. Саме він, переглядаючи старі архівні матеріали ще в доперебудовні часи, натрапив на вицвілу від часу папку з грифом «Цілком таємно». У ній зберігалися копії матеріалів про новослобідські злочиння перевертнів. Похілько довгі роки зберігав папку за сімома печатками. І лише перед виходом на пенсію, коли Україна вже стала незалежною, дістав її на світ Божий.

Владислав ЖМУРКОВ, Леонід ШЕСТАКОВ.
Сумська область.

Іржавий метал роз'їдає життя

АНОМАЛІЇ

Дніпровська вода прийшла до Криму раніше звичного на тиждень. Держава передбачила компенсацію у 4 млн. грн. за електроенергію, потрібну для подачі води на поля, два з яких уже отримано. Та й це не дає гарантії успішного сезону зрошення. Поливний клин півострова, що протягом останніх років скоротився вдвічі, продовжує катастрофічно зменшуватися через розкрадання металу. Типовий масштаб цього лиха можна побачити у Сакському районі. Тут уже випала половина з 47 тис. га поливного реєстру землі. Вийшли з ладу всі внутрішньогосподарські мережі і гідротехнічні споруди. Розкрадено половину запорно-регулюючої апаратури. Вирито і здано в металобрухт 58 кілометрів водогонів, 176 доцувальних установок. Нині залишилося ще 234, 180 з яких розкомплектовано і потребує ремонту. Бахчисарайський район «повністю віддано на розрабування севавторольським структурам, через співробітників ДАІ вивозиться нелегальний брухт у порти Севастополя», зазначив перший заступник голови ВР АРК Василь Кисельов.

— Розкрадання металу на півострові сягнуло критичної межі, за якою може трапитися соціальний вибух, — заявив він на присвячених цьому питанню кримських депутатських слуханнях. В. Кисельов навів вражаючі факти розкрадання металу. Торік офіційно зареєстровані перевезення брухту збільшилися майже в півтора рази і сягнули 300 тисяч тонн. Лише за один квартал залізничні станції відправили 1832 вагони з брухтом металу, зокрема 670 — кольорового. За цей час з Криму вивезено незаконно 255 вагонів металу. Через розграбування електроустаткування вийшло з ладу 88 свердловин водопостачання. Злодії злили 52 тонни дорогого трансформаторного мастила. А ще металургійну сировину вивозять автотранспортом і морським флотом. Про це не має даних жодна державна структура.

У розгалуженій мережі багатьох десятків нелегальних прийомних пунктів непевним заготівельникам чорного і кольорового металів платять по 40 грн. за тунну. Самі їх власники продають брухт за ціною до 4 тисяч

гривень. Такими ножицями «стрижуть» колосальні прибутки. «Це дуже жорсткий, надзвичайно вигідний бізнес, в якому задіяно велику кількість людей і техніки. Він має строгу ієрархію підпорядкування і так званий «дах». Торік було зроблено спробу направити цей процес у законне русло. Запрацювала міжвідомча комісія із забезпечення постійного контролю за діяльністю суб'єктів підприємництва, які здійснюють операції з металом. Такі структури створено і на місцях. Та результати цих зусиль — мізерні. Мало того, складається враження, що вся ця «бурхлива діяльність» є насправді своєрідним камуфляжем і служить високим бюрократичним парканом, який приховує істинне становище справ.

За словами В. Кисельова, то-

рік лише в Джанкойському районі здійснено 54 викрадення кабелю і електроустаткування, знято на брухт 130 кілометрів електроніній, розграбовано сім трансформаторних підстанцій. Вісім сіл більш як півроку були позбавлені води. В Роздольненському районі здійснено 21 крадіжку енергетичного устаткування. На багатьох територіях зруйновано резервні лінії електропередач. Прямі збитки «Крименерго» у результаті розкрадання електроустаткування досягли 2 млн. грн., Кримської дирекції «Укртелекому» — близько чверті мільйона. За рік органами внутрішніх справ Криму було зареєстровано майже 700 злочинів, пов'язаних зі збором металу. Та невідомо, скільки залишилося незафіксованих, бо чимало громадян і організацій відмовляються звертатися до правоохорон-

го самоврядування, виконавчої влади, правоохоронців, податкової служби, депутатського корпусу навести порядок у цій сфері. В умовах п'ятирічної дії Закону «Про металобрухт» не можуть існувати нелегальні пункти прийому. Але вони працюють у всіх на очах. Тільки влада про них чомусь нічого не знає. Ніби не підозрює про їх існування.

Не може знайти кілометри знятих залізничних рейок, мідного й алюмінієвого кабелю. Перший заступник голови ВР АРК картав деякі правоохоронні органи на місцях. Замість усебічного, повного і об'єктивного розкриття кримінальних справ, пов'язаних з викраденням металу, практикують надумані відмови у порушенні кримінальних справ. І це за явних ознак здійснення злочинів. Невідомо, чому припинилися спільні щомісячні перевірки інспекторами «Крименерго» і працівниками міліції пунктів прийому брухту для виявлення краденого устаткування. А офіційні дані Головного управління статистики в Криму свідчать: неліцензована

легованої сталі на охоронному об'єкті — оборонному заводі «Гідроапарат». На Сімферопольському домобудівному комбінаті на брухт пішло майже все касетне устаткування, виготовлене з дорогої спеціальної сталі. За скрупку поцупленого технологічного устаткування, за його викрадення не посадили досі нікого. Тому крадіжки стали буденним явищем.

Може, бюджет «пухне» від прибутків зі сфери заготівлі металу? Торік перераховано лише 674 тисячі гривень податку з прибутку. Збиток же, скоєний цим бізнесом народному господарству, налічує десятки мільйонів гривень.

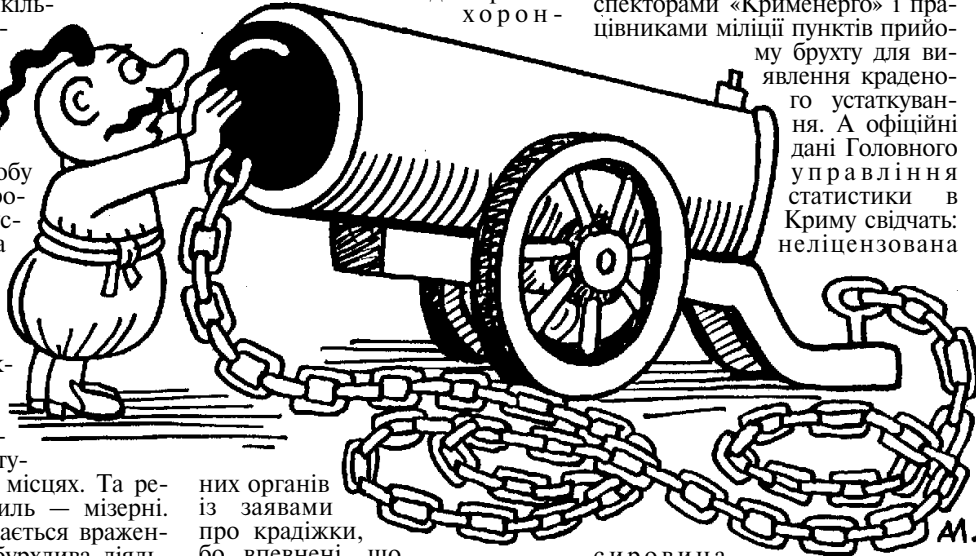
Якщо терміново не зупинити цю руйнівну пошесть, уже незабаром країна може перетворитися на державу, яка ввозитиме брухт, необхідний для роботи власних металургійних підприємств. Утім, за словами В. Кисельова, цей шабаш можна зупинити протягом кількох днів, якщо врахувати те, що награбований брухт перевозять спершу тільки автотранспортом. Усім постам ДАІ варто лише вимагати документи, що підтверджують законне походження металу. Головне — виявити нарешті наполегливість і вимогливість.

Припиниться масовий грабунки і вандалізм (злодії знімають навіть огорожі могил і металеві деталі пам'ятників) тоді, коли уряд автономії нарешті поставить завдання детально облікувати цей вид діяльності. Підрахує, скільки на півострові підприємств, що мають право на заготівлю металургійної сировини. Який їх річний обсяг робіт і прибуток. Та, нарешті, принципи почнуть боротися з «металістами» працівники міліції.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мал. Олександра МОНАСТІРСЬКОГО.

них органів із заявами про крадіжки, бо впевнені, що зловмисники і без того відомі, та покарані не будуть. І ніхто не відшкодує завданих збитків.

В. Кисельов вважає, що це дає право засумніватися у здатності посадових осіб, органів місцево-

сировина чорних металів сягає 70 відсотків. Серед особливо кричущих останніх випадків — повна ліквідація складального цеху з усім його устаткуванням, колонами, фермами, балками з

АКТУАЛЬНО

У Харківській зооветеринарній академії створюють навчальну птахофабрику

Більш як три роки тому Харківська державна зооветеринарна академія «взяла на озброєння» Програму європейської інтеграції в галузі ветеринарної освіти. Наскільки важлива ця галузь знань, можна судити хоча б з подій останніх років: англійський коров'ячий сказ, тайванський курячий грип... Не випадково кажуть, що лікарі лікують людей, а ветеринари — людство.

Якщо раніше у розпорядженні студентів ХДЗВА були лише старенькі підручники і скелети тварин, то сьогодні викладачі, котрі пройшли стажування у кращих європейських університетах і ветеринарних клініках, використовують у навчальному процесі найновіші освітні програми. У розпорядженні майбутніх лікарів ветмедицини дев'ять тисяч примірників найновіших навчальних посібників, комп'ютерні класи, бібліотека відеофільмів, комп'ютерна база вітчизняної ветеринарної науки і періодики.

Один із нових напрямів проекту Tempus — створення модульних навчальних господарств. За прикладом університетів Нідерландів і Німеччини клінічна підготовка студентів проходитиме на навчально-практичних міні-комплексах з птахівництва, свинарства і великої рогатої худоби. На базі ХДЗВА Всеукраїнський науково-дослідний центр птахівництва вже створює один з таких модулів із бройлерного виробництва, оснащений новітнім лабораторним і технологічним устаткуванням.

Микола КОСИЙ.

Не тільки Рим рятували гуси

Тепер уже пізно вгадувати — добре то було чи не дуже, але факт. Після реформування колективних сільськогосподарських підприємств всюдисущі «ніжки Буша» потіснили з ринку м'ясо вітчизняного птахівництва. Тільки у Миргородському районі громадські ферми, на яких утримувалися понад 200 тисяч курей, гусей та качок, канули в небуття. У скрутному становищі опинилося й Миргородське, тоді ще міжгосподарське інкубаторно-птахівниче підприємство. Ніде було брати інкубаційні яйця. Що робити? Сказати правду, і понині не в кожному з довколишніх районів на те ніби й просте, а насправді каверзне питання знайшли правильну відповідь.

Наділений дорогоцінним чуттям нового, директор Миргородського інкубаторно-птахівничого підприємства Іван Безлунний недовго і чухав потилицю. У збанкрутілих реформованих господарствах узяв у оренду землю, спорознілі тваринницькі приміщення й організував спочатку одну, а потім і другу ферму племінних гусей великої сірої породи.

Не обійшлося і без чиновницького опору та лукавих підступів ласих до чужого добра пройдисвітів. Всього бувало. Не було тільки такого, щоб підприємливого Івана Михайловича у доброму ділі не підтримували голова райдержадміністрації Павло Кандиба, тодішній голова районної ради Микола Шапочка і теперішній його наступник Іван Капустян, а за їх прикла-

дом й інші керівники району, депутат обласної ради від Миргородського району, який на той час очолював Полтавську облдержадміністрацію, Євген Томін.

Підприємство власним коштом придбало нове технологічне обладнання, налагодило виробництво кормів, запровадило рекомендації науковців, ринкові форми організації та оплати праці. Роки, звісно, видавалися різними. Так хоч би як там було, а щороку на підприємстві виводять близько ста тисяч голів молодняка свійської птиці. Від початку року самих тільки дефіцитних в усій окрузі гусей великої сірої породи реалізували близько 70 тисяч голів. Продаж гусей триває. Їх купують шанувальники гусятини не тільки з усієї Полтавщини, а й із сусідніх областей...

За рахунок чого тепер уже приватному орендному сільськогосподарському інкубаторно-птахівничому підприємству вдається зводити кінці з кінцями, не мати боргів, розширити виробництво, а водночас і виділяти кошти на задоволення соціальних потреб колективу, допомагати школі, лікарні, ветеранським організаціям? Насамперед за рахунок ефективного використання кожного з 560 гектарів орендованої землі. Підприємство має два зернозбиральні комбайни, які, до слова, вже готові жнивувати, чотири трактори з набором причіпних знарядь. Навіть у неврожайному для озимих культур минулому році в господарстві Івана Безлунного за рахунок ярини збір зерна в середньому з гектара був набагато більший, ніж у сусідніх господарствах. Тим часом корми власного виробництва у 4—5 разів дешевші від купованих у комерційних структур. Вісім тисяч своїх племінних гусок-несучок сповна задовольняють потреби в інкубаційних яйцях. А решта, як мовиться, справа техніки і людського сумління. У колективі створено таку

морально-психологічну атмосферу, в якій людина просто не може інакше, ніж свідомо, осмислено і ефективно трудитися. Приклади саме такої роботи показують інженер Іван Панченко, зоотехнік Любов Нікітіна, бухгалтер Галина Суханова, оператори Лідія Бабич, Лідія Терлова та інші трудівники.

За великий особистий внесок у відродження сільськогосподарського виробництва взагалі і птахівництва зокрема Іван Безлунний удостоєний почесного звання заслуженого працівника сільського господарства України. Він нагороджений Грамотою та нагрудним знаком Кабінету Міністрів України «Кращий роботодавець року», а жителі приміського села Вовняни вже кілька разів поспіль обирають його своїм депутатом до районної ради. Такому довіряють люди б позаздрити претенденти і на більш високі виборні посади.

Григорій ГРИНЬ, Леонард НІКОЛАЄНКО. На знімках: начальник інкубцеху Любов Нікітіна; гуси великої сірої породи. Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

НОТАТКИ З ГЛИБИНКИ

Між Надією і Потоками

Справді, важко сказати, де живе ця сім'я. Кажуть, що в балці, між селами Надія і Потоки. У сім'ї щонайменше три прізвища, і мати вряди-годи, коли приходить до тям, ще пам'ятає, від кого у неї котре дитя. Двоє, правда, залишилися десь в іншому районі, та четверо тут, з нею. Найстарший, Тані, уже вісімнадцять років виповнилося, Катрусі чотирнадцятий мінає, Антону шостий іде, а найменшому, Макару, — лише третій.

Дівчатка ніколи до школи не ходили, грамоти у них — як кіт наплакав, хлопчики теж навряд чи коли-небудь підуть. Нема в чому їм ходити. У дранті і частіше босоніж тільки й нишпорять селами, аби десь щось поцупити чи випросити. У багатьох самотніх бабусь погребі давно «вигребли». Колись хоч запарену кукурудзяну дерть їли, та відтоді, як останній Ольжин чоловік сп'яну і від безвиході повісився у яслах старої і покинутої ферми, в хаті порожньо, хоч покотись, — ні картоплини, ні цибулини. Навіть на хліб після Тетяниних запоїв нічого не зостається.

Дякувати Богу, нині дівчат зрідка у найми беруть на тимчасові роботи, та й братиків їхніх не проганяють, як ті від сестер не відстають. Інша річ, коли сестри, с'як-так викупавшись та вичистившись, поспішають «на заробітки» на автомагістраль, котра від криворізької траси веде на Київ. За що там пройжджі шофери платять, здогадатися неважко.

— І ви гадаєте, що отаких приречених сімей та знедолених дітей у нас одиниці? — запитує дільничний лікар-педіатр Тетяна Грушка. — За останні п'ять-сім років такі завелися у кожній другій хаті. Отож половина сімей та дітей, яких маємо нині тут, у п'ятнадцяти селах, числяться серед неблагополучних. У мене щодня серце кров'ю обливається, коли все це бачу. Але я передусім кажу про дітей: босі й голі, голодні й брудні, розумово відсталі і хворі на все, що завгодно.

Тетяна Олексіївна обслуговує дві територіальні громади. Якщо взяти окремо населені пункти Щорської селищної ради, то вже не «проблемних», а катастрофічно критичних, тупикових сімей, як висловлюється селищний голова Олександр Линник, тут півтора десятка. В яких фактично не виховуються, а гинуть 37 малолітніх діточок. Адже вони не навчаються, не працюють, не їдять вдосталь. І чим далі, тим менше надії, що цей жажливий та бурхливий потік нещасного дитинства на селі, який все дужчає і виходить з берегів будь-яких здорових людських уявлень, зупиниться.

— У Потоках мешкає сім'я, де навіть важко збагнути, котрої з двох сестер тут діти, — розповідає Олександр Іванович. — Одна мати ще років чотири тому зав'язалася на заробітки в Росію, за рік наче письмово повідомляла, що

ДІТИ БЕЗЗЕМЕЛЛЯ

незабаром повернеться додому, однак тепер числиться серед безвісти зниклих. Інша мати на ім'я Тетяна, молодша сестра «вибулої», рідко буває тверезою. А коли ніби й починає мислити, не може до пуття пояснити, чому в неї самої катма документів, а дітей досі не зареєстровано. Тільки у фельдшера Наталії Хутко їх записано, більше ніде, наче їх і немає на світі білому. Коли Тетяна Грушка разом з головою селищної опікунської ради Людмилою Коваль завітали до цієї сім'ї, вони мало не знепритомніли. Шестеро дорослих, п'яні, покотом лежали, не здатні поворухнутися і розплющити очі. У хаті темно, вогко і бридко, бо ні світла, ні опалення. І не прибиралося, мабуть, ще з минулого століття — бруду по вуха, а на засмальцьованих ганчірках рої великих зелених мух. Порожні, давно не миті, чорні від сажі каструлі. І єдине півторарічне роздягне-

■ ■ ■

Неблагополучні сім'ї та знедолені діти в них і є наслідком цієї реформи. Така специфіка сільського способу життя: занепадає виробництво, гинуть живісті та пащина — зникає і сенс існування людей та сімей тут. Зникає сенс продовжувати селянський рід.

■

не та худюше дитя — не дитя, а скелет, бо, як згодом з'ясувалося, вагою трохи більше п'яти кілограмів — повзало на підлозі, втомившись уже кричати і плакати. Шукало, бідолашне, чим поживитися.

— Ми мерщій схопили це дитя — і тікати з ним, — каже Людмила Коваль. — А що робити? Адже торік у цій сім'ї старшенька дівчинка 2000-го року народження померла від холоду і голоду. Хоча й страшно було: чи не народить, опам'ятавшись, галасу мати Тетяна? Бо як ще у 1998 році вперше в одній такої матері так само визволяли малюка, то потім довелося давати свідчення прокурору: як посміли до офіційного позбавлення материнських прав вкрасти дитину у жінки, котра на це не давала згоди?

У випадку з Тетяною, щоправда, інша ситуація. Нині доведено до дистрофії дитя перебував в обласній лікарні, а Тетяна невідомо куди поділася. З нею таке постійно трапляється відтоді, як старша сестра не повернулася з Росії, останній «чоловік» Сергій у нетверезому стані загинув під колесами автомобіля, а старенька Сергієва мати ще з осені лікується від травм. Хто її побив мало не до смерті і зарив у пісок біля очерету, так і не відомо досі. Тільки люди знайшли і відрили, бабуся ожила, але тепер ніяк не зіпнеться на свої немічні і хворі ноги...

Першим сохне коріння

Страшні історії довелося бачити і чути у Щорську і навколо нього. А швидше — трагічні. Чуб дибки ставав. Адже це не що інше, як загибель села і людей у ньому. Язик відтепер не повертається називати українське село раєм. Споконвічна, первинна назва Щорська — Божедарівка. Неймовірно благодатні, розкішні тут місця, де народу жилося привільно й заможно. Треба було лише невтомно трудитися, щоб все мати. Ще недавно у Щорську працювало понад сорок районних і навіть міжрайонних та обласних підприємств. А нині, з горем навіпіл, ледве звозячи кінці з кінцями, працюють два чи три з них. У це важко повірити, але у Щорську, колись квітучому райцентрі, нині налічується 93 розвалених житлових будинки з вище голови порослими бур'янами довкіл. Залишили свої гнізда ті, хто в них мешкав. Подалися світ за очі, хто куди. А на їхнє місце прибувають бомжі з інших країв — дякувати Богу, селитися є де, нікого не питаючись. Отака міграція на селі повелася.

Ось поряд зі Щорськом невелике село Вільне, де ще недавно діяла відома птахофабрика. Неважко здогадатися, що тепер від неї і пір'їни не залишилося. Тут нині 22 будинки-садиби «безгоспні». Плюс порожній двоповерховий 8-квартирний будинок, споруджений колись птахофабрикою для своїх працівників. А що ви хочете, якщо свого часу на фабриці трудилися 870 осіб, а нині працевлаштованими з-поміж них вважаються не більше 27. Є різниця?

Про ті ж Потоки чи, скажімо, Склеватку і говорити годі. Тут був дуже міцний колгосп. Чимало сільських мешканців мали змогу трудитися на знаменитому Кудашівському гранітному кар'єрі. Тому самому, камінням якого оздоблено чи не всі палаци і метрополітени колишнього Радянського Союзу. Пам'ятники Карлу Марксу в Москві та на Поклонній горі, Хо Ші Міну у В'єтнамі також з не повторного кудашівського граніту. Однак бачили б ви, що тепер на місці цього кар'єру. Велика-превелика й смердюча водойма. Затоплено, коротше, кар'єр. Та розвалини виробничих споруд та електростанції довкола нього — це ще так собі. Неподалік ціла вулиця котеджів, збудованих кар'єром для своїх працівників, довалюється-досипається й нагадує пустир в перемішку з хашаами. «В які багатьом нічого не залишається, як залазити і вити», — сказав старенький чоловік, який назвався Іваном Григоровичем, колись механік і голова профкому кар'єру.

Скільки лишилося у селі мешканців, сказати він не взявся. Ось корів по дворах ще два—три роки тому числи-

Науковий підхід до корови

Без відновлення потужних молочних комплексів України не зможе забезпечити себе достатньою кількістю продукції тваринництва. Таку думку висловив на XII Міжнародному симпозіумі з проблем машинного доїння корів, що відбувся на базі єдиного в державі підприємства з виробництва доїльного обладнання — ВАТ «Брацлав» у Немирівському районі на Вінниччині — директор Національного наукового центру Інституту механізації і електрифікації сільського господарства УААН доктор технічних наук Яків Гуков.

Такої само думки дотримуються науковці і практики з Росії, Білорусі, Молдови, країн Прибалтики, які взяли участь в обговоренні проблеми виробництва якісного доїльного обладнання за упродовження нових методик машинного доїння корів.

Після симпозіуму ВАТ «Брацлав» уклало низку нових угод на постачання своєї продукції. Зокрема, перші доїльні установки «Брацлавчанка» відправлять тваринникам Ленінградської області. В ефективності їх роботи уже переконалися працівники

ферм Білгородщини: у цій області брацлавці відкрили два дилерські центри свого підприємства. Обладнання для молочних ферм поставляють сюди протягом останніх п'яти років. Його також купують білоруси й молдовани.

Нарешті збільшилася

ВАТ «Брацлав», що розміщене в селищі з однойменною назвою, виробляє усі види обладнання для молочних тваринницьких ферм — від великих доїльних залів й тандем-автоматів до доїльних міні-установок для індивідуального користування, які замовляють фермери чи приватні господарі. Серед новинок — установки для доїння кіз і овець, розроблені спеціалістами заводського КБ, очолюваного відомим у колишньому Союзі конструктором обладнання для молочних ферм Валентином Дрігою. У 2001 році підприємство стало лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки.

кількість замовлень, зокрема на доїльні зали, і в нашій державі. А в цілому, за словами голови правління ВАТ «Брацлав» Миколи Михайленка, у більшості регіонів не поспішають оновлювати морально застаріле молочне обладнання. Затверджену Кабміном програму його реалізації через лізинг, на жаль, не було втілено в життя — забракло коштів у державі. На думку керівни-

ка підприємства, саме це є однією з причин відставання галузі, зокрема від сусідів з Росії. Як відзначалося на симпозіумі, російські тваринники торік отримали від однієї корови в середньому по три тисячі кілограмів молока. Лідером стала згадана Ленінградська область, де на великих молочних комплексах досягли ще вищих результатів — шість тисяч кілограмів молока від однієї корови.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

М'ясо подорожчало, але досі не стало прибутковою справою

ФАКТ І КОМЕНТАР

Протягом останніх місяців на Кіровоградщині майже вдвічі зросли ціни на м'ясну продукцію. Схоже на те, що процес не збирається зупинятися. По роз'ясненню наш кореспондент звернувся до заступника голови облдержадміністрації з питань агропромислового комплексу Юрія Литвина.

— Підвищення цін на м'ясо й м'ясопродукти не означає, що в області не залишилися худоби, як про це вже поспішили розтрубити деякі засоби масової інформації, — каже Юрій Олексійович. — Нинішня ситуація, хоч як це парадоксально, мене радує. Подорожчання мало бути ще півтора-два роки тому. Адже цінову політику тут диктують в основному переробні господарства. Доне-

давна вони скуповували у сільгосп-підприємств і населення живність за мізерними цінами, які й напововину не окупували затрат на годівлю худоби. Працюючи з рентабельністю в 15—20 відсотків, переробники не бажали ділитися своїми прибутками, а своїх підсобних господарств вони не мають. Тепер селянин став розумнішим і не хоче віддавати результат своєї тяжкої праці за дарма. Тож переробникам, щоб зовсім не зупинити виробництво, довелося підняти закупівельні ціни, в середньому по області із 4,5 до 7,5 гривні за кілограм живої ваги. Відповідно зросли ціни й на їхню продукцію. Загалом, навіть за нинішніх закупівельних цін, тваринництво залишається збитковою галуззю. Рентабельне (близько 4 відсотків) поки що тільки виробництво яєць.

За даними обласного управління статистики, торік на Кіровоградщині зменшилося поголів'я великої рогатої худоби, свиней, овець та кіз. Загалом по області протягом першого кварталу 2004 року на рівні минулого року було виробництво м'яса (реалізація на забій худоби та птиці в живій вазі), зменшилось виробництво молока (на 3,2 відсотка) та яєць (на 1,6 відсотка). Водночас в особистих селянських господарствах, на які припадає три чверті загального виробництва тваринницької продукції, зросли обсяги: м'яса на 2,6, молока — на 2,2 та яєць — на 5,8 відсотка. Підвищилася продуктивність худоби та птиці. Надій молока на корову збільшився на 1,8 відсотка і становив 457 кілограмів.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

лося близько двохсот, нині — менше двох десятків. Це точно, бо є підліткового віку пастух, який наймається за харчі. Хоч ніби у «верхах» досі вперто пишуть, що півтори сотні дворів ще тримають корів. Не можна, мовляв, пусувати оптимістичної картини-ілюзії. Не доведи Боже допустити значне скорочення поголів'я худоби! А от стосовно людей статистика, а разом з нею і демографічна ситуація мало кого, виходить, хвилює. Чим менше народу, тим, навпаки, наче й краще. Бо якщо 90 відсотків селян тут, у придніпровській глибинці, безробітних, і це, виходить, багато, то тоді хорошого мало для тих на рівні Криничанського району, хто звітує в «губернію» про наслідки від багатообіцяльної аграрної реформи.

А якраз неблагополучні сім'ї та нездолені діти в них і є наслідком цієї реформи. Спочатку розвалювалися й порожнілі пташники, корівники та овечі кошари, тепер розвалюються і порожніють хати по селах та самі села. А слідом порожніють і душі людей. Така специфіка сільського способу життя: занепадає виробництво, гинуть живність та пашнища — зникає і сенс існування людей та сімей тут. Зникає сенс продовжувати селянський рід. То бідні діти в цьому процесі і виявлялися крайніми. Їм уже не належить бути спадкоємцями чогось того, чим віками займалися їхні діди і донедавна — їхні батьки. Це саме в балці між Надією та Потоками і довелося почути наче нелогічний, наче несподіваний вислів-вирок: «діти безземелля». Поки реформатори, мовляв, розповідали байки, що розпаювання землі зробить селян її власниками та господарями, стало-

ся «парадоксально» навпаки — потенційно та в перспективі і не видно, і не пахне, щоб селянам, їхнім дітям та онукам створювалися умови безбідно поратися та жити на своїй землі. Селянська сім'я опинилася в становищі не потрібної і зайвої. В становищі пережитку та анахронізму.

У Потоках, приміром, давно вважають пропашною матір, троє дітей якої — Вітя Циганок, Петя Ніколаєв та Оленка Кокоша — навіть не мають свідoctв про своє народження. А дітей іншої жінки тут зареєстрували лише після смерті цієї жінки. Та це ще півбіди, що селянські родини стали неперспективними. Біда в тому, що діти в них стали «незаконно» народженими.

Ліпше, звичайно, рятувати таких дітей, так, як усім миром під орудою депутата райради і директора Божедарівського елеватора Надії Скиби рятували недавно трьох хлопчиків — Дмитрика, Яшу і Васю — та їхніх двох меншеньких сестричок. Але тоді вони були винятком — як більмо на оці. Нині таких дітей, справді, цілі зграї.

Колись сусіди по черзі годували й зодягали двох діток на прізвище Скрипники чи Скринники. Однак скільки можна? Називали ще багато й інших горе-прізвищ — з етичних міркувань та в інтересах самих дітей оприлюднювати їх не будемо. Та якщо в сім'ї шістнадцятеро, які дорogi до школи змалку не знали, а зі старших ніхто ніде і не працює, як не працюють і батьки — чого від такої родини можна чекати? Або хай і менше, лише п'ятеро в сім'ї, а батьки з горя день і ніч п'ють?

Чому ж, питаємо, дітей до школи не пускаєте? А менше одягачки та взувачки, кажуть, треба, бо не настачишся. Та й не пішки ж їм ходити за сім—вісім кілометрів, оскільки ми автобус у своєму селі востаннє бачили торік на похороні. Та й навіщо голови тією наукою забивати, докидають, якщо вчити далі своїх дітей нам ніколи не вдасться...

Як тут не згадати, що споконвічно українські села народжували велетів, мудреців і геніїв, видатних конструкторів, учених і філософів, найталановитіших поетів і митців. Не кажучи вже про еліту та генофонд одвічних трударів на землі. То, перефразовуючи тепер давній вірш Івана Драча, скажемо, що не просто сльоза — остання крапка у нашій цій баладі. Адже якщо села та сім'ї і діти в них нині гинуть — хто наступний? Чи не вся держава на засохлому корені?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

ДОСВІД

Виправдовує гучну назву

Поля ТОВ сільськогосподарського підприємства «Прогрес» такі доглянуті, що їх не соромно показати будь-кому. Ось і депутати Рівненської обласної ради, котрі побували в цьому господарстві в рамках Дня депутата облради в Гоцанському районі, не поскупилися на добрі слова на адресу селян.

— От якби ще трішки тепла, — виказав свою найближчу мрію керівник «Прогресу» Микола Пилипчук. — Адже весняні місяці видалися холодними, що загальмувало ріст цукрових буряків та кукурудзи.

Микола Пилипчук, як і кожен селянин, з трепетом ставиться до землі, а тому остерігається робити якісь прогнози (мабуть, щоб не наврочити), хоча і зернові, і цукрові буряки та інші сільгоспкультури тішать око. Цукрові буряки посіяли цьогоріч на ста гектарах за інтенсивною технологією. Тому на бурякових плантаціях не побачиш зігнутих над рядочками жінок.

— Чи врожайний був минулий рік? — цікавлюся в керівника господарства.

— Не такий щедрий, як завжди, але нам гріх нарікати, — каже Микола Михайлович. — Торік ми сіяли 550 гектарів ярої пшениці і на ній мали 800 тисяч гривень чистого прибутку. Придбали чотири трактори, два з яких — за лізингом. Порадувала врожайми і капуста — її ми одержали по 550 центнерів з гектара. Витративши на кожен гектар капусту по 3 тисячі гривень, взяли по 9 тисяч гривень чистого прибутку. Тож для нас це дуже вигідна культура, яку вирощуватимемо і нинішнього року. А ще — моркву на десяти гектарах.

Додам, що «Прогрес» має 2700 гектарів ріллі. Дві тисячі пайовиків (а це мешканці сіл Горбаків, Дорогобуж, Іллін, Томахів, Мнишин, Подоляни) віддали свої паї в добрі руки. З одержаних торішніх прибутків 480 тисяч гривень пішло на виплату орендної плати власникам земельних часток.

— А ще в нас 600 гектарів пасовищ і сінокосів, — розповідає Микола Пилипчук. — Адже маємо 2700 голів великої рогатої худоби (із них 740 корів), яку потрібно годувати. До того ж не абияк, а так, щоб тварини добре додавали у вазі. Інтенсивна відгодівля дає змогу одержувати по 900—1000 грамів середньодобових приростів худоби. Цьогоріч плануємо мати по 3,5 тисячі кілограмів молока від корови.

Про новачії та успіхи «Прогресу» можна було б довго розповідати. Це якраз той приклад, коли зуміли зберегти все цінне, набуте роками навіть після реформування в АПК, яке для багатьох господарств стало останньою крапкою в їхній біографії. А «Прогрес» виправдовує свою гучну назву, бо енергійний і разом з тим розважливий його керівник Микола Пилипчук любить господарювати на реальний результат. Адже, як сам сказав, за ним люди, які довірили паї, а ще чималий колектив (у сільгосппідприємстві працюють 570 чоловік). І в кожного сім'я, яку потрібно утримувати. Зарплату тут виплачують вчасно. Найбільше — по 400—500 гривень на місяць — одержують механізатори. Ті, хто зайнятий у тваринництві, — по 360 гривень.

«Прогрес» виконує на селі чимало соціальних функцій: разом з Горбаківською сільською радою працює над благоустроєм населених пунктів, зокрема, неабияк підсобляє в будівництві та ремонті доріг, на власні кошти підводить природний газ до будинку культури в селі Горбаків, утримує місцеву футбольну команду «Прогрес» тощо. Господарство ніколи не відмовить у допомозі колгоспним пенсіонерам, інвалідам, немічним самотнім літнім людям.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: голова ТОВ сільськогосподарського підприємства «Прогрес» Микола Пилипчук із села Горбаків Гоцанського району.

Фото Дмитра ШАМШИНА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

МИР ВАШОМУ ДОМУ!

► Завершуємо конкурс «Голос дитини»

Дуже хочеться

Дуже хочеться не дихати, тому що замість свіжого повітря я вдихаю дим і шкідливі гази. Дуже хочеться не хворіти. Але тільки за минулий рік я перехворіла тричі невідомо чим, а лікарі так і не змогли поставити мені діагноз! Дуже хочеться закрити очі, щоб не бачити бездомних дітей на вулиці. Але не можу, тому що все одно цей жах нікуди від мене не дінеється...

І ти — улюблена газета — молодець, що торкнулася теми прав дітей. Давно настав час звернути увагу на бомженят, що страждають без материнської ласки. На дітей, що крадуть з раннього дитинства заради шматка хліба. На тих, чий батьки виносять з дому останні гроші і меблі, щоб купити собі пляшку чи наркотики. Але ще гірше тоді, коли батьки виганяють своїх чад на вулицю жебракувати... Ці діти позбавлені всіх прав: на батьківську любов і турботу, на освіту і повноцінний відпочинок, на охорону здоров'я і розваги. А може, ця дитина просить грошей не на пляшку для батька, а на ліки для хворої матері? Чи навіть собі на улюблені солодощі?

Але й діти більш-менш забезпечених батьків

не мають усіх прав. Хоча б на чисте довкілля. Яке може бути право на чисту воду, якщо навіть у нашому мікроскопічному Ніжині торік зафіксовано два отруєння водою з криниць? І яке може бути здорове харчування за високих цін і мізерних зарплатах і пенсіях?

А право на освіту? На уроках хочуть учитися не всі. Одні приходять у школу одержувати знання, інші — розважатися, треті — показати, що вони кращі за всіх, крутіші. А вчителі, відчуваючи свою владу, можуть обізвати учня тупицею, брехуном або ослom.

Я пишу не для того, щоб поскаржитися. У мене золоті батьки, які люблять мене всім серцем і забезпечують багатьма правами. Але все-таки я не вважаю себе ПОВНОПРАВНОЮ дитиною, відповідно до Конвенції прав дітей. У законах написано багато гарних слів, але вони не діють, якщо в країні так багато безправних дітей. А що наші політики? Вони сидять у Верховній Раді і розв'язують свої питання. Невже вони не знають, що діється за стінами свого «королівства»?

Олександра МИКИТЕНКО (учениця 9 класу). Ніжин Чернігівської області.

Баламутка з Баламутівки

брата Миколу. «Я й досі боюся сестру більше ніж батьків», — по секрету зізнається той друзям.

Ї чоловіка обирала

«Хорошу корову із села не випускають, — жартували батьки, вказуючи на хазяйновитих хлопців. — Дошивай, доню, рушники і шукай собі долю на все життя». До душі припав товариш старшого брата Анатолій, який після шкільного балу проводжав синьооку красуню волошковими полями. А в коханні довелось

де своє дитя» — гомоніли сусіди, коли ми йшли в гості».

Лідерство в школі та інституті мало продовження по партійній лінії. І це мало не перетворилося на сімейну трагедію: Анатолій був проти. «Після довгих умовлянь і благань було вирішено, що з моєю громадською діяльністю покінчено. З цією думкою я йшла на з'їзд, де мене майже одноголосно обрали секретарем районного комітету партії, — згадує Валентина Петрівна. — Але, з другого боку:

ка гарна, а дівчатка мої — Ганнуса й Людочка — справжні господині, — всім-хатється пані Валентина. — Вишивають, шують, куховарять, консервують — усе, що має робити жінка, вміють. «Кращих тортів чи консервації, ніж наша, не робить ніхто», — любить хвалитися зять. Узимку витягують кожна свою «закрутку» і наперебій: «Петрівно, спробуй... Мамо, ну похвали мене». Чого це рідні діти називають тебе Петрівною? — дивуються сусіди. Пояснюю: я не лише мама, а й товариш. Бо ніколи не давала відчуття, що я старша. Так мене вчила і моя мудра мати: «В нашому роду ні п'яниці, ні злодіїв ніколи не було. Взагалі рідні люди — найкращі. Про своїх не можна слова поганого сказати — гріх великий.»

Валентина Петрівна дуже пишається своєю родиною, дочками і дванадцятьма хрещениками.

У вільну хвилину любить вишивати й дарувати зроблені власноруч серветки. А ще, під гарний настрій, переглядає кінострічку «Москва сльозам

не вірить». Наче цей фільм — про неї.

— А якщо поганий настрій? — запитуємо.

— Тоді дивлюся «В бій ідуть самі «старики» або перечитую «Війну і мир».

— Пригадайте найщасливіший день останніх років.

— Коли моя мама купала мою онучку, а свою правнучку Ганнуса, названу на її честь. До речі, це вже дев'ята Ганна в нашому роді. Наступну «спадкоємицю» назвуть Валентиною.

Наталія ЯРЕМЕНКО, Юлія ПОТАПЕНКО.

На знімку: Валентина Семенюк з мамою Ганною та братом Миколою.

Фото з сімейного альбому.

► Приватне життя

Принципова й активна соціалістка і народний депутат Валентина Семенюк — жінка унікальної долі та вдачі. А під час відвертих розмов «не про політику», стало зрозуміло, що й незламної сили волі та жертвовності. І подяка за це — оберемки вишуканих квітів — періодко прикрашає і робочий кабінет Валентини Петрівни, і світлу квартиру на Печерську, де вона мешкає з меншою дочкою (родина старшої живе окремо).

Проте мало хто знає, що старосту парламентського жіноцтва легко розчулити букетом звичайних волошок. Саме ними рясніє рідне село Заріччя Ружинського району, що на Житомирщині (колишня назва села — Баламутівка — згадується у багатьох переказах, які оспівували непокірність і завидну національну гордість його мешканців). Саме такий незабутньо-небесний колір в очей Валентини. Саме волошки дарував їй колись коханий чоловік...

Сама долю вишивала

Працьовиті батьки — тато Петро (тесляр і будівельник) і мама Ганна (буяківниця) — змалечку привчили доньку господарювати: підстав стілець, заміси й наліпи вареники, потрошку наноси води для худоби, прополи грядки... Гості дивувалися: господиня в полі від зорі до пізнього вечора, на городі — худорляве дівча з сапкою, а борщ із пампушками чекає родину на столі.

Старший на п'ять років брат Іван завжди захищав норвовливу сестричку. А ідучи до школи, прив'язував маленьку Валентинку мотузком до пояса, щоб, бува, не загубилася дорогою. «Віднині вчись захищатися сама. Як не наб'єш, то хоча б подряпай!», — навчав брат, уже йдучи до армії. Відтоді худенька й невисока на зріст (друга з хвоста) Валя, щоб наздогнати своїх ровесників, почала займатися спортом. У такому само «бійцівському» дусі виховувала й меншого на 14 років

освідчуватися в екстремальних умовах. Якось Валентина, перепливаючи річку, не розрахувала сили і мало не втонула. Так здалося Анатолію. «Я тільки захлинулася», — виправдовувалася перелякана дівчина. Витягши її за густу й довгу косу, Анатолій міцно обняв і прошепотів: «Навіщо ти мене лякаєш? Я ж тебе кохаю!».

Невдовзі, вже студентами, вони одружилися. Важко довелось молодому подружжю. Проте робота в домі ніколи не ділилася на чоловічу і жіночу. Коли Валентина їздила на сесії до Житомирського сільгоспінституту, то, хоч і жили в хаті разом з її батьками, чоловік брав відпустку і доглядав двох маленьких дочок. «Дівчат «поділили» порівну: старша схожа на чоловіка, менша — на мене, — розповідає Валентина Петрівна. — «Кожен ве-

було в житті кожного».

Ї лихо відганяла

...Перша біда постукала, коли трагічно пішов із життя старший брат. У 1995-му — помер чоловік. Тоді здавалося, що весь світ крихкий і несправжній. Валентина довго дивилася на церкву, побудовану ще дідами, на мости, створені найдорожчими людьми — татом і чоловіком. «Тепер нема кому жалітися, — плакала Валя, обіймаючи дітей. — Але треба жити далі. І все робити самій».

На честь Петрівни

До сьогодні Валентина Петрівна не уявляє свого відпочинку поза сім'єю. Вільний вихідний — у Заріччя, де збирається вся родина: батьки, доньки, зять, дружина старшого брата з донькою та молодший брат із сім'єю.

— Сім'я гарна тоді, коли жін-

► Домашній адвокат

Опіка над квадратними метрами

Ми з чоловіком хочемо продати квартиру, яка належить нам і п'ятинадцятирічному сину. Чи потрібен для цього дозвіл органу опіки та піклування?

Віра РЕВКО.

Хмельницька область.

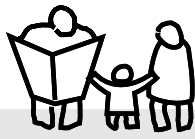
Якщо частка в квартирі належить неповнолітній дитині, без дозволу органів опіки та піклування ви не зможете укласти договір її купівлі-продажу. Це стосується також договорів, які підлягають нотаріальному посвідченню або спеціальній реєстрації, наприклад, відмова від належних сину майнових прав, здійснення розподілу, обміну, відчуження житла, зобов'язання від його імені порукою, видача письмових зобов'язань.

Перше, що у вас запитає нотаріус, — це дозвіл органів опіки та піклування. Оскільки цей орган зобов'язаний здійснювати контроль за додержанням батьками або особами, які їх замінюють, майнових та, зокрема, житлових прав дітей при відчуженні жилих приміщень та купівлі нового житла.

Водночас, якщо ваш син забажає вчинити правочин щодо транспортною засобу або нерухомого майна, то він повинен мати письмову нотаріально посвідчену згоду батьків на це. При цьому ви маєте право дати згоду на вчинення сином вищезазначених правочинів лише з дозволу органу опіки та піклування.

Рубрику веде юрисконсульт Юлія ХОМЕНКО.

«Моє весілля було у Відні...»

Дивлячись на роззяцьковані весільні екїпажі, які щонеділі гучно катаються містом, на безтурботних юних наречених, думаю: чи довгий вік судився новонародженим сім'ям в часи тривожної статистики розлучень? І згадую історію родини Лесі Мельник, яку вона, член Українського Золотого Хреста, повідала мені під час нашої зустрічі на американській землі.

Тато Лесі був із Лівобережної України, мама — з бойків. У першу світову молодята подалися на «Западну» і потрапили «під Польщу». А мамин брат Михайло Бігун залишився в Києві. Михайло мав п'ятьох дітей, учителював. Від нього не було жодних звісток.

Якось перед самою Великою Вітчизняною війною мама, також учителька і депутат Львівської міськради, дістала путівку до Зимної Води біля Львова. Поїхала поправити здоров'я, а повернулася сама не своя. Киянка, сусідка по палаті, повідала, що Михайла, з яким та працювала в одній школі, немає в живих. Він був веселим чоловіком, ходив із гітарою, у вишиванці і співав українських пісень. Жодної «політики». Але більшовикам цього вистачало, щоб усіх Бігунів від малого до великого розстріляти в 37-му році.

Тож коли фронт уже просувався на Захід, родина прийняла рішення: не залишатися «під со-

ветами». Узявши сякі-такі пожитки, рушили на Лемківщину, в Тиліч (нині це Польща). Звідси почалася вічна чужина.

Був лютий сорок четвертого. Фашисти втікали в танках, машинах, крали все підряд. Гнана страхом родина подалася до Словаччини, уряд дав згоду їх прийняти. Визначили місце для «переміщених» — табір «Лопата», в колишніх стайнях. Одна словачка на ім'я Марічка, якось змовницьки шепнула: «Вночі більшовики візьмуть табір. Я замовила вам квиток на поїзд, тікайте» — «Не може, нас дванадцятьоро» — «Кажіть, хто то є, витягну всіх! Але щоб за кілька годин спакували речі».

Новий прихисток у Ніни Михалевич у Пішанах (знали про неї, як про родичку Софії Русової) теж був недовгим. Тільки розтаборилися по хатах, як усіх погнали до потягу знову. Між двома фронтами, тепер уже в австрійському Штраасгофі, в таборі

біля залізниці всіх загнали у воду з лізодем. Відвошивлювали. Батько, побачивши стовковисько голих людей, дістав десь 20 марок і відправив Лесю й Софійку Нацюк у Відень, до свого приятеля генерала Капустянського. Та генерал зарадив дівчатам лише здбаночком сунічного варення. Лежав з тяжким серцевим нападом... Софійка володіла чотирима мовами, тож пристали до групи балтійських жінок, які допомагали дівчатам переховуватися. Уночі приходили німці. Якби не стара, що страждала безсонням, їх би заарештували. Та будила молодих українців, і вони стояли між шибками вікон, закритих шторами, поки загроза не минала.

Та в дівочому серці клубочилася ще одна тривога — за нареченого Мельника, котрий знаходився в концтаборі Заксенхауз разом із Ольжичем. Тут був увесь цвіт України. Леся, молода та завзята, кинулася до Бердіна, аби переконати своїх тікати. Іхала ніч стоячи між людьми й клунками, ніби в пачці сірників. На відміну від її коханого, Ольжичу не суди-

лося вирватися з лабет фашистів: його протримали 10 днів і замордували.

З голоду Леся потрапила до шпиталю. Тут довелося пройти через досліди, під час яких хворим вводили збудник туберкульозу у великих дозах. На її очах померло кілька жінок зі Східної України, значно міцніших за неї. Леся вижила.

Ледве вирвалася з-під жорстоких дослідів, ще хворою, узяла

шлюб зі звільненим коханим, старшим за неї на 20 років. Відень горів. А Мельники у чужій хаті святкували своє весілля, маючи на столі квасолу, хліб і пляшчину «маковейки». Потім чоловік поїхав пакувати нехитрі пожитки. Того дня Відень узяли більшовики...

Хвора на туберкульоз, Леся приєдналася до родини, що подалася за океан, після 1950 року. На її шляху було ще чимало випробувань, та вірності Лесі Мельник своєму обранцю ніщо не здолало. В їхньому житті, дарма що в багатій Америці, було мало пишноти. І ніколи не було суперечок, якщо з сімейного бюджету ішли кошти «на українську справу». А вищу освіту Леся здобула. І її діти — Аркадія та Ростислав — так само. Все-все в житті пані Леся робила сумлінно: будувала власну родину, кар'єру та виховувала дітей.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: у колі американських українців Леся Мельник (стоїть ліворуч) — шанована людина.

► Служба розшуку дітей

Танна ШАРАНДАЧА

Розшукується на Луганщині. На вигляд дівчині 16—17 років, зріст — 172 см, середньої статури. Волосся довге світлорусе, очі сіро-блакитні. Може бути вдягнена у джинсову або червону шкіряну куртку, сіро-блакитні джинси або чорні штани, а ймовірно й у чорно-біле плаття в горизонтальну смужку.

Контактний номер: (0642) 55-91-95.

Валерій БАЄВ

Черкашина. Умань. Валерій зник з місцевої школи-інтернату. На вигляд 13—14 років, зріст — 150—155 см. Худорлявий, має коротке світле волосся, овалне обличчя, сіро-блакитні очі. На голові зліва помітний шрам. Ймовірно, вдягнений у светр, штани й черевики темних кольорів.

Телефон: (050) 732-39-14.

Телефон диспетчерської служби «Магнолія-ТВ» з розшуку зниклих безвісти дітей: (044) 251-48-51. E-mail: tsr@magnolia-tv.com. Сторінка в Інтернеті: www.magnolia-tv.com.

► Унікал

СВІТЛО АНШ

Юна прилуцька поетеса Аня Деда — автор понад двох сотень віршів. Віршів особливих: надричних і щирих, наївних і ніжних, про кохання і біль. Аню часто запрошують узяти участь у міських концертах і акціях, аби рядки її поезії пролунали зі сцени, здивували і надихнули тих, до кого доля прихильніша.

Адже Аня дивиться на цей світ зовсім інакше, крізь темряву... В чотирирічному віці у неї виявили цукровий діабет, дівчинка почала сліпнути. Здавалося, це вирок, що зробить її життя сірим і безрадним. Але обдарована дитина, схоже, збрала й виплекала в собі всі можливі таланти. Вона майстерно вишиває рушники, плете прикраси з бісеру, фотографує та малює. Відвідує художню студію, бере участь у конкурсах. А ще знає на пам'ять усі вірші Едуарда Асадова, доля якого схожа на Аніну.

Поетичний хист Аня виявила в себе останнім — перші рядки народилися років шість тому. А нині молода прилучанка мріє видати власну збірку віршів.

Ю.П.

Чернігівська область.

Дім, де хочеться жити

► Турбота

Своє 20-річчя відзначив севастопольський будинок-інтернат для самотніх престарілих людей. Так уже заведено вважати, що потрапити до «богадільні» — нещастя. Звичайно, набагато приємніше доживати віку в оточенні турботливих дітей і ласкавих онуків. А якщо вони дуже далеко, їх немає або просто неласкаві? Якщо нема кому викликати лікаря, подати кухоль води чи зварити обід? Тут уже без допомоги будинку-інтернату не обійтись.

1984 року, коли в Севастополі будинок-інтернат, розрахований на 170 чоловік, лише відкрився, багато його кімнат пустувало. Соціальні працівники умовляли стареньких переїхати в затишну оселю, побудовану за спе-

ціальним проектом на хуторі П'ятницького. У місцевих газетах публікували закличні оголошення. А тепер усе навпаки: охочих потрапити сюди набагато більше, аніж інтернат може прийняти. Тому що живеться тут під опікою турботливих медпрацівників вельми непогано. Смачна їжа, гарне медичне обслуговування, культурно-розважальні заходи скрашують життя самотніх сивочолих севастопольців. Багато мешканців цього будинку — 75 чоловік — ветерани Великої Вітчизняної війни. Проте, що умови гарні, красномовно каже хоча б той факт, що люди тут живуть довго. 17 осіб, тобто кожен десятий мешканець будинку-інтернату, вже відзначили своє 90-річчя.

Севастополь, Крим.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

► Люстерко

Мама розповідала, що наша бабуся постійно збирала різні трави, сушила їх і потім ними лікувала себе й односілчан. Зараз на прилавках магазинів є безліч засобів з догляду за шкірою на основі природних компонентів, та іноді вони недоступні за ціною. А чи збереглися до наших днів якісь ефективні і недорогі рецепти?

Ганна СОТНИКОВА.

Павлоград
Дніпропетровської області.

Розповідає Надія БАЛИШЕВА, косметолог:

— Природних рецептів є дуже багато. І якщо звернутися в салони краси, то професійний косметолог приготує маску з натуральних речовин індивідуально для вас. Один тюбик може коштувати від 30 гривень залежно від компонентів.

А ось у домашніх умовах можна використовувати різні продукти: мо-

Чай для шкіри і нігтів

локо, кефір, овочі, фрукти, пиво тощо. Головне — знати що, коли і як змішувати. А нині я розповім про найпростіший спосіб привести шкіру обличчя в норму — про маски з чаю.

■ Для сухої шкіри чудово підійде живильна маска з зеленим чаєм. Спочатку його треба потовкти в ступці або розмолоти у млині. Потім змішати порошок із трьома столовими ложками йогурту. Маску наносять на чисту шкіру обличчя і залишають її на 15 хвилин. Після цього — сполоснути обличчя теплою водою.

■ Якщо у вас лице з великими по-

рами, то після кожного очищення змочуйте його чорним чаєм. Завдяки таніну і хлорофілу, що є в чаї, пори трохи звужуються і дезінфікуються.

■ Щоб нігті не були ламкими, щодня випивайте по дві чашки польового хвоща (дві чайні ложки трави на одну чашку окропу). У ньому міститься багато кремнієвої кислоти, яка зміцнює нігті і робить їх еластичнішими.

■ А якщо у вас до кінця дня опухають повіки, візьміть два пакетика з чорним чаєм, залийте їх окропом і дайте їм просочитися протягом шести хвилин. Охолоджені пакетики з чаєм покладіть на повіки на 10—15 хвилин.

**Записала
Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО.**

► Телефобія

Ця набридлива реклама

Невже наші чиновники не бачать і не чують, про що з ранку до вечора йдеться в рекламі? Немоżliво з дітьми та онуками телевізор дивитися.

Валентин ЛУЧКО,
Олександрія
Кіровоградської області.

* * *

Прикро бачити, як плакати з рекламою горілки і написами «Будь молодим!» прикрашають перехрестя доріг столиці. Незрозуміло, який зв'язок між алкоголем та молодістю?!

А. САВИЦЬКА.

Київ.

Розповідає заступник керівника Українського центру формування здорового способу життя молоді Інституту соціальних досліджень Надія КОМАРОВА:

— У нас, як на Заході, потрібно у школах запровадити спеціальні курси, на яких навчатимуть, як сприймати рекламу. Адже те, про що розповідають з екранів чи що зображують на шпальтах газет, журналів і на рекламних щитах, — це не істина і не турбота про нас, а звичайне просування товару. А наше суспільство не зовсім готове до правильного сприйняття наведеної інформації.

На жаль, реклама нав'язує не лише певний товар, а й спосіб життя. Візьмімо різноманітні міфи про схуднення. Нам не пропонують робити зарядку та більше рухатися, а розповідають, що лежачи на дивані й ковтаючи пігулки, можна стати струнким і здоровим.

А ліки, які всім допомагають? У Канаді, приміром, в аптеці виставлено лише кілька найменувань, які можна купити. А решту відпускають тільки за рецептами і поштучно. Нам важливий вал, чи не звідси бере початок проблема токсикоманії?

Навіть сільські школярі скаржаться, що не мають вітамінів, бо найближча аптека розташована в районі. І забули про різноманітні фрукти, овочі, що ростуть у них під боком, ось де справжня скарбничка вітамінів.

До того ж рекламні слогани легко засвоюють діти і починають ними розмовляти. І ніхто не замислюється, що однотипні слова з екранів діють на психіку і відкладаються у підсвідомості малечі.

Реклама алкоголю та тютюну, про яку пише читачка з Києва, — це взагалі аморально. Та коли молоді просто кажуть — пий, це ще не означає, що вона послухає. А от коли це роблять кумири, то в підсвідомості відкладається, що це правильно, а отже, й потрібно наслідувати пропонований ними стиль життя.

Знову-таки наведу приклад із заокеського життя, де заборонено пити пиво на вулиці. У нас — це норма. З ранку й до вечора у транспорті й на вулиці можна зустріти хлопців і дівчат з пляшками і цигарками.

На щастя, окрім провокуючих чинників, на молоді людей діє велика кількість і захисних — сім'я, школа, знання. І якщо умовно взяти все здоров'я за сто відсотків, то десять залежить від системи охорони здоров'я, двадцять — від спадковості, стільки само — від середовища і аж п'ятдесят — від нашого способу життя. Тобто що їмо, як спимо, як ставимося до стресів, алкоголю і тютюну. Варто замислитися...

Записала Оксана КАЛУГІНА.

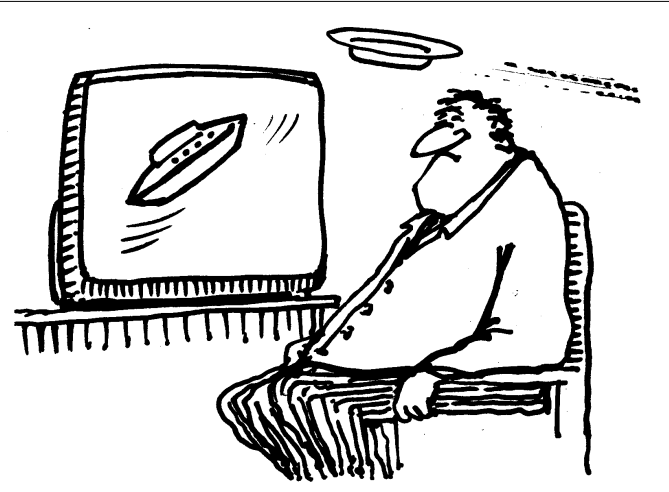
ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

ТРК "Ера"	комедіє "Гарячі голови - 2"
06.00 М'юзик-бокс	18.15 Розважальна програма "Поле чудес" 19.30 "ТСН - Епіцентр"
06.30 Ера гумору. Навколо сміху	20.15 Програма "Імперія Кіно" представляє: комедія "Бар Бридкий койот"
07.00 Discovery.	22.20 Гумористична програма "Кімната сміху"
Документальний серіал "Підводні човни" - 1,2 серія	23.05 Бокс по-справжньому. Ріккардо Майорга - Ерік Мітчелл
08.00 Перукарське мистецтво. Київський Національний університет культури і мистецтв	00.10 Аргумент кіно представляє: Фантастичний мультфільм "Принцеса Мононоке"
08.10 Золота фортуна	
08.40 Автоконтинент	
Перший Національний	ІНТЕР
09.00 Анонс	06.00 Погода.
09.05 Нова армія	06.05 М/ф "Великий бій Астерікса".
09.35 Територія безпеки	07.20 "BBC".
09.55 Погода	08.20 "Академія сміху".
10.00 Футбол. Чемпіонат Європи. Португалія - Греція	09.10 "Прокинсья і співай".
11.50 Здоров'я	10.05 Кулінарне шоу "Містер Кук".
12.15 "Сільський час" з К. Вороненко	10.45 "Караоке на майдані".
13.00 Футбол. Чемпіонат Європи. Іспанія — Росія	11.25 "Все для тебе".
14.50 Погода	12.00 "Мелорама".
15.00 Вісті	12.40 "Інтелект-шоу "LG-Еврика".
15.15 Футбол. Чемпіонат Європи. Щоденник	13.45 "BBC".
15.50 Модна лінія	14.50 «Нова хвиля» у Юрмалі-2003.
16.15 Для тих, хто вдома	17.20 "Джентльмен-шоу" та зірки гумору".
16.30 Телевізійна служба "Милосердя"	18.00 Комедія "Джуніор".
16.50 Аналітична програма "Діловий світ. Тиждень"	20.00 "Подробиці тижня".
17.25 Аудієнція	20.45 Погода.
17.55 Погода	20.50 Х/ф "Шик".
18.00 Футбол. Чемпіонат Європи. Тижневик	22.45 Х/ф "Привид будинку на пагорбі".
18.35 Футбол. Чемпіонат Європи. Щоденник	01.05 Х/ф "Лев узимку".
18.50 Футбол. Чемпіонат Європи. Швейцарія — Хорватія	03.30 Погода.
21.00 Вісті	03.35 Х/ф "Нічне вбивство".
21.20 Лотерея "Кено"	05.10 М/ф.
21.25 Футбол. Чемпіонат Європи. Щоденник	
21.35 Футбол. Чемпіонат Європи. Франція - Англія	
ТРК "Ера"	ICTV
23.40 Щоденник Чемпіонату Європи з футболу	04.50 Х/ф "Шofer на один рейс", 2 с.
00.15 Discovery.	06.00 Погода.
Документальний серіал "Підводні човни", 2 серія	06.05 Х/ф "Яструб пустелі".
00.45 Ера гумору. Сміхопанорама	07.20 Погода.
Перший Національний. Нічний канал	07.25 М/ф.
01.18 Анонс	07.40 М/с "Фантометта".
01.20 Погода	08.05 М/с "Планета монстрів".
01.25 Чемпіонат світу з автоперегонів "Формула-1". Гран-прі Канади	08.30 М/с "Аргай".
03.25 Анонс	09.00 Комедія "Стрімголов".
03.30 Анонс	10.40 "Програй мільйон".
	11.25 Квартирне питання.
	12.00 Галопом по Європах.
	12.45 Факти. День.
	13.00 Т/с "Найтмен".
	14.20 Х/ф "Прибрати Картера".
	16.15 Х/ф "Британнік".
	18.00 Докладно з Д. Кисельовим.
	18.45 Факти. Підсумок дня.
	19.05 Х/ф "Солдати фортуни".
	21.00 Х/ф "Смерть від чар".
	22.45 Х/ф "Лепрекон 4".

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

Канал "1+1"
07.00 Бокс по-справжньому. Ріккардо Майорга — Ерік Мітчелл
08.05 Гумористична програма "Аншлаг, Аншлаг"
09.00 Розважальна програма "Лото-Забава"
УТ-2
10.05 Таланти твої, Україно!
10.50 Телефортуна
11.30 Хай щастить!
Канал "1+1"
14.00 «Ворнер Бразерс» представляє "Веселі мульті"
14.35 "Концерт "Хороші пісні"
16.25 Програма "Імперія Кіно" представляє: Чарлі Шин у

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

00.40 Автопарк. Парк автомобільного періоду.
01.15 Х/ф "Британнік".
02.50 Х/ф "Шofer на один рейс", 2 с.
04.00 Каламбур.
04.30 Т/с "Найтмен".

СТБ

07.15 Прогноз погоди
07.20 "www.Европа.life"
07.40 "Класика англійського детективу". "Міс Марпл"
09.00 Х/с "Наш Чарлі"
10.00 Х/с "Володар звірів"
11.00 Х/с "Команда "А"
11.55 Прогноз погоди
12.00 Д/с "Світ дикої природи"
12.30 Х/ф "Примат-екстремал"
14.15 "Новий Старий Світ"
14.40 "Україна мобільна"
14.50 "Колія"
15.10 "Красивая квартира"
15.35 "Класика англійського детективу". "Міс Марпл"
16.55 Х/ф "Лакі Люк"
18.40 Прогноз погоди
18.45 Х/ф "Шукайте жінку"
21.45 "Автостиль"
22.00 "Бізнес-Студія"
22.40 "Україна енергетична"
23.00 Х/ф "Внутрішня лють"
01.00 Кінець ефіру

НОВИЙ КАНАЛ

07.55 "Церква Христова".
08.15 М/с "Мишеня Лапич".
08.40 М/с "Сюарт Лілт".
09.05 М/с "Норман Нормал".
09.30 М/с "Пеплі Довгапанчоха".
10.00 "3x4".
10.40 Виграй панську подорож замками Європи.
10.45 М/ф "Ну, постривай!"
11.35 Х/ф "Балада про доблесного лицаря Айвенго".
13.20 Х/ф "Іронія долі, або З легким паром!"
17.00 Репортер.
17.10 Погода.
17.20 "Заборонена зона".
18.20 Х/ф "Дивіться, хто заговорив".
20.10 КВН. Вища ліга. 2-й чвертьфінал.
22.15 "Фактор страху 2".
23.20 "Гол!"
Х/ф "Знайдений рай".
02.00 Х/ф "Балада про доблесного лицаря Айвенго".
03.25 КВН. Вища ліга. 2-й чвертьфінал.
05.10 "Заборонена зона".
05.55 М/ф.

ПЕРШИЙ КАНАЛ. ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА.

07.00,9.00,11.00 Новини.

07.10 Х/ф "Попелюшка".
08.30 Рятувальники.
09.10 "Клуб мандрівників".
10.00 М/ф.
10.10 ,4.30 "Здоров'я".
11.10 "Смак".
11.30 Строката стрічка.
12.20 ,2.30 "Подорожі натураліста".
12.40 Сім бід - один одвіт.
13.00 КОАПП.
13.20 Х/ф "Дайте книгу скарг".
15.00 Святкова концертна програма.
16.00,17.10 Т/с "Спецназ".
17.00 Вечірні новини.
18.10 "Ералаш".
18.40 "Криве дзеркало". У перерві — Час.
21.35 Х/ф "Романс про закоханих".
23.40 В. Етуш. Капелюх зніми.
00.10 Х/ф "Дивні чоловіки Семенової Катерини".
03.00 Х/ф "Дайте книгу скарг".
05.10 Х/ф "Романс про закоханих".

РТР-Планета

06.00 Х/ф "Червоне і чорне".
07.05 М/ф.
07.15 "Навколо світу".
08.00 "Фазиль із Чегема".
08.40 "Біблійний сюжет".
09.05 "Студія "Здоров'я".
09.30 "Світ на межі".
10.00 Телегра "Переплутові острови".
10.25 М/ф "Казка про рибалку та рибку".
11.00 "Сам собі режисер".
11.50 Х/ф "Червоне і чорне".
13.00 Вісті.
13.15 Вісті-Спорт.
13.25 Ток-шоу "Школа лихослів'я" з Т. Толстою і Д. Смірноюю.
14.15 "У Вашому домі". Р. Паулс.
15.00 Х/ф "Артист і майстер зображення".
17.00 Збірна Росії.
17.25 "Навколо світу".
18.15 "Аншлаг".
19.00 Вісті.
19.25 "Чесний детектив".
19.50 "Городок". Дайджест.
20.15 "Більше, ніж кохання". К. Симонов і В. Серова.
21.00 Т/с "Повернення Мухтара".
21.45 Ток-шоу "Школа лихослів'я" з Т. Толстою і Д. Смірноюю.
22.35 Т/с "Каменська 2. Чоловічі ігри".
23.30 Х/ф "За що?"
01.15 "Кінескоп" з П. Шепотінніком.
Каннський кінофестиваль.
02.00 Вісті.
02.25 "Чесний детектив".
02.50 "Більше, ніж кохання". К. Симонов і В. Серова.
03.25 Вісті-Спорт.
03.35 Т/с "Повернення Мухтара".
04.20 "У Вашому домі". Р. Паулс.
05.00 Т/с "Каменська 2. Чоловічі ігри".

Програма друкється з електронної версії, наданої ТОВ «Издательский дом «ТВ-Парк». Програми російських телеканалів може бути подано за московським часом.

Триває передплата на «Голос України»

Передплатні індекси:

для індивідуальних

передплатників — 40224.

для підприємств і організацій — 60955.

ПРОГРАМА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА 7 — 13 ЧЕРВНЯ

АНОНСИ

Епоха

ІСТV, вівторок, 08.06.04, 19.50

Фантастика/Фентезі. Давним-давно нашу планету відвідав космічний гість. Мільярди років він спав у надрах Землі для того, щоб прокинутися в наш час. Довідавшись про це, американська розвідка направила війська і вчених для дослідження прибульця, не лише здатного повертати людей до життя і зціляти смертельні хвороби, а й наділеного якимись надприродним розумом. Тепер тільки експерт Мейсон Ренд і його помічники зможуть зрозуміти, чим є прибулець — порятунком для людства чи зброєю Страшного суду?

Реж. Метт Кодд. У ролях: Девід Кіт, Браян Томпсон.

Я крокую по Москві

СТБ, вівторок, 8.06.04, 18.30

Лірична кіноповість про молодь 60-х років — візитна картка молодого Микити Михалкова. Молодий монтажник

приїжджає з тайги в Москву на один день, щоб зустрітися з маститим письменником і показати йому своє оповідання. Тут він знаходить нових друзів.

Реж. Г. Данелія. У ролях: М. Михалков, О. Локтев, Г. Польських, Є. Стеблов, В. Басов, Р. Биков, І. Чурикова.

Троє

Новий канал, середа, 9.06.04, 22.10

Л.-Ф. Бойл

Молодіжна комедія

котра потрапила в п'ятірку кращих фільмів США. Розповідь про трьох студентів, яких поселили в одну кімнату гуртожитку і вони ніяк не можуть розібратися у своїх взаєминах: чи то хлопці ко-

хають дівчину, чи то дівчина кохає хлопців, чи то хлопці кохають один одного.

Реж. Е. Флемінг. У ролях: Л.-Ф. Бойл, С. Болдуїн, Дж. Чарлз.

Трагічно загинула телеведуча

У ніч з п'ятниці на суботу унаслідок ДТП загинула ведуча програми «Коронна страва» Ольга Бура. Трагедія сталася на Бориспільській трасі. За кермом автомобіля «Джип-Лексус» був водій, який на великій швидкості не впорався з керуванням, і автомобіль влетів у бетонну загорожу. Ольга Бура померла на місці, водій — згодом у лікарні.

27 травня Ользі Бурі виповнилося 27 років. Привітна, талановита, впевнена у собі — саме Ольга дала багатьох телеманів була уособленням справжньої телезірки, професіонала й фаната своєї справи. І мало хто з численних шанувальників відомої телеведучої здогадувався, що закінчила вона... Київський автодорожній інститут. І свою успішну телекар'єру розпочала під час навчання. Спочатку — як ведуча шоу-вікторини «Шасливий дзвінок» на Першому Націо-

у МОРІ

інформації

серед

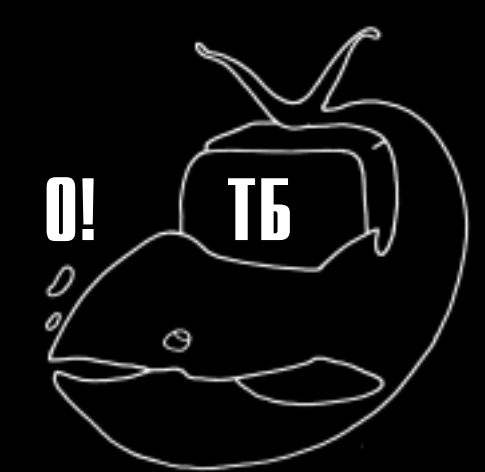
дрібної

рибинки

і риби великої

телебачення —

КАШАЛОТ

Бар «Бридкий койот»

Канал «1+1», неділя, 13.06.04, 20.15

Двадцятилітня Віолет Сенфоррд із провінційного містечка Нью-Джерсі мріє стати співачкою і виконувати свої власні пісні. Навіть природна сором'язливість і незрозумілий страх перед освітленою сценою не можуть її змусити відмовитися від своєї мрії. Заручившись згодою батька, дівчина вирушає до Нью-Йорка...

Реж. Д. Макноллі. У ролях: П. Перабо, А. Гарсія, Дж. Гудмен, М. Белло, І. Міко, Т. Бенкс.

Шик

Інтер, неділя, 13.06.04, 20.50

Драма. Троє підлітків з маленького приморського містечка мріяли про красиве життя, що вирувало зовсім поруч, але було зовсім недоступне для них. Одного разу хлопці побачили у вітрині магазину шикарний фірмовий костюм, що став для кожного з них марою і сенсом життя...

Реж. Б. Худойназаров. У ролях: І. Кокорін, О. Яценко, А. Смольянінов, І. Дапкунайте.

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

ТРК "Ера"
06.00 "Доброго ранку, Україно!"
06.30, 07.00, 08.00 Новини
06.40, 07.10, 08.10 Погода
06.50 Смачна сім'я
07.05, 08.05 Спорт
07.20, 08.20 Фінансова погода
07.40 Ера бізнесу
07.55 Православний календар
08.35 М'юзик-бокс
08.45 Джерело здоров'я

Перший Національний
Увага! Профілактика
передавача УТ - 1

14.50 Анонс
15.00 Вісті
15.10 Зірки, на сцену!
15.40 Погода
15.45 Служба розшуку дітей
15.55 Анонс

Юнацько-молодіжна студія "5"

16.00 Док. серіал "Дорога до Португалії". Євро-2004. Група А
16.30 Студія "5"
16.55 Закон є закон
17.05 Театральна афіша
17.30 Погода
17.35 Під егідою Кадуцея
18.00 Україна: день за днем
18.50 Вісті.Діловий світ
19.05 Погода
19.10 Саме той
19.30 Закон є закон
19.35 Телесеріал "Золотий голос". 1 серія
20.25 Експосвіт
20.40 Вечірня казка
20.50 Лотерея "Кено", "Трійка"
21.00 Вісті
21.30 Діловий світ
21.35 Тема дня
21.40 Світ спорту
21.45 Ситуація
21.50 Вісті
21.55 Телесеріал "Золотий голос". 2 серія
22.50 Телерејтинг.ua

ТРК "Ера"

23.00 Підсумки
23.25 Погода
23.35 Вірую
23.40 Україна енергетична
00.00 Контролер
00.35 Ера гумору.
Сміхопанорама

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

Канал "1+1"

07.00 Інформаційно-розважальна програма "Сніданок з 1+1"
07.02 ТСН: "Телевізійна служба новин"
07.35 Тільки прем'єри. Серіал "Головні ролі", 8 серія
08.30 Інформаційно-розважальна програма "Сніданок з 1+1"
09.05 Тільки прем'єри. Серіал "Земля кохання, земля надії", 79 серія

УТ-2

10.15 Дитячий пісенний вернісаж-2004
Український канал "Культура"
11.00 Т. Аветисян. Спогади
11.30 Маленький концерт на великому узбережжі

Канал "1+1"

14.00 Тільки прем'єри. Серіал "Земля кохання, земля надії", 80 серія І
14.50 Серіал "Друзі", 102 серія І

15.20 Великі історії. Серіал "Дві долі", 10 серія
16.20 Серіал "Всі жінки - відьми", 100 серія
17.20 Розважальна програма "Поле чудес"
18.30 Тільки прем'єри. Серіал "Головні ролі", 9 серія
19.30 "ТСН :Телевізійна служба новин"
20.00 "ТСН. Проспорт"
20.05 "ТСН. Погода"
20.10 "Чудесне прання"
20.15 Великі історії. Серіал "Дві долі", 11 серія
21.25 Гаряча лінія. Серіал "Сищики - 2", 9 серія
22.35 Документальний фільм "Подіум" у програмі "Документ"
00.10 ТСН: "Телевізійна Служба Новин"
00.30 "НБА. Найкращі ігри"

ІНТЕР

06.00 Погода.
06.05 М/ф.
06.15 "Прокинься і співай".
07.00 Подорожі. Економічний огляд.
07.25 "Англійський алфавіт для дітей".
07.35 "Урок географії".
08.00 Новини.
08.15 Народна платформа.
08.20 Х/ф "Замах на вбивство".
10.15 М/с "Каспер".
10.45 М/с "Американський хвостик Фейвела".
11.20 ВВС.
12.00 Т/с "Жінка з ароматом кави".
13.10 Х/ф "Гра в кохання".
15.00 Т/с "Коломбо".
17.00 Народна платформа.
17.05 "Я все про Вас знаю".
18.05 Т/с "Пригорни мене".
19.00 "Кримінал".
20.00 "Подорожі".
20.30 Т/с "Кодекс честі".
21.35 Т/с "Марш Турецького 3" (2 категорія).
22.40 Спецпроект "Паралельний світ".
23.15 "Післязавтра".
23.40 "Гіннесс Шоук".
00.35 Т/с "ФБР. Елітний підрозділ".
01.30 Т/с "Лезо відьом".
02.15 Погода.
02.25 Т/с "Медики".
02.45 Т/с "Енді Ріхтер керує світом".
03.05 ВВС.
03.30 М/ф для дорослих.
04.25 Т/с "Кодекс честі".
05.10 Т/с "Марш Турецького-3".

ІСТV

05.20 Х/ф "Анна і Командор".
06.40 300 сек/год.
06.45 М/с "Пелсвік".
07.15 М/с "Кмітлива Шерон".
07.45 Факти. Ранок.
07.50 Ділові факти.
07.55 Спорт.
08.00 Погода.
08.05 300 сек/год.
08.10 Каламбур.
08.45 Факти. Ранок.
08.55 Спорт.
09.00 Погода.
09.05 Т/с "Пляж. Рятувальники Малібу".
10.00 Т/с "Вайпер".
10.55 Ток-шоу "Дівочі сльози".
11.50 Т/с "Затока Доусона".
12.45 Факти. День.
13.00 Т/с "Нові пригоди Синдбада".

14.00 Х/ф "Мисливець".
15.50 М/с "Кмітлива Шерон".
16.15 Галопом по Європах.
17.00 Т/с "Вайпер".
17.50 Т/с "Нові пригоди Синдбада".
18.45 Факти. Вечір.
19.00 Погода.
19.10 Каламбур.
19.55 Х/ф "Мішень, що біжить".
21.45 Факти. Підсумок дня.
22.00 Спорт.
22.05 Погода.
22.15 Х/ф "Лепрекон-3".
00.00 Україна енергетична.
"Третя зміна" представляє:
00.35 Каламбур.
Профілактика.

СТБ

07.00 "Україна енергетична"
07.20 "Бізнес-Студія"
08.00 Х/с "Пристастрії по-італійськи"
08.55 Прогноз погоди
09.00 "Принцип Домино"
10.20 Х/ф "Король скейтборда"
12.00 Д/с "Світ дикое природи"
12.30 "Маски-Шоу"
13.00 "Вікна-Новини"
13.20 Т/с "Злодійка"
14.20 Х/с "Громадянин начальник"
15.20 "Вікна-Кримінал"
15.30 Х/с "Салон краси"
16.30 "Принцип Домино"
17.50 "Вікна-Столиця"
18.00 "Это было недавно, это было давно..."
18.15 Х/ф "Кур'єр"
20.00 Т/с "Злодійка"
21.00 Х/с "Громадянин начальник"
22.00 "Вікна-Новини"
22.30 "Вікна-Спорт"
22.35 Прогноз погоди
22.40 "Вікна-Бізнес"
23.00 Х/с "Мовчазний свідок"
00.05 Прогноз погоди
00.10 "Автомобіль"
00.30 Д/ф "Найбільші злочини і судові процеси ХХ століття"
01.00 "Вікна-Кримінал"
01.10 Кінець ефіру

НОВИЙ КАНАЛ

06.30 Підйом.
07.00 Репортер.
07.05 Підйом.
07.10 М/с "Злюки бобри".
07.30 Підйом.
08.00 Репортер-бізнес.
08.05 Підйом.
08.10 Т/с "Малкольм у центрі уваги".
08.40 Підйом.
09.00 Репортер.
09.05 Т/с "Рятувальники-2".
10.05 Т/с "Леді Бос".
11.00 Т/с "Комісар Рекс".
12.00 Шоу Іванни Найді.
13.00 Х/ф "Уже хто б казав-2".
14.35 М/с "Седрик".
15.20 М/с "Мисливці за привидами".
15.45 М/с "Злюки бобри".
16.10 Т/с "Буремний шлях 2".
17.10 Т/с "Баффі - переможниця вампірів".
18.10 Т/с "Малкольм у центрі уваги".
19.00 Репортер.
19.20 Погода.
19.30 Т/с "Комісар Рекс".
20.30 Кунсткамера. Best.
21.10 "Вікна".
22.15 Х/ф "Любов чи гроші".
00.10 Репортер.
00.30 Погода.
00.35 25 кадр.

01.00 Т/с "Нікіта".
01.50 Служба розшуку дітей.

ПЕРШИЙ КАНАЛ.
ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА.

07.00,8.00,14.00,17.00,2.00,4.00 Новини.
07.10,8.20 Доброго ранку!
08.50,6.00 Т/с "Інспектор Деррік".
09.50 "Здоров'я".
10.30 Х/ф "Місто майстрів".
12.00,20.00 Час.
12.30 "Подорожі натураліста".
13.10,2.05 Т/с "Берег мріє".
14.20 Кактус і К.
14.30 Х/ф "Повернення немає".
16.10,4.05 У пошуках втраченого.
17.10 ,5.30 "Жарт за жартом".
17.50 ,3.00 "Велике прання".
19.00 ,4.50 "Чекай на мене".
20.00 Час.
20.30 Концерт А. Макаревича.
21.50 "Острови з безмовності".
22.50 Секретне досьє. Фанатські війни.
23.30 "Сканер".
00.00 "Російський екстрім".
00.20 Х/ф "Повернення немає".

РТР-Планета

06.00 "Доброго ранку, Росія!"
09.15 Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
10.00 Вісті.
10.30 Вісті-Москва.
10.45 "Вся Росія".
11.00 "У пошуках пригод".
11.45 Вісті-Спорт.
11.55 "Що хоче жінка".
12.40 Новини культури.
13.00 Вісті.
13.10 Вісті-Москва.
13.25 "Приватне життя".
14.15 "Срібло і чернь". "Анна Ахматова".
14.40 "Коротке замикання".
15.30 Вісті-Спорт.
15.40 Вісті-Москва.
16.00 Вісті.
16.10 Мелодрама "Як кішка з собакою". (Франція).
17.30 М/ф "Веснянка".
17.40 Т/с "Прості істини".
18.15 Т/с "Навіки Джулія". (Аргентина).
19.00 Вісті.
19.30 Вісті-Москва.
19.45 Новини культури.
20.05 "І знову шлягер".
20.30 Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
21.15 Т/с "Команда "01". Вогнеборці".
22.00 "Вісті+".
22.20 Х/ф "Золоте дно".
23.50 Збірна Росії.
00.15 "Новини культури" з В. Флярковським.
00.40 "Нічний політ".
01.05 Т/с "Навіки Джулія". (Аргентина).
01.50 Вісті-Спорт.
02.00 Вісті.
02.30 Вісті-Москва.
02.45 Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
03.30 Т/с "Команда "01". Вогнеборці".
04.15 Х/ф "Золоте дно".
05.45 "Хроніки ХХ століття".

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

ТРК "Ера"
06.00 М'юзик-бокс
06.25 В гостях у Д.Гордона. Віктор Черномірдин
07.30 Контролер
08.00 Готельно-ресторанний бізнес. Київський Національний Університет культури і мистецтв
08.10 Форсайт
08.30 Православний Мір'я
Перший Національний
09.00 Вісті
09.15 Анонс
09.20 Одвічні істини
09.25 Погода
09.30 Зірки, на сцену!
09.55 Я здивую світ
10.25 Ситуація
10.30 Місце під сонцем
11.00 Інновація
11.15 Хто в домі хазяїн?
11.35 Прописи
11.55 Погода
12.00 Спорт і ми
12.30 Приватне життя
12.50 Край
13.15 "Медичний меридіан" з В. Запорожаном
13.35 "Класик - прем'єр" з Т. Міленіною
14.00 Для тих, хто вдома
14.10 ТаКа мода
14.30 Олімпійська панорама
15.00 Вісті
15.10 Футбол. Чемпіонат Європи. Щоденник
15.25 Погода
15.30 Рада
16.15 Реліквії та храми України
16.20 Дзеркало
16.50 Погода
17.00 Економічний журнал "Перехрестя"
17.25 "Вісті міжнародні" з Г.Радченком
17.55 Вікно в Америку
18.20 Футбол. Чемпіонат Європи. Щоденник
18.35 Футбол. Чемпіонат Європи. Відкриття. Португалія - Греція
21.00 Вісті
21.15 "Суперлото", "Кено", "Трійка"
21.20 Мегалот
21.25 Футбол. Чемпіонат Європи. Щоденник
21.35 Футбол. Чемпіонат Європи. Іспанія - Росія

ТРК "Ера"
23.40 Щоденник чемпіонату Європи з футболу
00.15 Discovery.
Документальний серіал "Підводні човни" - 1 серія
00.45 Ера гумору. Навколо сміху
ДРУГИЙ КАНАЛ УТ
Канал "1+1"
07.00 Документальний фільм "Стародавні єгиптяни", 4 серія
08.00 Розважально-гумористична програма "Прихована камера"
09.00 Музично-розважальна програма "Ранок з Кіркоровим", 15 серія

ТРК "Ера"

23.40 Щоденник чемпіонату Європи з футболу
00.15 Discovery.
Документальний серіал "Підводні човни" - 1 серія
00.45 Ера гумору. Навколо сміху

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

Канал "1+1"

07.00 Документальний фільм "Стародавні єгиптяни", 4 серія
08.00 Розважально-гумористична програма "Прихована камера"
09.00 Музично-розважальна програма "Ранок з Кіркоровим", 15 серія

УТ-2

10.00 Родом з України
10.30 Чітко і ясно
11.00 Пенсійна реформа
11.30 Людина і закон

Канал "1+1"

14.00 «Ворнер Бразерс»

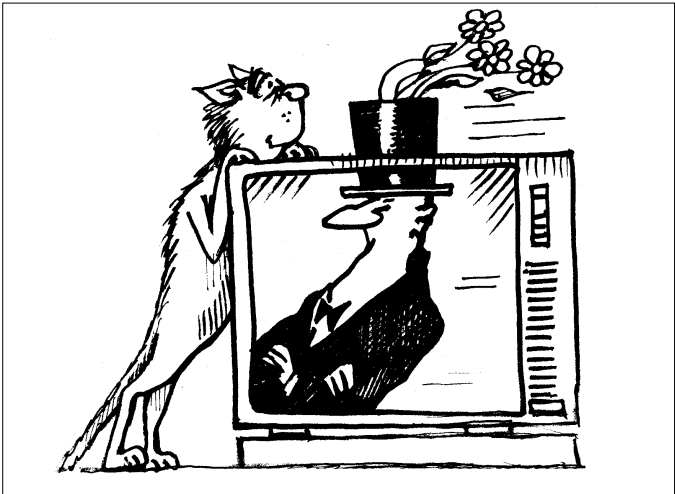
представляє "Веселі мульти"
14.30 Документальний фільм "Спартанці біля вогняної брами", 1 серія
15.35 Розважально-гумористична програма "Прихована камера"
16.30 Програма "Імперія кіно" представляє: комедійний бойовик "Ідіот на природі"
18.25 Гумористична програма "Аншлаг, Аншлаг"
19.30 ТСН: "Телевізійна служба новин"
19.55 "ТСН. Проспорт"
20.05 "ТСН. Погода"
20.10 "Концерт "Хороші пісні"
22.20 Розважальне шоу "Латиноамериканське Греммі"
00.15 Нічний кінозал представляє: Джеймс Вудс у чорній комедії "Сусіди"

ІНТЕР

06.00 Погода.
06.05 Т/с "У пошуках морських пригод".
07.40 М/ф.
08.00 "Академія сміху".
08.55 "Планета "Здоров'я".
09.30 "Бадьорого ранку!"
10.10 "Смачно" з Б. Бурдою.
10.50 "Камера сміху".
11.25 Екстрим-шоу "Природний відбір".
12.25 ВВС.
13.35 "КВК-2003".
15.50 Нова хвиля у Юрмалі-2003.
17.30 Х/ф "Дикий табун".
19.15 "Академія сміху".
20.00 "Подорожі".
20.35 Нова хвиля у Юрмалі-2003.
23.10 Х/ф "Ліцензія на вбивство".
01.50 Х/ф "Честь родини Приці".
04.05 Погода.
04.10 Х/ф "Дикий табун".
05.30 М/ф.

ІСТV

05.50 Х/ф "Шофер на один рейс", 1 с.
06.55 Погода.
07.00 Перехрестя.
07.25 Погода.
07.30 М/с "Планета монстрів".
08.00 М/с "Аргай".
08.25 Х/ф "Контрабанда".
10.00 Автопарк. Парк автомобільного періоду.
10.40 Х/ф "Юна наступниця карате".
12.45 Факти. День.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

13.00 Х/ф "Яструб пустелі".
14.50 Х/ф "Бермудський трикутник".
16.35 "Програй мільйон".
17.10 Комедія "З усіх ніг".
18.45 Факти. Підсумок дня.
19.05 Трилер "Прибрати Картера".
21.05 Х/ф "Фауст. Князь темряви".
23.00 Т/с "Джон Синклер. Мисливець за привидами".
00.00 Сторінками тележурналу "Плейбой".
00.40 Х/ф "Інтимні злочини".
02.10 Х/ф "Смерть від чар".
03.35 Х/ф "Шофер на один рейс", 1 с.

СТБ

07.00 Прогноз погоди
07.05 "Класика англійського детективу". Х/с "Міс Марпл"
09.00 Х/с "Наш Чарлі"
10.00 Х/с "Володар звірів"
11.00 Х/с "Команда "А"
11.55 Прогноз погоди
12.00 Д/с "Світ дикое природи"
12.30 "Нові українці"
13.00 "Рейс"
13.20 "www.Европа.life"
13.45 Х/ф "Акселератка"
15.30 "Класика англійського детективу". Х/с "Міс Марпл"
17.30 "Вікна-Новини"
17.40 Х/ф "Примат-екстремал" (1) ?
19.25 Прогноз погоди
19.30 Х/ф "Амерікен-бой"
21.45 Х/ф "Не скуЧАЙ!" з М. Євдокимовим.
00.05 Х/ф "Отрута"
01.50 Кінець ефіру
НОВИЙ КАНАЛ
08.10 М/с "Мишеня Лапич".
08.40 М/с "Стоарт Літл".
09.05 М/с "Норман Нормал".
09.35 М/с "Пеппі Довгапанчоха".
10.00 "Посміхніться, Вас знімають!"
10.40 За гроші.
11.15 Х/ф "Хто й як". (Індія).
12.30 Запитайте в лікаря.
13.05 Х/ф "Хто й як". (Індія).
14.25 Х/ф "Велика перерва".
17.00 Репортер.
17.15 Погода.
17.20 Богатирські ігри.
18.25 Х/ф "Іронія долі, або З легким паром!"
22.05 Х/ф "Блукаюча куля".
00.05 Х/ф "Протистояння".

02.15 Х/ф "Хто й як". (Індія).
04.30 Х/ф "Блукаюча куля".
06.10 М/ф.
06.30 Богатирські ігри.
07.25 М/с "Гаргулі".

ПЕРШИЙ КАНАЛ.
ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА.

07.00,9.00,11.00,17.00 Новини.
07.10 Х/ф "Пан Великий Новгород".
08.40 "Єралаш".
09.10 "Грай, гармонь улюблена!"
09.50 "Слідство веде Колобков".
10.10 Дог-шоу.
11.10 "Поле чудес".
12.10 "Смак".
12.30 "Форганг".
13.00 Д/ф "Людмила Зікіна".
13.40 Х/ф "Дівчина без адреси".
15.20 Щоб пам'ятали...
16.00 ,17.20,2.20 Т/с "Янгол на дорогах".
18.30 "Жарт за жартом".
19.10 Ювілейний вечір В. Ланового.
20.50 Час.
21.10 Концерт.
23.40 Х/ф "Де кілька днів із життя І.І. Обломова".
04.00 Щоб пам'ятали...
04.40 Х/ф "Де кілька днів із життя І.І. Обломова".

РТР-Планета

06.00 "Криве дзеркало". Театр Є. Петросяна.
07.40 "Графоман".
08.05 "Не скуЧАЙ!" з М. Євдокимовим.
08.50 "Велика перерва" з Ю. Ніколаєвим.
09.15 М/ф.
09.25 Х/ф "Цирк".
11.00 День Росії. Святкова пряма трансляція з Красної площі.
12.00 "Зброя Росії. Калібр незалежності".
12.45 "Вся Росія".
13.00 Вісті.
13.15 Вісті-Спорт.
13.25 "Культурна революція". Програма М. Швидкого.
14.15 "Епізоди". А. Демидова.
15.00 Клуб "Театр+ТБ". К. Райкін, Е. Рязанов і Н. Брегвадзе в програмі "Випадок".
16.30 "Хто в домі хазяїн?"
17.00 "Точка відриву".
17.25 "У пошуках пригод".
18.15 "Моя срібна куля. Наталія Фатеева".
19.00 Вісті.
19.25 "Криве дзеркало". Театр Є. Петросяна.
21.00 Т/с "Повернення Мухтара".
21.45 "Культурна революція". Програма М. Швидкого.
22.35 Т/с "Каменська-2. Чоловічі ігри".
23.30 День Росії. Святкова трансляція з Красної площі.
00.30 Х/ф "Цирк".
02.00 Вісті.
02.25 "Кімната сміху".
03.10 "Точка відриву".
03.35 Т/с "Повернення Мухтара".
04.20 "Епізоди". А. Демидова.
05.00 Т/с "Каменська-2. Чоловічі ігри".

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

ТРК "Ера"	"Земля кохання, земля надії", 82 серія I
06.00	"Доброго ранку, Україно!"
Країна он-лайн. Топловський жіночий монастир	
06.30, 07.00, 08.00	Новини
06.40, 07.10, 08.10	Погода
06.50	Смачна сім'я
07.05, 08.05	Спорт
07.20, 08.20	Фінансова погода
07.35	Ера бізнесу
07.55	Православний календар
08.45	Джерело здоров'я

Перший Національний

09.00	Вісті сільські
09.15	Анонс
09.20	Одвічні істини
09.25	Погода
09.30	Для тих, хто вдома
09.45	Ситуація
09.55	Зелений коридор
10.20	Хто в домі хазяєн?
10.50	Служба розшуку дітей
11.00	Вісті
11.15	Для тих, хто вдома
11.30	Погода
11.35	Аудієнція
12.00	Телемагазин
12.10	Урок англійської мови № 18

12.25	Вітаю вас...
12.50	Телемагазин
13.10	"Сільський час" з К. Вороненко

13.55	Парламентські слухання у ВР України
14.00	Док. серіал "Дорога до Португалії". Найкращі ігри чемпіонатів Європи. 1 частина
18.30	Зелений коридор
18.50	Вісті. Діловий світ
19.05	Погода
19.10	Саме той
19.30	Закон є закон
19.40	Телесеріал "Золотий голос". 4 серія (заключна)
20.30	Вечірня казка
20.40	"Суперлото"
20.50	"Кено", "Трійка"
21.00	Мегалот
21.30	Діловий світ
21.35	Тема дня
21.40	Світ спорту
21.50	Ситуація
21.55	Вісті
22.00	Запитайте міністра
22.30	Концертна програма "Галерея"

22.55	Анонс
ТРК "Ера"	
23.00	Підсумки
23.25	Погода
23.35	Вірю
23.40	Інформаційні технології. Київський Національний Університет культури і мистецтв

23.55	Ера гумору. Навколо сміху
00.40	М'юзик-бокс

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

Канал "1+1"

07.00	Інформаційно-розважальна програма "Сніданок з 1+1"
07.02	ТСН: "Телевізійна Служба Новин"
07.35	Тільки прем'єри. Серіал "Головні ролі", 10 серія
08.30	Інформаційно-розважальна програма "Сніданок з 1+1"
09.05	Тільки прем'єри. Серіал "Земля кохання, земля надії", 81 серія

22.55	Анонс
ТРК "Ера"	
23.00	Підсумки
23.25	Погода
23.35	Вірю
23.40	Інформаційні технології. Київський Національний Університет культури і мистецтв

23.55	Ера гумору. Навколо сміху
00.40	М'юзик-бокс

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

Канал "1+1"

07.00	Інформаційно-розважальна програма "Сніданок з 1+1"
07.02	ТСН: "Телевізійна Служба Новин"
07.35	Тільки прем'єри. Серіал "Головні ролі", 10 серія
08.30	Інформаційно-розважальна програма "Сніданок з 1+1"
09.05	Тільки прем'єри. Серіал "Земля кохання, земля надії", 81 серія

УТ-2

10.15	Фестиваль сучасное хореографії "Весна танцює-2004"
-------	--

Український канал "Культура"	
11.00	На кому світ тримається
11.30	Київські солісти в Національній філармонії

Канал "1+1"

14.00	Тільки прем'єри. Серіал
-------	-------------------------

16.25	Т/с "Чи боїшся ти темряви".
17.00	Т/с "Вайпер".
17.50	Т/с "Нові пригоди Синдбада".
18.45	Факти. Вечір.
19.00	Погода.
19.10	Каламбур.
19.50	Х/ф "Тисни на газ!"
21.45	Факти. Підсумок дня.
22.00	Спорт.
22.05	Погода.
22.15	Х/ф "Пастка для свінгерів".

00.05	Немирів. Історія, ч. 2.
00.10	"Третя зміна" представляє:
00.10	Х/ф "Пекло на колесах".
02.00	Х/ф "Перегони по вертикалі", 2 с.
Х/ф	"Біга тарганів".
Каламбур.	

06.05	Прогноз погоди
06.10	Х/ф "На все життя, що залишилось"
07.30	"Вікна-Бізнес"
07.45	Прогноз погоди
07.50	Х/с "Пристрасті по-італійські"
08.50	"Вікна-Столиця"
09.00	"Принцип Доміно"
10.20	"Это было недавно, это было давно..."
10.30	Х/ф "Я крокую по Москві"
12.00	Д/с "Світ дикое природи"
12.30	"Маски-Шоу"
13.00	"Вікна-Новини"
13.20	Т/с "Злодійка"
14.20	Т/с "Громадянин начальник"

15.20	"Вікна-Кримінал"
15.30	Х/с "Салон краси"
16.30	"Принцип Доміно"
17.50	"Вікна-Столиця"
18.00	Х/ф "Прощай, шпана замоскворіцька"
20.00	Т/с "Злодійка"
21.00	Х/с "Громадянин начальник"
22.00	"Вікна-Новини"
22.30	"Вікна-Спорт"
22.35	Прогноз погоди
22.40	"Вікна-Бізнес"
23.00	Х/с "Мовчазний свідок"
00.05	Д/ф "Nemiroff. Історія. Перший завод"
00.10	Прогноз погоди
00.15	Д/ф "Найбільші злочини і судові процеси ХХ століття" 3

01.15	"Вікна-Кримінал"
01.25	Кінець ефіру
06.30	Підйом.
07.00	Репортер.
07.05	Підйом.
07.10	М/с "Злюки бобри".
07.30	Підйом.
08.00	Репортер-бізнес.
08.05	Підйом.
08.10	Т/с "Малкольм у центрі уваги".

08.40	Підйом.
09.00	Репортер.
09.05	Т/с "Рятувальники 2".
10.05	Т/с "Леді Бос".
11.00	Т/с "Комісар Рекс".
12.00	Шоу Івannya Найді.
13.00	Х/ф "Стопроцентово".
14.45	М/с "Седрик".
15.10	М/с "Мисливці за привидами"
15.40	М/с "Злюки бобри".
16.05	Т/с "Буремний шлях 2".
17.05	Т/с "Баффі - переможниця вампірів".
18.05	Т/с "Малкольм у центрі уваги".
19.00	Репортер.
19.20	Погода.
19.30	Т/с "Комісар Рекс".
20.25	Кунсткамера. Best.
21.05	"Вікна".
22.10	Х/ф "Кохання на трьох".
00.00	Репортер.
00.15	Погода.
00.25	Зона ночі.
00.30	Служба розшуку дітей.
00.35	Т/с "Нікіта".
01.25	Зона ночі.
01.50	Т/с "Рятувальники 2".
02.35	Зона ночі.
02.40	Т/с "Баффі - переможниця вампірів".

06.00	"Доброго ранку, Росіє!"
09.15	Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
10.00	Вісті.
10.30	Вісті-Москва.
10.45	"Колосальне господарство".
11.00	Т/с "Команда "01".
11.45	Вісті-Спорт.
11.55	"Що хоче жінка".
12.40	Новини культури.
13.00	Вісті.
13.10	Вісті-Москва.
13.25	"Приватне життя".
14.15	"Срібло і чернь".

14.40	"Володимир Маяковський".
15.30	"Коротке замикання".
15.40	Вісті-Спорт.
15.40	Вісті-Москва.
16.00	Вісті.
16.10	Комедія "Міняли".
17.40	Т/с "Прості істини".
18.15	Т/с "Навіки Джулія".
(Аргентина).	

19.00	Вісті.
19.30	Вісті-Москва.
19.45	Новини культури.
20.05	"Хто ми?"
20.30	Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
21.15	Т/с "Команда "01".
22.00	"Вісті+".
22.20	Церемонія вручення 2-ї національної спортивної премії "Слава".
23.50	"Легенди німого кіно".
00.15	"Новини культури" з В. Флярковським.
00.40	"Нічний політ".
01.05	Т/с "Навіки Джулія".
(Аргентина).	

01.50	Вісті-Спорт.
02.00	Вісті.
02.30	Вісті-Москва.
02.45	Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
03.30	Т/с "Команда "01".
Вогнеборці".	

22.00	Церемонія вручення 2-ї національної спортивної премії "Слава".
23.50	"Легенди німого кіно".
00.15	"Новини культури" з В. Флярковським.
00.40	"Нічний політ".
01.05	Т/с "Навіки Джулія".
(Аргентина).	

01.50	Вісті-Спорт.
02.00	Вісті.
02.30	Вісті-Москва.
02.45	Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
03.30	Т/с "Команда "01".
Вогнеборці".	

22.00	Церемонія вручення 2-ї національної спортивної премії "Слава".
23.50	"Легенди німого кіно".
00.15	"Новини культури" з В. Флярковським.
00.40	"Нічний політ".
01.05	Т/с "Навіки Джулія".
(Аргентина).	

01.50	Вісті-Спорт.
02.00	Вісті.
02.30	Вісті-Москва.
02.45	Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
03.30	Т/с "Команда "01".
Вогнеборці".	

22.00	Церемонія вручення 2-ї національної спортивної премії "Слава".
23.50	"Легенди німого кіно".
00.15	"Новини культури" з В. Флярковським.
00.40	"Нічний політ".
01.05	Т/с "Навіки Джулія".
(Аргентина).	

01.50	Вісті-Спорт.
02.00	Вісті.
02.30	Вісті-Москва.
02.45	Т/с "Злодійка. Щастя напрокат".
03.30	Т/с "Команда "01".
Вогнеборці".	

22.00	Церемонія вручення 2-ї національної спортивної премії "Слава".
23.50	"Легенди німого кіно".
00.15	"Новини культури" з В. Флярковським.
00.40	"Нічний політ".
01.05	Т/с "Навіки Джулія".
(Аргентина).	

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

ТРК "Ера"	
06.00	"Доброго ранку, Україно!"
06.30, 07.00, 08.00	Новини
06.40, 07.10, 08.10	Погода
06.50	Смачна сім'я
07.05, 08.05	Спорт
07.20, 08.20	Фінансова погода
07.35	Ера бізнесу
07.55	Православний календар
08.35	М'юзик-бокс
08.45	Джерело здоров'я

Перший Національний

09.00	Вісті сільські
09.15	Анонс
09.20	Одвічні істини
09.25	Погода
09.30	Для тих, хто вдома
09.45	Ситуація
09.50	Клуб "Суперкниги"
10.20	Авторська програма Т. Метерчук "Межа"
10.50	Служба розшуку дітей
11.00	Вісті
11.10	Для тих, хто вдома
11.25	Погода
11.30	Телевізійна служба "Милосердя"
11.50	Телемагазин
12.00	Урок англійської мови № 19

12.25	Вітаю вас...
12.50	Телемагазин
13.10	Телефортуна
13.50	"Класік-прем'єр" з Т.Міленіною
14.20	Для тих, хто вдома
14.35	Закон є закон
14.45	Служба розшуку дітей
14.50	Анонс
15.00	Вісті
15.20	Подорож у дитинство
15.50	Погода

16.00	Док. серіал "Дорога до Португалії". Євро 2004.
16.30	Студія "5"
16.55	Закон є закон
17.05	За великим рахунком
17.25	Погода
17.30	Док. серіал "Дорога до Португалії". Найкращі ігри чемпіонатів Європи. 2 частина
18.00	Футбол. Чемпіонат України. "Волинь" "(Луцьк) - "Металург" (Донецьк)
У перерві - 18.45	Вісті. Діловий світ

20.00	Енергетичне поле
20.20	Саме той
19.30	Закон є закон
20.40	Вечірня казка
20.50	Лотерея "Кено", "Трійка"
21.00	Вісті
21.30	Діловий світ
21.35	Тема дня
21.40	Світ спорту
21.50	Ситуація
21.55	Вісті
22.05	Авторська програма О. Савенка "Четверта влада"
22.45	Погода
22.50	Анонс

ТРК "Ера"	
23.00	Підсумки
23.25	Погода
23.35	Вірю
23.40	В гостях у Д.Гордона. Віктор Черномирдін Золота фортуна

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

00.40	Золота фортуна
-------	----------------

хореографії "Весна танцює-2004"	
Український канал "Культура"	
11.00	А. Хостікоєв. Я - актор
11.45	Співає С. Довгань

Канал "1+1"	
14.00	Тільки прем'єри. Серіал "Земля кохання, земля надії", 83 серія I
14.50	Серіал "Друзі", 105 серія
15.20	Великі історії. Серіал "Дві долі", 13 серія
16.20	Серіал "Всі жінки - відьми", 102 серія I
17.20	"Хочу і буду"
18.30	Тільки прем'єри. Серіал "Головні ролі", 12 серія II
19.30	ТСН: "Телевізіина Служба Новин"
20.00	"ТСН. Проспорт"
20.05	"ТСН. Погода"
20.10	"Чудесне прання"
20.15	Великі історії. Серіал "Дві долі", 14 серія II
21.25	Гаряча лінія. Серіал "Сищики - 2", 12 серія II
22.35	Програма А.Безулик "Я так думаю"
23.40	Документальний серіал "Міс Італія", 3 серія II
00.35	ТСН: "Телевізіина Служба Новин"
00.55	"Служба Розшуку Дітей"
01.00	Гаряча лінія". Серіал "Сищики - 2", 11 серія

17.20	вільним", 102 серія I	21.45	Факти. Підсумок дня.
17.30	"Хочу і буду".	22.00	Спорт.
18.30	Тільки прем'єри. Серіал	22.05	Погода.
	"Головні ролі", 12 серія II	22.15	Х/ф "Пекло на колесах"
19.30	ТСН: "Телевізійна Служба	00.10	Немирів. Історія, ч. 3.
	Новин"		"Третя зміна" представляє:
20.00	"ТСН. Преспорт"	00.15	Х/ф "Крихітка Боб"

А ВЗДОВЖ ДОРОГИ ПЕРУКАРІ З НОЖИЦЯМИ СТОЯТЬ?

Після прийняття Верховною Радою постанови про Державну програму розвитку інноваційних напрямів індустрії моди до 2010 року (у сфері перукарського мистецтва і декоративної косметики) інтерес до цієї проблеми зріс. Про це — наша розмова з народним депутатом України Михайлом ПОПЛАВСЬКИМ.

— Михайле Михайловичу, у чому суть згаданої Державної програми і чим вона вигідна Україні?

— Відомо, що індустрія моди та фешн-бізнес у всьому світі приносять великі прибутки в держбюджети. Тому кожна країна зацікавлена в розвитку цієї сфери й у виході на ринки інших держав. Український ринок — ласий шматок. Ми опинилися перед вибором: нехтувати її і годувати чужих підприємців чи розробити нормативно-правову базу, котра захищає інтереси наших виробників і підприємців у сфері перукарського мистецтва і декоративної косметики.

— А що, хтось зазіхає на наш ринок?

— Вже є приклади. Ризька мережа перукарень «Майя», що надає послуги класу А і лише в Ризі має приблизно 40 тисяч клієнтів, планує вкласти 2 мільйони доларів для входження на ринки України й Росії. Зокрема, відкрити 19 салонів у Росії і 10 — в Україні. Для цього створюються спільні з місцевими підприємцями фірми, а згадані 2 мільйони — гроші російських банків та українських партнерів. Запитую: кому вигідно, щоб в Україні не розвивалися свої перукарська індустрія і фешн-бізнес загалом? Це, якщо хочете, питання національної безпеки України і захисту економічних інтересів держави.

— Програма передбачає розробку державних стандартів освіти в сфері перукарського мистецтва і декоративної косметики. Навіщо перукарю вища освіта?

— Одержувати чи не одержувати вищу освіту — справа особистого вибору. Перукар і модельєр-перукар — це, як кажуть в Одесі, дві великі різниці. Перукар — робоча професія, яку можна одержати на шести-місячних курсах або в ПТУ, і працюю собі все життя у звичайних перукарнях! Але тим, хто хоче рости в професійному відношенні, підвищити кваліфікацію і більше заробляти, працюючи модельєром-перукарем у VIP-салонах, салонах-люкс, салонах вищої категорії, — вища освіта обов'язкова. Рівень цих установ вимагає не лише практики, напрацьованої техніки, а й спеціальних професійних знань. Мистецтво модельєра-перукаря — це творчо-практична спеціальність, те саме, що мистецтво художника або композитора. Для цього потрібні і талант, і фундаментальна професійна підготовка в області теорії та історії мистецтв, художнього проектування і моделювання, дизайну зачісок, іміджології, кольорознавства, медицини... Людина, яка відвідує (до того ж за солідну плату) косметологічний центр або салон краси, має бути впевнена в

тому, що їй не нанесуть на обличчя крем, від якого потім буде алергія чи опіки шкіри.

— Але є багато курсів з підготовки таких кадрів!

— Ніхто у світі не візьметься підготувати фахівця з вищою освітою за півроку. І якщо вам за 3—6 місяців обіцяють підготувати модельєра-перукаря, художника найвищого класу, то це вас просто обдурюють. Мало того, більшість курсів узагалі не мають ліцензії Міністерства освіти і науки, і їхні свідоцтва і довідки з водяними знаками не мають жодної юридичної сили. Адже, подивіться, нині ситуація така, що хто завгодно може відкрити салон краси, хто завгодно може в ньому працювати. Водночас ніхто не несе відповідальності за якість послуг і здоров'я клієнтів.

— Хочете сказати, що в університеті культури модельєрів-перукарів готують надійніше і краще?

— Безумовно! Студенти проходять фундаментальну професійну підготовку в області мистецтва, психології, іміджології, стилістики, візажистики, анатомії, фізіології, матеріалознавства, інформаційних і комп'ютерних технологій. Вони вивчають техніку художнього конструювання, логіку художнього образу, художній дизайн зачісок, ейдоло-технології у фешн-бізнесі, організацію фешн-шоу, створення віртуальних фешн-колекцій і презентацій у рамках інноваційних освітніх програм, що відбивають сучасні тенденції розвитку світової моди, активно розвивають художньо-творче й аналітичне мислення. Студенти проходять серйозну творчо-практичну підготовку в елітних лабораторіях університету із спеціалізованим обладнанням передових європейських фірм.

— Де на все це набрати викладачів?!

— Ми дуже постаралися, знайшли кращих фахівців, першокласних практиків і теоретиків, навіть із близького і далекого зарубіжжя. Минулого літа наші викладачі брали участь у семінарах фірми «Цеко» в Німеччині, у жовтні — в Санкт-Петербурзькому семінарі за системою «Півот-Поінт». Технологи фірми «Цеко», у свою чергу, провели семінари на базі університету культури і мистецтв. У листопаді-грудні це був семінар з фарбування волосся, в березні — із сучасних технологій хімічної завивки. На початку весни представники фірми «Шварцкопф» провели семінари щодо останніх тенденцій моди і нових технологій стрижки, фарбування й укладання волосся. Сергій Зверев регулярно проводить у нас тренінги і знайомить студентів з новітніми світовими технологіями стрижки, укладання, фарбування, стилістики, візажу. Після міжнародного семінару в Лісабоні Сергій Зверев прилетів до нас, і студенти Київського національного університету культури і мистецтв перші отримали новітні розробки в галузі розвитку світової індустрії моди.

— Такі високоосвічені

Сергій ЗВЕРЕВ — видатний російський топ-стиліст, чемпіон світу, абсолютний чемпіон Європи, багаторазовий володар Національної премії «Овація», креативний директор жіночої/чоловічої секцій ОМС (Organization Modail Coiffure), почесний професор Київського національного університету культури і мистецтв.

С. Зверев: «Що особливо вражає — це шикарна матеріальна база і технічні можливості Київського університету культури. Тут просто унікальні можливості для підготовки модельєрів-перукарів. Принаймні я не знаю, де ще є такі умови. Тож студенти повинні молитися на Поплавського за те, що він робить. Він, безперечно, топ-менеджер від Бога. Просто дивовижно, як він устигає за рік зробити те, на що інші витрачають десятиліття».

модельєрів-перукарів встановлюватимуть і високі ціни?

— Це з області чуток, розрахованих на нагнітання неіснуючої проблеми. Ось проста аналогія: хіба випускник інституту фізкультури за свою вищу освіту одержує в школі за уроки набагато більше? Якщо в медзакладах ціни значно різняться, то до чого тут система освіти? Ціни тут ні до чого, їх як встановлювали, так і встановлюватимуть самі салони. У деяких салонах краси взагалі космічні ціни, але чи впевнені ви, що очищення шкіри вам робить професіонал, який знає анатомію й фізіологію?

— Тобто клієнти звичайних перукарень можуть не хвилюватися?

— Що стосується звичайних перукарень, то якщо в них працюють фахівці з відповідною робочою професією — нехай і далі собі працюють. Люди мають великий досвід роботи в цій сфері. Мало того, я вважаю, що потрібно ввести додаткові пільги на перукарські послуги для певних категорій населення. Я виступаю за те, щоб у кожному районі працювали перукарні, фінансовані районною радою, для обслуговування пенсіонерів, ветеранів війни і праці, малозабезпечених верств населення. І в кожному районі мають бути дитячі перукарні з відповідними цінами.

— Але й у нас, і за рублем будь-який майстер може взяти собі учня, навіть підготувати його до конкурсу, і успішно! Хоча багато хто з конкурсантів не має вищої освіти.

— Яке відношення система освіти має до того, що в майстра може бути приватний учень? В Україні чимало людей, які навчають приватно. Так, гарний футболіст візьме собі учня і навчить його грати у футбол — та не закривати ж нам після цього інституту фізкультури? І не ліквідувати навчальні заклади з підготовки менеджерів — хоча є люди, які досягли успіху в бізнесі без вищої освіти. А є талановиті діти,

котрі в п'ятому класі музичної школи грають краще, ніж дехто в консерваторіях, — ліквідуємо ще й консерваторії? Відчуваєте абсурд і підміну понять?

— Та хто сперечається: вища освіта — це цілісна система професійної підготовки...

— Так, саме система. Коли кожен навчає не так, як йому хочеться, а згідно з державними стандартами освіти. Ви можете вчити кого завгодно приватно. Але якщо ви претендуєте на видачу сертифіката про освіту, тим паче такого, що дає право на діяльність, пов'язану зі здоров'ям і системою професійної підготовки, то доведеться на це право, як це роблять усі без винятку навчальні заклади. Показіть, за якими навчальними планами, програмами ви працюєте, яким освітнім стандартам вони відповідають. А якщо колись однаково, в кого стригтись, лікуватися чи навчатися — з дипломом чи без диплома, в лікаря, екстрасенса чи шамана, — то це їх особиста справа. Розумієте, тут наявні ще й стереотипи, пов'язані зі сприйняттям певних професій.

— Що ви маєте на увазі?

— Уявіть, що в нас немає інститутів фізкультури. Який гамір здійнявся б, якби хтось вирішив ввести вищу освіту для спортсменів! О, ціла армія тренерів і викладачів фізкультури на всіх кутках кричала б: навіщо футболісту вища освіта? А тим паче чемпіону? Відповідаю: для того, щоб мати право надавати освітні, тренерські або інші професійні послуги. Якщо в Україні є цікаві, оригінальні авторські школи перукарського мистецтва, то потрібно інтегрувати їхні зусилля в напрямі професійної освіти, а не критикувати саму ідею освіти.

— А як бути з атестацією тих, хто працює у сфері перукарських послуг?

— Така атестація — не наш винахід, вона була ще в СРСР. Студент закінчував училище, одержував спеціальність перукаря. Щоб стати майстром 2-го класу,

йому потрібно було відпрацювати не менш як п'ять років. А для 1-го класу — ще два роки. Загалом сім років. Виняток становили ті, хто перемагав на конкурсах — обласних, всесоюзних, міжнародних, — їм класність могли присвоїти раніше. І тільки після цього посилали вчитися у школи модельєрів — Ризьку, Львівську, Московську, Одеську. І ніхто не дивувався.

— Чому скасували таку атестацію?

— А її ніхто не скасовував. Просто після розпаду СРСР, коли процес став безконтрольний, про атестацію і присвоєння класності «забули». І кожен пішов гуляти сам по собі. «Сам п'ю, сам гуляю, сам стелюся, сам лягаю».

— Говорячи про вищу освіту в цій сфері, ви насамперед маєте на увазі рівень вашого університету культури та його матеріальної бази. У чому специфіка цієї бази?

— Ми пішли шляхом створення мережі тьютор-лабораторій: це аналоги найсучасніших підприємств фешн-бізнесу. Ці лабораторії обладнано європейською апаратурою, за останнім словом техніки, вона відповідає міжнародним стандартам якості і використовується у престижних салонах Європи. Нині в нас встановлено останні моделі німецької та італійської техніки.

— З якою косметичною продукцією працюють ваші студенти?

— У нас безліч пропозицій на ринку косметичної продукції. Сьогодні студенти працюють із препаратами таких відомих фірм, як «Шварцкопф», «Велла», «Цеко», «Лонда», та інших. Цю продукцію закуповує університет культури.

— Які стосунки складаються у вас з українськими авторськими школами перукарського мистецтва?

— Я з великою повагою ставлюся до творчих особистостей: пана Антонюка, котрий очолює Союз перукарів України, ціную талант Людмили Абрамової, яка очолює дніпропетровську школу, В'ячеслава Дюденка, Володимира Тарасюка та інших майстрів цієї справи. Як сказано, Сергій Зверев проводить тренінги з перукарського мистецтва в нашому університеті. Такі тренінги — обов'язковий елемент професійної підготовки. Але водночас, врахуйте, система підготовки не обмежується лише тренінгами з техніки стрижок. Адже художник — це насамперед умінь думати, творити. До речі, Сергій і не претендує на те, щоб свої тренінги «обзивати» авторською школою з дипломами від Зверева». Наше основне завдання — розвиток перукарського мистецтва — маємо вирішуватися спільними зусиллями. Для цього слід відкинути особисті амбіції і працювати разом на позитив. Від цього виграють усі.

— Звучить переконливо, але люди думають ось як: а, що Державну програму придумав Поплавський? Виходить, він буде щось з цього мати! Михайле Михайловичу, скажіть відверто, якщо не говорити про «національ-

ну безпеку» та інші високі матерії, в чому для вас тут винятково корпоративний інтерес?

— А ви щось маєте проти корпоративного інтересу?

— Не маю, тому й запиту: у чому він для вас? Можна подумати, що тепер усі повинні будуть навчатися лише у вас? Крім того, до вас вишикується довга черга, щоб одержати довідки про підтвердження своєї кваліфікації? Ось картина: а вздовж дороги перукарі з ножицями стоять!

— Давайте по порядку. Я не приховую, що маю корпоративний інтерес — як людина, що очолює цей вищий навчальний заклад. Ми єдині на ринку, хто почав підготовку національних кадрів модельєрів-перукарів з вищою освітою. База розширюватиметься, виходить, ми думаємо не лише про себе. Та й тепер є безліч курсів при салонах краси, і там, до речі, платять за навчання навіть більше, ніж у нас. Ну і добре, нехай пройдуть атестацію, одержать підтвердження кваліфікації і працюють на здоров'я! Йдеться про те, щоб усіх поставити в рівні умови. Адже наш університет атестацію проходить — і нічого! І не до нас «по довідки» ходитимуть, адже атестаційні комісії — справа місцевої влади. Ліцензування освітніх послуг — справа Міністерства освіти і науки. А розробляє атестації Міністерство економіки та євроінтеграції, а не Поплавський.

— А ваш університет міг би існувати без допомоги цієї Державної програми?

— Міг би. Існує ж бо!

— То навіщо це вам?

— Я хочу, щоб центр світової індустрії моди перемістився з Парижа до Києва, а це неможливо без створення певних європейських стандартів.

— Ну, мені однаково, мене дружина стриже. Та ось питання драматичне. Тринадцять років люди добилися у своїй справі успіху без будь-якої допомоги держави. І раптом ця сама держава похопилася: гей, хлопці, йдіть сюди і доведіть мені, що ви гарні! А придумав усе це Поплавський, саме той, хто проповідує лише завдяки самому собі! І хто він після цього? Чому він раптом згадав стару радянську атестацію?

— Не стару, а з огляду на те, що змінилося. Від старої залишиться хороше. Наприклад, пільги для ветеранів...

— А половина з них лисі! Оце бюджет зрадіє!

— Е, не скажіть, гроші всюди крутяться: тут копійка, там копійка. Але якщо казати серйозно і глобально, то повторю: програма розрахована на те, щоб допомогти цілій галузі в рин-ко-вих у-мо-вах! Коротше і повніше сказати не можу. А тепер у мене запитання: як ви збираєтеся проілюструвати цю бесіду?

— Двома портретами: зачіска Поплавського до і після атестації.

— Що ж, валяйте, я не ображуся!

Інтерв'ю провів Віталій ЖЕЖЕРА.

Володимир ЛИС: «Голова колгоспу з Вінниччини за мої прогнози пропонував поросся і гарну зарплату» Погода проектується на багато років

Ще о восьмій годині ранку 26 грудня минулого року синоптик-аматор з Луцька Володимир Лис передбачив снігопад у перший день 2004 року, 28-го — холодне закінчення березня, а вже у Святвечір міг розповісти про погоду в переддень зустрічі 2005 року. Його річні прогнози погоди збуваються на 75—80 відсотків. І це просто вражає. Не дивно, що, крім обласної газети «Волинь», де Володимир Лис працює редактором відділу державного будівництва, їх друкують десятки інших періодичних видань, у тому числі й «Голос України».

— Отже, Володимире Савовичу, погода у травні 2004-го була «написана» немов по вашому сценарію. Та й у січні-лютому також. У цьому могли переконатися читачі нашої газети, познайомившись з вашим прогнозом, опублікованим у «Голосі України» 25 лютого. Багато хто з них пише просто вам. Кажуть, вашій пошті може позаздрити будь-яка зірка естради.

— Музикою, співом цікавляться багато хто, погодою — всі. У точному її прогнозі зацікавлені працівники сільського господарства, комунальники, транспортники, геологи, ті ж артисти, які дедалі частіше виступають на стадіонах. Про що ми любимо поговорити? Звичайно, про погоду. Річних прогнозів нині ніхто не дає. Ось я й зайняв цю інформаційну нішу. Понад тисячу листів одержав за останніх п'ять років. Серед них є і від читачів газети «Голос України». Дехто з них чомусь уявляє мене столітнім, ну принаймні 90-літнім сивобородим старцем, що перегортає середньовічні фоліанти. Хоча мені ще треба дожити до пенсійного віку. Здебільшого люди просять надіслати прогноз, поділитися методикою спостережень, дякують за допомогу.

— А як справи з гоноарами?

— Зазвичай все закінчується моральним заохоченням. Керівництво комунальної служби одного з районів міста Миколаєва якось подякувало за точний довгостроковий прогноз. Схожі листи надсилали бізнесмени з Києва, Черкас, інші громадяни. Один голова колгоспу з Вінницької області написав, що мій прогноз допоміг його господарству зібрати гарний урожай. Пообіцяв нагородити мене за це пороссям і прийняти у свій колгосп як штатного завбачника. Одного разу, щоправда, я все-таки отримав за свою роботу цінну винагороду — мішок цукру. Це Волинська обласна дослідна сільгоспстанція віддячила за мою підказку. Того року вони не встигли вчасно посіяти цукровий буряк. Прочитавши мій прогноз, дуже сприятливий для вирощування цієї культури, на станції ризикнули продовжити сівбу й одержали чудовий урожай.

— Прогнози погоди — ваше основне захоплення?

— Я народився і виріс на невеличкому волинському хуторі неподалік від Згоранського озера. У краї казок і дивних легенд. Це, природно, не могло не позначитися на моїй долі. Як і деякі мої земляки з Любомльського району, я почав писати книжки. Сповідую літературу нової реальності. Це сплав реальності з фантастикою і навіть містикою.

— Ваше захоплення прогнозуванням погоди має зв'язок з вашою літературною діяльністю?

— Безумовно. І там, і тут я намагаюся проникнути за межу світу, який ми розуміємо, довідатися й описати те, що через інерцію нашого мислення ми противимося сприйняти. Ви вже казали, що підтверджуваність моїх прогнозів була дуже висока. Але серед сотень людей, що написали мені листа, не було жодного професійного метеоролога. Хоча, здавалося б, вони перші мають постукасти в мої двері хоча б для того, щоб «викрити» моє «шарлатанство».

■ ■ ■

В період з 26 грудня по 6 січня включно кожний з цих 12 днів відповідає певному місяцю року. Виконувати цю роботу потрібно з 8-ї ранку до 8-ї вечора. До того ж погода кожних чотирьох годин протягом цього часу «проектують» погоду відповідно першій, другій і третій декаді.

■

А методику прогнозування мені розповів у 1985 році випадковий попутник у Володимирі-Волинському. А йому її передав дід. На жаль, я тоді навіть не запитав, хто він і звідкіля. Згодом у 1988 році прочитав про такий само метод прогнозування в замітці фенолога з досить незвичним прізвиськом Войтухна. Згадав, що в нашому селі Згорани один чоловік теж так визначав погоду, та й моя бабуся Пелагея вміла вгадувати, якими будуть зима і літо. Ох, коби мені тоді нічний розум! Розпитав, дізнався б усе до дріб'язку. А так надто вже багато загублено. Хоча я і запам'ятав дещо з бабусиних розповідей.

— То в чому суть вашого методу прогнозування?

— У спостереженні за погодою в період з 26 грудня по 6 січня включно. Де кожний з цих 12 днів відповідає певному місяцю року. Виконувати цю роботу потрібно з 8-ї ранку до 8-ї вечора. До того ж погода кожних чотирьох годин протягом цього часу «проектують» по-

году відповідно першій, другій і третій декаді.

— І за чим потрібно спостерігати?

— Насамперед за опадами. Сильні вони чи ні, коли почалися і коли закінчилися, відкіля прийшли, дощ чи сніг. Їх напрям може вказувати хід майбутніх циклонів. Другий чинник — температура, третій — вологість повітря. Важливе значення має напрямок вітру. Південний обіцяє теплу погоду, навіть коли на вулиці не зовсім тепло, північний — холоднечу, західний — мінливий характер погоди, східний — схильність до посухи, тривалу відсутність опадів. Це головні чинники, а є ще десятки інших, на які також потрібно звертати увагу. Наприклад, стан кори дерев, поведіння птахів тощо.

— А чому саме з 26 грудня по 6 січня?

— 26 грудня — свято Спиридона Сонцеворота. Кажуть, що в цей день починається поворот природи до літа. З цього приводу я звертався по роз'яснення до науковців.

Отож один з них сказав, що є спірна теорія про те, що в останні дні грудня і перші дні січня формується модель погоди Європи на цілий рік. І розташована ця кухня погоди в Північній Атлантиці у трикутнику (знову трикутник!) між Гренландією, Ісландією та островам Ян-Майєн. Місця там украй суворі і загадкові. За рік буває лише 5—6 сонячних днів, погода міняється декілька разів на добу. Але що дали від Північної Атлантики, то менша ймовірність точного прогнозу. На жаль, метеорологи та географи скептично ставляться до цієї гіпотези. А я вирішив спробувати.

Загалом мій прогноз більш-менш точно справджується в радіусі 150 кілометрів від пункту спостереження, тобто Луцька. Вплив атмосферних процесів на схід України ще треба уважно досліджувати. Певні висновки й узагальнення можна зробити, й посиляючись на таке авторитетне видання, як «Повне зібрання російських літописів» у двадцяти то-

мах, таке цікаве дослідження, як «Тисячолітній літопис надзвичайних явищ природи», випущене 1988 року московським видавництвом «Мысль», а також «Зведення західноєвропейських і скандинавських хронік», видане у Санкт-Петербурзі.

— І що розповіли вам ці розумні книги?

— Якщо казати про погоду другого тисячоліття загалом, то в ній слід зазначити декілька великих періодів. З VIII по XIII століття продовжувався так званий малий кліматичний оптимум, коли зими були м'якші, а літо тепле. Відповідно до хронік тих років, у період з 1150 по 1200 рік в Європі було лише п'ять морозних зим. Сьогодні, коли чуєш нарікання про так званий «теплинний» ефект, починаєш думати, а який ефект був у VIII—XIII століттях? Тоді ж не було ні мільйонів автомашин, ні теплових і атомних електростанцій, а нинішні явища схожі на ті.

А ось із XIII століття почалося поступове похолодання, і в наступному, XIV, настав період, названий малим льодовиковим. Він тривав до середини XIX століття. А тепер, якщо уявити, що триває «другий малий кліматичний оптимум», котрий повторює тенденції першого, то слідом за зливовими періодами кінця XX — початку XXI століття повинні прийти півтора-два десятиліття дуже теплих, спекотних років у всій Європі. Але це буде не раніш як за 10—15 років.

— То який висновок із усього цього напрошується?

— Що погода має дуже багато закономірностей, її ніби хтось проектує на рік, десятиліття, століття. Той, хто наважиться прийняти це як наукову гіпотезу, зробить переворот у довгостроковому прогнозуванні синоптичних явищ.

Отже, не повторюючи цілком свій прогноз на 2004 рік (він був опублікований у «ГУ» 25 лютого), скажу, що літо буде досить дощове, особливо липень. Теплі — перша половина вересня і жовтня. Прихід зими очікується на початку листопада, а її тимчасовий відступ — у середині грудня.

Пропонуючи прогноз, застерігаю, що згідно з методикою він може збуватися в радіусі 120—150 кілометрів від точки спостереження, тобто Луцька. Хоча досить часто підтверджується не лише по всій Україні, а й у сусідніх з нами Білорусі, Польщі, південно-західній частині Росії. Звичайно, з певними часовими й територіальними поправками.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото Миколи ЗІНЧУКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складаються з:

Будівлі складу обладнання, лісорозпилювального участку, будівлі насосної станції охолодження води водонапірної системи, споруди градірні водонапірної системи та паркану. Загальна площа будівлі складу обладнання, лісорозпилювального участку складає 1715,4 м², будівлі насосної станції охолодження води водонапірної системи — 445,2 м², основна площа забудови споруди градірні водонапірної системи — 460,7 м².

Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Червоноткацька, 82.

Характеристика об'єкта: окремо розташовані одноповерхові адміністративно-побутові, виробничі та складські будівлі.

Умови продажу:

1) Розроблення плану по демеркуризації цілісного майнового комплексу і прилеглої території.

2) Провести демеркуризацію корпусів та прилеглої території, а саме: відділити верхній шар фарб (емалі), відділити верхній шар штукатурки металевими щітками або перетерти штукатурку із застосуванням крупного піску; вирівняти поверхню штукатурним складом з доданням сірки або сірчаного цвѣту (5-7%); нанести 1-2 шару ПВХ емалі або 2-3 рази побілити; Територію біля майнового із концентрацією Hg в ґрунті в межах 21-105 мг/кг екранувати шаром глини 5 см, на який покласти шар свіжого ґрунту 20-25 см і засіяти його травою, яку регулярно поливати. Локальні плями з концентрацією Hg в межах 525-2625 мг/кг прибрати на глибину 0,25 м та направити на утилізацію (поховання). Локальні плями з концентрацією Hg в межах 100-525 мг/кг екранувати шаром асфальту до 5 см. Відкритий ґрунт, який містить 0-21 мг/кг Hg перекопати на глибину 0,25 м, екранувати шаром чистого ґрунту товщиною 20 см і захистити від вітрової ерозії, дернуванням або засівом трави. Газон регулярно поливати.

3) Провести утилізацію особливо небезпечних залишків хімічних продуктів, розташованих на території майнового комплексу;

4) Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганням можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну спорудам, навколишньому природному середовищу;

5) Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;

6) Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заповіданню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства;

7) Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта;

8) Засобами платежу є грошові кошти;

9) Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;

10) Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок: 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, КОД ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ».

Гарантійний внесок: 10% від початкової ціни, вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, КОД ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ».

Початкова ціна — 106 691 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, філія «Київський аукціонний центр» через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, філія «Київський аукціонний центр». Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування.

Телефон продавця: (044) 558-36-28.

Ухвалою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, Держпром, 8 під.) від 08.04.2004 р. порушено провадження у справі № Б-19/38-04 про банкрутство Дочірнього підприємства акціонерного товариства закритого типу «Харківстальконструкція» Харківське управління механізації № 123 (61066, м. Харків, вул. Велозаводська, 3, р/р 260003184 в ВАТ «Мегабанк», МФО 351629, код 23140672). Призначено розпорядником майна Кадацького Сергія Романовича (ліцензія серії АА № 419452 від 06.11.2002 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 09.04.2004 р. по справі № 5/203 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю Наукова виробнича фірма «МП 4 ЛТД» (55200, Миколаївська область, м. Первомайськ, вул. Грушевського, 41, код ЄДРПОУ 20910037, р/р № 260014022 АППБ «Аваль», м. Первомайськ, МФО 326836) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Денисенко Віктора Михайловича (03113, м. Київ, пр-т. Перемоги, 57, 10-й поверх, ліцензія АА № 485267 від 09.04.03 р.).

Землякам — моркву, мавпам — банани

БІЛЯ ПРИЛАВКА

Втомлюваність, сонливість, апатія — ці симптоми звикли пояснювати поширеним серед обивателів поняттям «авітаміноз». Здається, тут вікова народна мудрість «Здоров'я не купиш ні за які гроші» зазнає повного краху. За гроші можна бути здоровим!

— У нас у родині на чотирьох дві зарплати, одна пенсія, тож цілий рік їмо яблука, що їх купуємо на ринку, зрідка в магазині, бо там дорожче, — каже Світлана Іванівна. — Але по роботі доводиться бувати в сім'ях, і я бачу: не кожен може собі це дозволити. А споклисливий для дітей банан, апельсин, ананас недоступний навіть родині з середнім достатком.

Жінка, якій моторний, не по-українськи смагливий про-

давець зважував два лимони, зізналася, що її дитина ніколи не куштувала ананас, бо на зарплату держслужбовця його не купиш. А от лимон — найбагатше джерело вітаміну С — серед усіх заморських делікатесів користується найбільшою популярністю: всього шість гривень за кілограм, а вистачає до чаю надовго.

Звідкіля фрукти? 3-за моря, звісно

Привезеними закордонними

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ласощами заповнено прилавки в обласному центрі. Цікавиться хто-небудь їхньою екологічною чистотою?

— Більшість фруктів везуть із Туреччини, вони проходять суворий карантинний контроль, мають сертифікат. Належні аналізи неодмінно робить наша лабораторія, — зазначає директор найбільшого в місті Центрального ринку Олександр Юсіфов (на знімку). — Не було жодної скарги на якість цієї продукції.

А у нас своя папайя

Ще одна «комора» — соки. Переважно фруктові, з овочевих — хіба що томатний, рідше морквяний або гарбузовий. Та й ті в «союзі» з яблучним чи іншим. Соки, як і фрукти, частіше купують для дітей та людей з ослабленим здоров'ям. Пересічному працюючому — тільки на свята: запивати міцніші напої.

— Зарплата дає змогу купувати і фрукти, і соки, але я переконаний: українці мають їс-

ти ті вітаміни, які ростуть в Україні: яблука, моркву, груші, — каже статечний чоловік «вченої» зовнішності. — А банани нехай їдять мавпи!

Тож не журіться, адже і в петрушці, кропі, шавлі, зеленій цибулі теж багато вітамінів.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

До речі

Скільки треба людині вітамінів? Цього, з'ясовується, не знає ніхто. І не лише пересічні громадяни, а й лікарі. Принаймні, серед шістьох дипломованих ескулапів, до яких ми звернулися, такого не знайшлося. Розрахунки роблять лише в спеціальних наукових установах — гігієні та харчування. Бо лікарі-дієтологи, які були колись при кожній лікарні, відійшли в минуле як пережиток соціалізму. «Турбота» держави про здоров'я нації насамперед пройшлася штатним скороченням по цих «зайвих» бюджетних ротах.

Солодка вихователька

ЗАПАШОК

Ви хочете купити дитині ласощі? Вибираєте щось корисне, без штучних барвників, емульгаторів та стабілізаторів, щоб на користь здоров'ю було.

А про душу дитини ви подбали? До чого тут душа? А от принесете додому солодоші, роздивитися яскраву обгортку, то й зрозумієте нашу чистачку Людмилу Костишину, котра подарувала корпункту цілий жмут фантів і етикеток.

Наприклад, симпатичне сердечко-коробка з королівським морозивом. Знаєте, як назива-

ється? «Sex» морозиво пломбір — не відмовляй собі!». «Автор» — ДП Луганський холодокомбінат. Знову-таки, жодних претензій до якості — продукт схвалено українським НДІ харчування і податків він має. То невже зав'язувати дітям очі, подаючи їм оце сердечко?!

Схожих солодких вихователів достатньо. Може, Державному комітету з питань технічного регулювання та споживчої кооперації варто звернути увагу на творчість виробників? Українська мова така багата, що для всіх смачних виробів у ній знайдуться чудові назви без жодної тіні цинізму.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хочу газету. Без тютюну!

РЕПЛІКА

Рекламу горілчаних і тютюнових виробів, що приносила стабільний прибуток, у засобах масової інформації віднедавна заборонено. Однак, набравши завуальованих форм, вона все-таки не зникла з телекранів. Знайшла спосіб, як обійти закон, і одна з рівненських приватних газет всередині номера вмістила кольорову рекламу цигарок.

У моєї знайомої двоє синів-

підлітків, яких вона прагне уберегти від куріння, переконуючи, наскільки шкідливе воно для здоров'я.

— А оця вкладена в газету реклама звела нанівець мою «агітацію», — бідкається жінка. — Менший Володя, який зазвичай забирає пошту із скриньки, запитав: «Якщо цигарки шкідливі, то навіщо їх рекламують?» Хочу газету, але без тютюну, — каже вона.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Вони думають, що це реклама...

ДОРЕЧІ

Днями у столичному метрополітені натрапила на рекламу морозива ВАТ Київського холодокомбінату №2. Рекламна вивіска запрошувала: «Вкуси мене — я вся твоя!», нижче — «Забайована енергія у кожній пачці». А центральний слоган — «Масяня забайована». Я не зрозуміла, що це означає. Грішним ділом подумала,

що слово відповідає на запитання «що зробити?» за аналогією із «газоне», «футбольне». А може, щось новеньке в молодіжному сленгові. Поки син мого товариша не підказав — треба прочитати склади через один... Та після того, як у рекламі проносного засобу майстри рекламних плакатів намаювали, пробачте, зад замість обличчя, я вже не дивуюся.

Ольга СРІБНА.

Коли на маршруті «стрибунець»

СВАВІЛЛЯ

«Маршрутка» на помах моєї руки загальмувала, але в салоні, куди я хутко пірнув, вільних сидінь не виявилось, троє пасажирів уже стояли. Водій рвонув авто з місця, кожен з нас мимоволі вхопився хто один за одного, а хто — за плече пасажирів, який сидів найближче. А ще за кілька хвилин пролунав відчайдушний скрип гальм — і ми всі четверо опинилися в купі малий (то вже пізніше, як заспокоївся, згадалася давня дитяча гра) у передній частині салону.

Водій висунувся через бокове скло, послав «триповерховий привіт» своєму колезі на «Ладі», що змусив його отак загальмувати. А потім:

— Та він і не винен.

На дорозі бачите — он яка яма?

Дівчина, що після падіння піднялася першою, не втрималася:

— То навіщо брали пасажирів, коли сидячих місць не було? Так і калікою недовго стати.

— Я тебе, краля, хіба примушував? Топай далі ніжками, — відчинив двері «маршрутки» водій, — та вивалюйся швидше, не затримуй. Для мене час — гроші.

Тут уже обурилися інші пасажирів. Їхній діалог з водієм, який не добирав слів, передати на папері не наважуюся. А коли хтось сказав «Будемо скаржитися, таких треба від керма відлучати», то водій скептично усміхнувся:

— Ото налякали! У місті дефіцит водіїв — ви це знаєте?

... В одному з недавніх публічних виступів начальника Управління транспортного комплексу Одеси Володимир Краснов підтвердив:

— Попит на водіїв у місті зріс. Звільнений з одного підприємства (а таких в Одесі аж 25) водій може перейти на друге, а потім на третє...

Виходить, мешканці й гості Одеси потрапили ніби в заручники до невмілих водіїв та ще й ха-

мів? Володимир Краснов так не вважає. По-перше, аж ніяк не всі водії — порушники й грубіяни. По-друге, на ваді в роботі з водіями вже звернули серйозну увагу. І в самому міськуправлінні, і на підприємствах-перевізниках створюють спеціальні служби безпеки дорожнього руху, фахівці яких мають виховувати водія і в дусі суворого дотримання правил перевезення (в тих самих «маршрутках», скажімо, заборонено перевозити стоячих пасажирів), і ввічливого ставлення до пасажирів. Автопідприємства

Повертайся, все буде гаразд...

мусять перейти на двозмінний режим роботи: водій працюватиме не

більше восьми годин на добу, а отже, менше втомлюватиметься, буде уважніший і менш роздратований. В управлінні, врешті-решт, цілодобово працює телефон «гарячої лінії» — 10-01, за яким

пасажирів можуть повідомляти про порушення.

Є, однак, чимало проблем, що очікують розв'язання. Директор ТОВ «Експрес» Павло Серебряник, скажімо, вважає за необхідне розробити в місті єдині для всіх підприємств умови прийому

на роботу водіїв, щоб «стрибунці», які проштрафилися, не могли перебігати в менш вимогливі місця роботи. А директор фірми «БСК» Олександр Бурлуцький резонно пропонує налагодити підготовку водіїв за заявками АТП на державному навчально-курсовому комбінаті, що діє в Одесі, — тоді не буде дефіциту кадрів. Варто поширити на «маршрутки», водії яких кладуть до кишені невраховану готівку, досвід керованого Едуардом Якушевським ТОВ «Платан», де в легкових таксі не тільки встановили сучасні таксометри, а й впровадили першими в Одесі розрахунок за проїзд електронними картками. Відлучення водіїв «маршруток» від готівки посприє, безперечно, тому, щоб у салонах авто пасажирів не стояли, тобто щоб їм не загрозовало бути травмованими.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Мал. Михайла САЧКА.

ФАЛЬСИФІКАТ

Підпільний цех з виготовлення лакофарбових виробів виявили працівники СБУ разом із колегами з податкової міліції ДПА в Кіровоградській області.

На околиці Кіровограда наймані робітники (в основному безробітні) протягом зміни розливали до чотирьох тисяч пляшок лаків і фарб. На розфасовану продукцію наклеювали етикетки відомих українських товаровиробників. Реалізовували

Фарба на розлив

таку продукцію в торговельній мережі та на ринках обласного центру. На місці злочину правоохоронці виявили 3,5 тисячі пляшок уайт-спіриту, 500 пляшок з оліфою, 18 двоохотлітрових діжок із розчинниками, велику кількість порожніх пляшок, етикеток, а також 85 мішків із вохрою — загалом на суму понад 50 тисяч гривень.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Чи прогодує «базарник» пенсіонера?

Система подвійного оподаткування змушує малий бізнес повертатись у «тінь»

ПИТАННЯ РУБА

На Хмельниччині, за даними Головного управління Пенсійного фонду в області, кількість зайнятого населення становить 430 тисяч осіб. Практично стільки само у краї пенсіонерів. Отож і виходить, що один працюючий окрім себе та своїх дітей повинен прогодувати ще й одного пенсіонера. А як це зробити, коли торік номінальна зарплата, нарахована на одного штатного працівника, становила приблизно 340 гривень. Отже, ділитись з Пенсійним фондом особливо немає чим. Недивно, що у виплаті пенсій область практично на сорок відсотків залишається дотаційною. І навіть мінімальне її підвищення викликало серйозні проблеми: де набирати гроші до пенсійного гаманця?

3 бізнесмена по гривні — пенсіонеру сорочка?

У Хмельницькому «базарники» становлять левову частку працюючого населення. Аж ніяк не всі вони можуть похвалитися тисячними прибутками. А п'ять—десять гривень на день — така середня такса найманого продавця — даються їм не так вже й легко. Недивно, що тисячі дрібних підприємців тривалий час змушені були залишатися в тіні, бо сплачувати податки їм було не під силу.

Але як тільки відчули податкову відлигу у вигляді спрощеної системи оподаткування, чимало з них поспішили легалізувати свою невеличку справу. Якщо у двохтисячному році за спрощеною системою оподаткування працювало 14, 5 тисячі фізичних осіб, то наприкінці минулого кількість їх зросла майже вдвічі. І ще одна цікава деталь: в ті ж терміни кількість фізичних осіб, що сплачували податки за загальною системою, скоротилося з дев'яти до п'яти тисяч чоловік. Так само вдвічі зросла кількість «спрощенців» юридичних осіб. Навряд чи можна говорити про механічний перехід від однієї категорії до іншої. Очевидно, той крок, який було зроблено назустріч малому бізнесу, все-таки дав свої позитивні результати: тисячі людей готові працювати чесно і прозоро, коли це відповідає їхнім фінансовим можливостям.

— І в цьому не може бути жодного сумніву, — переконана голова асоціації приватних пекарів та кондитерів, керівник обласної організації роботодавців «Хмельниччина» Надія Погосян. — А те-

пер, коли, приміром, власники невеличких пекарень змушені окрім фіксованого податку сплачувати ще й за кожного працівника по 65 гривень до Пенсійного фонду, це спричинить масове закриття невеличких виробництв. А в такому разі у програвші будуть всі: і сам власник, котрий с'як-так годував свою сім'ю, і наймані робітники, котрі втратять роботу, і той самий бюджет та Пенсійний фонд, котрі в

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

результаті не отримають від безробітного нічого. Навпаки, потрібно буде ще йому сплатити допомогу.

Начальник обласного управління Пенсійного фонду Ольга Заярнюк переконана в іншому: сьогодні, коли середня пенсія в області не дотягує і до півтори сотні гривень, не платити до Пенсійного фонду просто злочинно. То хто тоді правий?

Похорон бізнесу

Тривалий час після початку дії нового пенсійного закону на місцях не могли зорієнтуватися, кому і скільки треба платити. Усі, хто раніше пра-

цював на єдиному податку, знав, що, сплачуючи його, він автоматично віддає 42 відсотки і до Пенсійного фонду. Від інших сплат він звільнявся. Тепер підприємець змушений доплатити і до власного пенсійного страхового внеску, а головне — щомісяця віддати на майбутню пенсію кожного із своїх найманих працівників не менш як 65 гривень.

— Таким чином один закон перекриває дію іншого, створюючи систему подвійного оподаткування, — вважає голова клубу бухгалтерів Хмельницького Ірина Ковальчук. — А наслідки можуть бути непередбачувані. Вже тепер дрібні підприємці масово звільняють своїх учораших платників. Ті змушені реєструватись як приватні підприємці. Від них сплати до Пенсійного фонду знову будуть мізерні, зате по малому бізнесу це серйозний удар. Усі знову

почали шукати можливісті сховатися від податків.

Протестуючи проти ситуації, що склалася, ряд громадських організацій Хмельницького, пов'язаних із приватним бізнесом, організував демонстративний похорон бізнесу. Труна на них хоча і була, але, на щастя, порожня. Чи й справді вона може заповнитися заявами від збанкрутілих бізнесменів?

А що дати пенсіонеру?

Для управління Пенсійного фонду в області це питання зовсім не риторичне. Зважаючи на

складну фінансову ситуацію, що склалася в сільському секторі, для цієї категорії платників накладено тимчасовий мораторій під час відрахувань до Пенсійного фонду. Промисловість теж особливо не має чим порадувати. На спільному зібранні, організованому Пенсійним фондом та організації єо роботодавців області, Ольга Заярнюк назвала такі цифри: на початок року недоїмка з платежів до Пенсійного фонду становила 43 мільйони гривень, що на десять мільйонів більше, ніж торік. Частка промислових підприємств при цьому становить 57 відсотків. А пообіцяти, що найближчим часом ситуація може різко змінитися на краще, ніхто не наважився. При цьому знову прозвучала думка про те, що великі підприємства змушені працювати прозоро і брати на свої плечі весь тягар податків, в той же час приватний бізнес ухиляється від них за допомогою пільг. Як не подивись, а відьм знову почали шукати саме у цьому секторі економіки. Бо навіть бюджетники, а це аж ніяк не найбагатша категорія працівників, торік дали близько 30 відсотків надходжень до обласного Пенсійного фонду. Багатостраждальне село спромоглося заплатити 11,6 мільйона гривень. Та й приватники, котрі працювали за загальною системою оподаткування, сплачували щомісяця по 112 гривень.

А от за спрощеною відраховували лише від 5 до 28 гривень. Що й казати, цифри незрівнянні. Спрощена система, за якою в області працює шістдесят відсотків платників, торік перерахували до фонду лише п'ять відсотків від загальної суми зібраних коштів. Небагато. Але ж отих дев'ятнадцять мільйонів гривень вони все-таки зібрали. І якщо порівняти з двохтисячним роком, коли тільки почала діяти спрощена система оподаткування, то цифра ця зросла майже в чотири рази. Якщо тепер дрібного підприємця знову загнати в тінь, то, найімовірніше, можна буде позбавитися і цього. То чи варто йти на такий крок?

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Стаж для «спрощенців»

Я підприємець, який працює на єдиному податку. Чи буде зараховано мою підприємницьку діяльність до трудового стажу під час призначення пенсії, адже в трудовій книжці про мою роботу немає записів?

І. ТИТЕНКО.

Київська область.

Право на пенсію за віком згідно зі ст. 12 Закону України «Про пенсійне забезпечення» мають: чоловіки, які досягли 60 років і мають стаж роботи не менш як 25 років; жінки — після досягнення 55 років і зі стажем роботи не менш як 20 років. Стаття 62 цього самого закону встановлює, що основним документом, який підтверджує стаж роботи, є трудова книжка. Трудові книжки ведуться на всіх працівників, котрі працюють на підприємстві, в установі, організації або в фізичної особи понад п'ять днів.

Оскільки підприємництвом визнається самостійна, ініціативна, систематична на власний ризик господарська діяльність з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку (ст. 42 Господарського кодексу України), громадянин-підприємець ні з ким не перебуває у трудових відносинах і, відповідно, трудова книжка на нього не ведеться.

Як повідомили редакції газети у Пенсійному фонді України і Міністерстві праці та соціальної політики України, особи, які займаються підприємницькою діяльністю, заснованою на особистій власності фізичної особи та виключно на її праці, мають право на трудову пенсію за умови сплати страхових внесків до Пенсійного фонду України (п. «б» ст. 3 Закону України «Про пенсійне забезпечення», ст. 24 Закону України «Про загальнообов'язкове пенсійне страхування»).

Відповідно до п. 4 Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 12.08.1993 р. № 637, час роботи приватних підприємців, а також час роботи осіб, які займаються веденням особистого селянського господарства, зараховується до трудового стажу за наявності довідки Пенсійного фонду України про сплату страхових внесків.

Стосовно підприємців — платників єдиного податку чинне правило, за яким час роботи на єдиному податку зараховують до страхового стажу, необхідного для нарахування пенсії. Такий висновок ґрунтується на тому, що фізична особа — платник єдиного податку опосередковано сплачує грошові кошти до Пенсійного фонду України. Адже відповідно до ст. 2 Указу Президента України від 3.07.98 р. № 727/98 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» відділення Державного казначейства України наступного дня після надходження коштів перераховують суми єдиного податку в розмірі 42 відсотків до Пенсійного фонду України. До того ж пунктом 7-1 Правил обчислення загального трудового стажу для призначення працівникам допомоги з тимчасової непрацездатності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 1998 р. № 1658, встановлено, що суб'єктам підприємницької діяльності — фізичним особам, які обрали спрощену систему оподаткування, зараховується до загального трудового стажу весь період сплати ними єдиного податку. Необхідність зарахування часу підприємницької діяльності до стажу, який дає право на пенсію підприємцям, котрі обрали спрощену систему оподаткування, встановлена і Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Отже, для підтвердження стажу, необхідного для нарахування пенсії підприємцю, який працював за спрощеною системою оподаткування, треба надати органам Пенсійного фонду України копії свідоцтв про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності, про спрощену систему оподаткування, а також копії документів, що підтверджують сплату єдиного податку.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Пільгова пенсія

З 2001 року отримую пенсію за віком на пільгових умовах за списком №2, пільговий стаж становить 19 років. Чому цей період роботи не зараховують до стажу у подвійному розмірі в такому самому порядку, як і за списком № 1, адже це також праця в шкідливих та важких умовах?

Олег САКВИРСЬКИЙ.

Донецьк.

Відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення», який діяв до 1 січня 2004 року, пенсії на пільгових умовах за списком № 1 призначалися у підвищеному розмірі. Так, згідно зі статтею 19 зазначеного закону працівникам, зайнятим на роботах, передбачених списком № 1, за кожний рік роботи, яка давала право на пенсію на пільгових умовах, пенсія збільшувалася на один процент заробітку. Для цих працівників максимальний розмір пенсії встановлювався в межах чотирьох мінімальних пенсій за віком.

Водночас розміри пенсій на пільгових умовах за

списком № 2 обчислювалися у загальному порядку, тобто як і працівникам, які зайняті на роботах з нормальними умовами праці. Розмір пенсії за віком для них не міг перевищувати трьох мінімальних пенсій за віком. Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», який набрав чинності з 1 січня 2004 року, жодних пільг щодо обчислення страхового стажу за період роботи після 1 січня 2004 року не передбачено, а тому цей період роботи зараховується до стажу лише в одинарному розмірі. При цьому розміри всіх пенсій, у тому числі і на пільгових умовах, за новим законом визначаються в однаковому порядку — залежно від тривалості страхового стажу та розміру отримуваної заробітної плати, з якої сплачувалися страхові внески.

Однак для недопущення порушення прав осіб, котрі працювали до 1 січня 2004 року на роботах, які давали право на пенсію за

списком № 1, статтею 24 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачено, що за кожний повний рік стажу роботи до 1 січня 2004 року на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і важкими умовами праці за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, зайнятість на яких давала право на пенсію на пільгових умовах, до страхового стажу додатково зараховується по одному року.

Наприклад, особа має загальний стаж роботи 47 років, з них 16 років 8 місяців — за списком №1 (за період до 01.01.2004 р.). У зазначеному випадку під час призначення пенсії до загального стажу роботи буде додано ще 16 років за повних 16 років роботи за списком № 1, а коефіцієнт страхового стажу становитиме 0,63 (0,47 + 0,16).

Володимир МАКСИМЧУК.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

У рейс — з торбою сухарів,

схоже, нині мусять виходити моряки, колективне харчування яких віднесено до додаткових благ

ПРОБЛЕМА

Уявімо таку картину. Моряк, перш ніж вийти в каботажний рейс на вантажному судні чи на риболовецьку пугину кудись під Кавказьке узбережжя, поспішає з дружиною на одеський «Привоз», щоб купити продукти в дорогу. Беруть те, що довго не псується: сало, цибулю й часник, консерви, сухофрукти... Сухарів удома вже припасли заздалегідь. Складають все до рюкзака, і чимчикує моряк до свого судна. «Дивися там, — напучує на прощання дружина, — не роздавай харчі наліво й направо, бо потім самому не стачить, голодуватимеш»...

«Що за нісенітниця? — питає хтось. — Добре відомо, що моряк споконвіку не думав про своє забезпечення харчами: на суднах завжди було колективне харчування коштом судновласника; саме він і піклувався, щоби на камбузі під час рейсів було що варити і смажити. З якого часу моряків переведено на самозабезпечення харчами?». Нешодавно. Якщо точніше, з 1 січня нинішнього року. Тобто з дати, коли набрав чинності новий Закон України «Про податок з доходів фізичних осіб». Ні, закон такого самозабезпечення, звичайно, не передбачає. То вже заповпадив чинники підвели під нього оте колективне харчування екіпажів суден, коли віднесли його до категорії «додаткове благо». І обклали відповідним податком — 13 відсотків від вартості, як і зарплату. Ось і думає-гадає моряк: чи сідати за загальний стіл, чи їсти десь у закутку шось із власних запасів? Може, останнє вигідніше? Бо спільне воно

і є спільне: у когось апетит удвічі більший, ніж у тебе, а чи шось там, дивись, прилипне до рук тих, хто ті продукти заготовляє, зберігає, видає, готує з них страви...

Досі як було? Стосовно моряків, що працювали на суднах під українським прапором, все регулювалося постановою Кабміну від 1999 року «Харчування замість добових». Ще раніше, в 1955 році, було затвер-

джено й зареєстровано відповідними державними органами «Інструкцію зі статистики заробітної плати», якою витрати на колективне харчування плавкладу річкового, морського і рибпромислового флоту країни прирівнювалися до добових витрат у відрядженнях і не входили до фонду оплати праці. А отже, і не оподатковувалися як доходи членів екіпажів. Це й зрозуміло.

Світова і вітчизняна практика судноплавства свідчить: оскільки робота суднових екіпажів аж надто специфічна (вони більше часу перебувають не на суші, а на воді, в рейсах), в інтересах ефективної експлуатації і підтримання належного технічного стану суден, безпеки судноплавства команда має бути звільнена від турбот про своє

харчування. Це означає, до речі, й низка міжнародних документів. Конвенція № 68 Міжнародної організації праці, приміром, передбачає відповідальність судновласників за дотримання відповідних норм харчування й столового обслуговування команд своїх суден, хоч би в чий власності вони перебували — державній чи приватній. До того ж за рахунок не моряків, а судновласників. Та й просто здоровий глузд підказує: хіба може моряк сам себе харчувати? У нього й можливостей таких немає: то зарплату ще не видали, отримає її, аж коли повернеться з рейсу, то тижнями на берег не сходить. Хіба що справді залишається заздалегідь, ще до виходу в рейс, вдатися до сушіння сухарів та соління сала...

Та й потім: чи справді то була така нагальна потреба — вводити податок на колективне харчування моряків? Може, то вже так треба для наповнення бюджету, що без зазначеного податку ну ніяк не обійтись? Ось деякі розрахунки.

Торік сума коштів, витрачених підприємствами на безплатне харчування членів екіпажів суден морського флоту, що працювали в межах територіальних морських вод і на внутрішніх водних шляхах України, становила майже 6,6 мільйона гривень. 13 відсотків від них, неважко підрахувати, — це приблизно 858 тисяч гривень. З огляду на зведений бюджет країни сума, погодьтєся, мізерна. А для кожного моряка зокрема — істотний грошовий мінус. Тим більше, коли

врахувати, що йдеться про флот, який працює в наших водах, а заробітна плата на таких суднах аж ніяк не така, якої для моряків вимагає, скажімо, Міжнародна федерація транспортників.

Створена чиновниками абсурдна ситуація не могла не обурити трудові колективи моряків і річковиків. Низку листів, звернень направили на адресу державних і профспілкових органів, зокрема, АСК «Укррічфлот», ВАТ «Українське Дунайське пароплавання», управління «Чорноморськ», деяких морських портів. Паке́т відповідних документів розробили Центральна рада профспілки працівників морського транспорту України та Департамент морського і річкового транспорту. Його подано до Мінітрансу з тим, щоб Міністерство ініціювало перед Кабміном та Верховною Радою питання про внесення змін і доповнень до відповідних законодавчих актів, які чітко визначали б права членів екіпажів морського та річкового флоту на безплатне харчування, вартість якого не входила б до складу доходів моряків і не підлягала оподаткуванню. Всі витрати на безплатне (для моряків) харчування мають нести підприємства, де ці люди працюють. Так, як це є у всіх інших країнах.

Георгій ВОРОТНОК.
Одеса.

«Голос...» лунає через «Окна»

Зателефонувала дружина моряка-«підпрапорника» Олега Коломійця Марина:

— Хочу подякувати вам за статтю «Хто забезпечить старість моряка-«підпрапорника»?» Нашу сім'ю ця проблема неабияк хвилює: чоловік пішов, мабуть, в останній рейс — вік граничний. А зі стажем та із заробітками для нарахування пенсії — повна неясність, адже півтора десятка літ працює під чужим прапором. Давно слід було повернути увагу держави, профспілок, іноземних роботодавців до проблеми — вони мають її вирішувати, як ви справедливо пишете, спільно...

— «Голос України» передплатує чи купує в кіосках? — питаю.

— У газеті «Окна» прочитала. І після того передплатила газету...

Це не перший випадок того, як «Окна» пропагують парламентарське видання.

Що ж то за газета? Видавати її влітку 2000 року розпочала створена в Одесі Гільдія власних кореспондентів. Уже вийшло 165 номерів. Це єдине видання, що, поширюючись через мережу роздрібно́ї торгівлі, не знає списань. А тираж, як

для роздрібу в одному регіоні, немалий — понад п'ять тисяч примірників. І чи не в кожному з випусків — матеріали-передруки з «Голосу України». Передусім ті, в яких йдеться про людей, досвід чи проблеми регіону.

Одне слово, в Одесі «Голос...» нерідко лунає не тільки напряму, а й через «Окна». Утім, справа ця обопільно корисна: до одеської газети увага шанувальників привертається, зокрема, завдяки й кращим передрукам з «Голосу України».

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Десять днів за кордоном

Кілька років тому наш читач з Вінниці Валерій Андрєга на передплатну квитанцію отримав туристичну путівку до Німеччини. Через десять днів повернувся з-за кордону сповнений незабутніх вражень.

А недавно В. Андрєга (на знімку — праворуч), юрист за професією, отримав від газети ще один приз — великий годинник, оздоблений деревом у формі гірського птаха. Валерій Олексійович уже передплатив «ГУ» на друге півріччя 2004 року.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.
Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА.

Пектиму онукам пироги!

Задоволена подарунком від «Голосу України» Тетяна Бондаренко, шанувальниця і постійна передплатниця парламентської газети.

Приз їй дістався продуктовий — набір пшеничного борошна вищого ґатунку. «Пектиму онукам пироги, — поділилася Тетяна Семенівна. — Їх у мене аж п'ятеро».

Тетяна Бондаренко народилася на Кіровоградщині, а все життя пропрацювала у Черкасах. Спочатку на виробничому об'єднанні «Хімволокно», згодом — у проектному інституті. Була депутатом шести скликань Придніпровської районної ради, активним профспілковим організатором. Разом з чоловіком виховала сина — військового і доньку — педагога.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

На знімку: Тетяна Бондаренко з виразом.

Фото автора.

ПРАВИЛА ПРИЙОМУ

до Дипломатичної академії України при Міністерстві закордонних справ України в 2004 році

Дипломатична академія України при МЗС України — вищий навчальний заклад IV рівня акредитації — оголошує набір слухачів на 2004/2005 навчальний рік. До Дипломатичної академії приймаються громадяни України віком до 40 років, які мають повну вищу освіту та вільно володіють однією з іноземних мов.

Навчання здійснюється за спеціальністю «Зовнішня політика» (ліцензія Міністерства освіти України, серія ВПД-IV № 115927 від 05.07.2000 р.). Форма навчання — денна, термін — 24 місяці.

Прийом до Дипломатичної академії здійснюється за державним замовленням і за договорами між Академією та замовниками на умовах, що визначаються цими договорами.

За державним замовленням приймаються:

— працівники дипломатичної служби, умови та порядок направлення яких на навчання до Академії визначаються внутрішнім нормативним актом МЗС України; — громадяни України віком до 40 років, які працюють в органах державної влади, займаються питаннями зовнішніх зносин України, мають стаж державної служби не менш як один рік, займають посади V — VII категорій, за угодою-направленням цих органів та попереднім погодженням з МЗС України.

Інші громадяни України приймаються за договорами між Академією та замовниками на умовах, що визначаються цими договорами.

Громадяни інших держав приймаються на навчання до Академії на підставі міжнародних договорів України, договорів, укладених Академією із зарубіжними навчальними закладами та організаціями, індивідуальних договорів, контрактів на умовах, визначених цими договорами, контрактами.

Прийом заяв до Дипломатичної академії проводиться з 1 по 25 червня 2004 року.

До Приймальної комісії вступниками подаються такі документи:

- заява на ім'я ректора;
- особова картка державного службовця або особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- копія диплома про повну вищу освіту (диплом спеціаліста або магістра) та додатка до диплома;
- копія трудової книжки, засвідчена в установленому порядку.
- угода-направлення органів державної влади на навчання (для державних службовців);
- медична довідка за формою № 086-у;
- 4 фотокартки (по дві розміром 4х6 та 3х4);
- конверт з поштовою маркою;
- паспорт, військовий квиток, диплом та додаток до диплома пред'являються особисто.

Заяви усіх кандидатів на навчання попередньо розглядаються комісією МЗС України.

Вступні іспити проводяться з 1 по 10 липня 2004 року. Особи, які вступають до Академії, складають іспити:

- з сучасних міжнародних відносин та зовнішньої політики України (усно);
- з іноземної мови (усно);
- з української мови (диктант).

Вступні іспити складаються державною мовою. Початок занять — з 1 вересня 2004 року. Слухачам, які виконали навчальну програму, склали державні іспити та захистили магістерську роботу, присвоюється кваліфікація магістра зовнішньої політики і видається диплом встановленого зразка.

Працевлаштування випускників Дипломатичної академії забезпечується органами державної влади, які направили їх на навчання.

Адреса Приймальної комісії Дипломатичної академії України при МЗС України: 04119, Київ-119, вул. Мельникова, 36/1, к. 445.

Телефон для довідок: 211-44-53.

Звичайна людина, лише трохи відрізняється від усіх інших

Більш як десять відсотків наших школярів пишуть лівою рукою

У кабінеті окуліста медсестра натхненно лякала молоду матір жахами, котрі чекають на її дочку — майбутню першокласницю. А все через те, що, «наслідуючи дурну західну моду», «молода, недосвідчена» (читай дурна) мати не переучила свою дівчинку-лівишу писати правою рукою. «А як вона у школі вчитиметься? Ви подумали?» — закінчила свій монолог медсестра, відповівши на свої ж запитання стверджувальним «ні». Серед безлічі аргументів, котрі вона навила переляканій мамі, був і особистий приклад: онука не переучили і тепер він лівша-двієчник з цілим букетом хвороб — від короткозорості до сколіозу, а от онуку вона не віддала на поталу безголовим батькам. І тепер не нарадується.

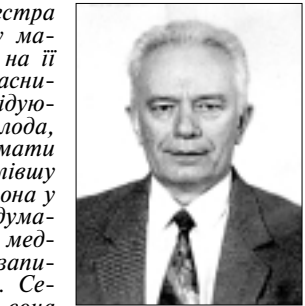
Чи права медсестра з районної поліклініки? На це й інші запитання про тих, хто лівою рукою володіє краще, ніж правою, «ГУ» попросив відповісти завідувача кафедри дитячої, соціальної і судової психіатрії КМАПО імені П. Шупника професора **Анатолія ЧУПРИКОВА**.

— Сьогодні можна сказати, що поширена в СРСР боротьба з ліворукістю закінчилася, але вона залишається локальною. У деяких місцях і родинях. Більшість вчителів у школах ставляться до ліворуких дітей з розумінням. Переставляють переучувати їх удома й у дитячих садках. З огляду на це кількість ліворуких серед школярів різко зросла — з 3 до 10—11 відсотків.

— У чому полягають страждання тих, кого переучують?

— Це цілий спектр проблем. Серед лівшів, котрих переучили, більшість дітей не любить і не хоче писати. Зрозуміло, які результати матиме це небажання в подальшому. У мене був пацієнт із Дніпропетровська, якого відрахували зі школи, визнавши його психічно неповноцінним і таким, якого неможливо навчати. А все через те, що він пише не просто лівою рукою, а ще і дзеркально. Якби до нього знайшли підхід, поставилися як до індивідуальності й дозволили писати не в зошитах, а на аркушах кальки, то, перевернувши такий аркуш, учитель міг би без великих зусиль прочитати все, що виклав.

Переучування провокує різноманітні психологічні комплекси і хвороби. Тому в нас у країні саме лікарі завжди були в перших лавах захисників ліворуких

дітей, хоча за кордоном цим завжди переймалися психологи. У 1985 році в Луганську відбулася перша й остання всесоюзна конференція з охорони здоров'я ліворуких дітей. Пам'ятаю, одна з чиновниць українського Міністерства охорони здоров'я казала мені: «Що це за проблема ліворуких? Адже ніхто з батьків не скаржиться на ліворукість дитини!». Однак переучені діти страждали на таку кількість захворювань, що залишалися тільки ставити їх всіх на диспансерний облік.

Є ціла низка захворювань, що частіше зустрічаються серед ліворуких. Крім того, традиційні нервово-психічні хвороби мають у таких дітей свої особливості лікування. Наприклад, їм бажано вводити ряд препаратів, які не потрібні праворуким. І сьогодні наша кафедра навчає лікарів, як треба діагностувати і лікувати хвороби в ліворуких. До нас приходять багато майбутніх психологів, намагаємося прищепити їм дбайливе ставлення до ліворуких, як до людської індивідуальності. Це вельми важливо.

— Кажуть про якусь обраність ліворуких. Про їхні геніальність і талант. Праворуки стверджують, що все це казки. А ви як вважаєте?

— Ліворуки деякими своїми особливостями приваблюють для оточуючих.

Найголовніша вісь повединки ліворукого, його психіки — це емоційність.

Наприклад, напередодні виборів ми багато чуємо про імідж політика. Проте, як важливо, щоб він посміхався, був привітний, артистичний. Згадайте Біла Клінтона, Буша-старшого. От і Росія в особі Путіна одержала в президенти якщо і не лівшу, то людину з функціональною активністю правої півкулі головного мозку. Про це свідчить не лише годинник на правій руці глави російської держави, а й доповіді, що лежать у Володимира Володимировича у правій кишені піджака, а виймає він їх, завважте, лівою рукою. На жаль, наші політики здебільшого малоемоційні, закриті. Серед нинішніх реальних кандидатів у президенти я не бачу лівшів...

Ще вирізняє ліворуких така особливість мислення, як бачення предмета цілісно. Лівша не затримується на аналізі. Він прагне до узагальнення. У ліворуких, особливо непереучених, є дивна схильність до творчого рішення часом тривіальних задач. Одні в школі незвичайно розв'язують математичні задачі, інші різко оперують лінгвістичу. Вони піднімають нам настрій, а в деяких країнах навіть ведуть уперед. Так би мовити, до світлого капіталістичного майбутнього. До того ж найкращим шляхом.

Іноді я діагностую лівшу за тим ореолом життєрадісності, що привносить у спілкування з іншими ця людина. Найчастіше вона — емоційний лідер. Однак не всі лівші закінчені оптимісти. Наприклад, дівчатка частіше схильні до зниженого настрою. У дитячому віці емоційність поєднується з деяким розгальмуванням, рухливістю, з нестійкістю уваги. Маленький лівша часто погано сприй-

має інформацію на слух. Ліворуким унаслідок функціональної активності правої півкулі головного мозку в перших класах характерне прагнення писати справа наліво, читати справа наліво. Розв'язувати приклади в зворотному порядку. Їм не зовсім затишно у праворукому світі. Приміром, лівша опускає жетон у метро лівою рукою і відповідно йде у правий прохід, де його боляче вдається автоматом, що спрацював... За кордоном уже давно є магазини з товарами для ліворуких: годинники, чашками, ножицями. У нас поки що немає. Проте в деяких випадках ліворукий дасть фору праворукому. І навпаки.

— Наприклад? — Ліворукий льотчик — це нісенітниця. Доведено, що в критичній ситуації вони починають невірно зчитувати показання приладів. Канадські дослідники кажуть, що ліворуки у праворукому світі частіше потрапляють у травматичні ситуації, вважається, що ліворуки не є довгожителами.

— Багато батьків не хочуть переучувати дітей, од-

нак не знають, як правильно вчити лівшу писати. Чи є, наприклад, прописи для ліворуких?

— Є прописи. Це поки що перша ластівка. Оскільки в них ще не букви, а ті гачечки і кружальця, які передують письму. Однак якщо дитина заповнить усі сторінки, то матиме певні потрібні навички. Справжні прописи готують нині в Херсоні. Спільно ми також готуємо методичку для вчителів.

Яна СТАДІЛЬНА.

Кращі психологи серед студентів

Формування особистості, яка відповідає потребам суспільства, що розвивається, — основна мета сучасної вищої освіти. Але щоб навчати сучасного студента, необхідно знати, як формується особистість, як вона мислить. І хоча тісний зв'язок між психологією та педагогікою очевидний, інтенсивний розвиток науки потребує оновлення та реконструкції всієї системи вищої освіти, пошуку ефективних методів навчання. І студентська наука —

один із них. Яскравим свідчення цього стали фінальні змагання Всеукраїнської студентської олімпіади з психології, які відбулися на базі Міжрегіональної Академії управління персоналом. У них брали участь 154 студенти із 69 вищих навчальних закладів України.

Олімпіаду проводили диференційовано для студентів медичних, психологічних, природничо-технічних, педагогічних, економічних та гуманітарних спеціальностей.

У змаганнях з психології серед гуманітаріїв перше місце виборов Віталій Ткач (Національна академія СБУ). Серед студентів з економічних спеціальностей кращі знання показала Ольга Бондаренко (Одеський державний економічний універси-

тет). А серед студентів природничо-технічних навчальних закладів перемогти здобув Андрій Галій (Автомобільно-дорожній інститут Донецького національного технічного університету). Призером серед медиків та медичних психологів стала Юлія Курдась (МАУП). А кращою серед майбутніх педагогів була Ірина Головата (Уманський педуніверситет імені П. Тичини). У змаганнях серед психологів перше місце посіла Анна Римаренко (МАУП).

Як зазначив голова журі олімпіади «Людина року-2003» за версією польського журналу «FORUM PSYCHOLOGCZNE» Валерій Бебик, з кожним роком зростає інтерес молоді до психологічної науки. «Щорічні студентські олімпіади, — сказав він, — як форма роботи зі студентською аудиторією, сприяють підвищенню якості підготовки майбутніх фахівців-психологів. І це для нас головне».

На знімку: голова журі олімпіади з психології В. Бебик (у центрі) та голова Комітету ВР з питань євроінтеграції Б. Тарасюк з лауреатами олімпіади.

З ПОШТИ

Незабываемый вальс

В детские годы, припомнилось мне, От заката — багряный балкон. Я слышал его, затаясь в стороне, Этот вальс, что играл патефон.

Спустя несколько лет баянист исполнял Этот вальс на своей трехрядке, А народ, веселясь, под баян танцевал И кружился на танцплощадке.

Когда я уж служил, в увольнение ко мне Приезжала из дома невеста. Я с подругой своей в вихре вальса кружил Но под звук духового оркестра.

Пролетали года... Я немного скучал. Вспоминанья ж остались полны, Но по радио вдруг снова вальс прозвучал Под названием «Дунайские волны».

Юрій КАНГІН.

Переяслав-Хмельницький Київської області.

Дорога безпека

Недавно в нашому будинку були збори так звано-го правління. Мешканці вирішили посадити внизу консьержа, а в під'їзді поставити броньовані двері. Згодна, що додаткова безпека зайвою не буде. Тільки ось усе це «задоволення» влетить у копійчку. Поки що конкретної суми за встановлення дверей не сказали. А консьержеві доведеться платити по п'ять гривень щомісяця.

Звідки пенсіонерам узяти такі гроші? Адже ми іноді тиждень можемо сидіти без хліба. А ще потрібні ліки, необхідно платити за комунальні послуги. Складається враження, начебто причини, щоб виманити останні копійки, вигадуються спеціально.

Олена ЗУБЕЦЬ.

Київ.

Брухтове свавілля

Страшенно обурився, коли прочитав повідомлення Миколи Косого «У металобрухт почали здавати... танки» в «Голосі України» за 4 грудня 2003 року. Найобразливіше, що газети рясніють такими публікаціями, та навряд чи читають їх ті, хто затверджував Закон України «Про металобрухт».

Металобрухт на городі не росте, його треба десь знайти або вкрати. А де? У чужій садибі, на дачі — та будь-де, де погано лежить... До чого дійшли «збиральники»! Не задумуючися про наслідки, по-живому ріжуть металеві драти. А що як у цей час у когось у квартирі виникне пожежа? Або за лічені хвилини в лікарні вирішується питання життя людини? Подібний «бізнес» завдає колосальних матеріальних та моральних збитків.

Особливо жахає зимовий період — час чергового погрому дачних ділянок: злодії ламають двері, вікна, покрівлю, знімають огорожі, ємності для води, каналізаційні люки... І кому «дякувати» за такий розбій?.. Невже закону, який дозволяє відкривати пункти приймання металобрухту?..

Микола РЯБОВОЛ.

Знам'янка Кіровоградської області.

Чуйне серце лікаря

Усі ми відчуваємо негаразди сьогоднішнього життя. Та справжні труднощі починаються, коли захворієш. Ліки дуже дорогі. Купити їх на пенсію просто неможливо.

Не обійшла хвороба й мене. Добре, що я потрапила до чуйної людини — головного лікаря Козелецької районної лікарні Олександра Сорочука. Під його наглядом мені надали повну медичну допомогу й забезпечили необхідними ліками. За добре серце та співчуття низький Вам уклін, Олександр Петровичу!

Марія РЕШЕТНИК.

Козелець Чернігівської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

Потяг до волі. Петрове Кіровоградської області.

Фото Сергія АНДРУСЕНКА.

Прагнення до впорядкування розрізнених емоцій

У числі 70 ц. р. нашої газети ми почали розмову про стан культури і літературного процесу в Україні. Публікуємо поемічні відповіді на наші запитання відомого українського письменника, лауреата літературних премій ім. В. Симоненка та Є. Маланюка Василя Рубана.

«Я писав книги перш за все для себе, щоб мати для душевного опертя містичний егрегор».

В. Рубан.

Ред.: Які, на ваш погляд, здобутки та недоліки сучасного літпроцесу в Україні? Як ви ставитесь до сучасної літературної критики?

Рубан: Здобутком української літератури є те, що вона вже живе у повному жанровому спектрі. Тобто, зараз в Україні є україномовна як похабна, так і досить художня література порнографічного штибу (П. Федотюк), котра продається в електричках, література поганого і добротного детективу, сюжетного роману, чи потоку свідомості як читабельного, так і занудного. Нарешті, іде процес руйнування старого і створення нового містичного міфу України як держави, що прагне до величчя.

Недолік — те, що Київ не набув ще статусу столиці літературної. У нас є «станіславський феномен» — лідер Юрій Андрухович, «криворізький феномен»

— лідер Григорій Гусейнов-Руденко, котрий своїм коштом видає єдиний на всю Україну всеукраїнський літературний журнал, однак київські журнали «Дніпро», «Вітчизна», «Київ», «Всесвіт», незважаючи на те, що тут перевертаються мільярди доларів як у бюджеті міста Києва, так і в кишенях багатих дядьків, існують мізерними накладами, і їхній вплив на загальний літпроцес дорівнює нулю.

Національна академія в її гуманітарному секторі повністю глуха на те, щоб подавати всеукраїнські огляди літпроцесу.

Ред.: Кого б з письменників останніх двадцяти років ви визначили як літературне явище?

Рубан: Колись у полеміці я умовно поділив літературний продукт на літпроцес і літературу. Попутно зазначу, що стара гвардія, якою зараз стали вічно юні шістдесятники і до якої

ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ'Я

РУБАН Василь Федорович народився 1942 р. в с. Лісники Київської області в сім'ї вчителів. Закінчив Житомирський культосвітній технікум та три курси КДУ за спеціальністю «українська мова і література». До університету служив три роки строкової армійської служби. Перша книга віршів під назвою «Химера» побачила світ 1989 р. й удостоєна літературної премії імені Василя Симоненка. Перший соціальний роман «Помирав уражений проліском сніг» написав 1970 року (надрукований у журналі «Київ» лише 1993 р.). Цей роман був причиною другого арешту 1972 р. На волю вийшов 1978 р. 1980 року написав роман «На протилежному боці від добра», опублікований в журналі «Київ» (1991 р.) й удостоєний літературної премії імені Євгена Маланюка. Окремою книгою вийшов у 2000 р. 1992 року опублікований історичний містичний роман «Берегиня».

входять не лише загальновідомі поети, але також і їхні однолітки з когорти критиків, вперто тримаються статусу «культурної автономії», придуманої М. Грушевський для бездержавного існування і потім зреалізованої в проекті «Радянська Україна». Це моральне гетто не сприймає в рисах українського національного типу нічого героїчного, авантюрного, затятого, розбещеного, агресивного. Ця імітація справжнього, коли герої соцреалізму живуть стерильно морально, а їхні творці є нашою сьогодишньою бідою як у культурі, так і в сфері державного будівництва. Неукраїнськими їм видаються супермени, шукачі пригод, сексуальних утіх — герої з творів В. Шкляра, Л. Кононовича, О. Стеценка. Не такою їм здається творчість Соломії Павличко, Ю. Андруховича чи Оксани Забужко, герої яких радіють і страждають в Росії, Європі, Америці, переживаючи ті самі комплекси, для яких назви придумують чомусь у Європі, але які притаманні всім смертним. Хоча ця література вже навіть кількісно, а не лише якісно переросла ту, вона не потрапляє в реєстри київських номінацій, конкурсів і високих літературних премій. Ми всі в очікуванні того моменту істини, коли наш читач, котрий підростає в тих сімдесяти відсотках українських шкіл в Україні, і вчителі, які їх навчають, стануть у нашої державі середньоазабезпеченими громадянами, об'єднаються зі своєю українськомовною літературою, що зараз у внутрішній еміграції і багато більша числом, ніж ті кілька названих мною визначних імен, а імітатори й замовчувачі зникнуть, як обри.

Проте літпроцес відбувається саме в Києві. Хоча я особисто не думаю, що такі твори, як «Щоденний жезл» Є. Пашковського, «Кров по соломі» В. Медведя, «Сталінка» О. Уляненка чи «Робітня» В. Кашки, коли-небудь із літпроцесу перейдуть в розряд літератури. Я назвав ці твори не тому, що хтось із цих авторів не може написати есе, політичну статтю чи новелу в прозорому варіанті потоку свідомості і що там не можна надбати чудових метафор (Є. Пашковський), а тому, що мова йде про велику прозу і

що творами цих авторів (крім В. Кашки) уже мордують наших студентів. В цих творах героя або взагалі нема, або це покруч із Платонова і Достоевського, який на п'ятистах сторінках тексту без розділових знаків і смислових періодів «юродствує во Христі», або це бомж, котрий дивиться на світ з-під накривки каналізаційного люка, немов «паралітик з блискучими очима» (Леся Українка), чи блаженний козак з українського поетичного кіно Юрія Іллєнка. Незрозуміло, навіщо наші професори від літературознавства вивчали колись поезику, риторіку, естетику, розмірковували на теми моралі, користності для суспільного вжитку, можливості для елементарного сприйняття через прочитання, якщо, за словами М. Жулинського, цього не можна вчитати, хоча мушиш робити як фахівець (неточна цитата з виступу в Спільці 1998 р.). Мені здається, що наші професори просто втрапили мову від того, що такі «тексти» раптом хтось спромігся відредувати, набрати, вичитати (може, це не вичитували, тут я згоден з Г. Гайовим; від ред.: член НСПУ, гостро критиковав роман В. Медведя) і не втратили навіки інтересу й цікавості до такого жанру, як художня проза. Те, чого не можна читати через відсутність конструкції, фрагментарність, захащеність думками, які не налазять одна на одну, бруд, суцільну неацію до світосприйняття, через погане травлення в автора, ще не вийшло зі стану хаосу і туди ж вертається, а літературна творчість — це все-таки прагнення до впорядкування розрізнених емоцій.

Ред.: Над чим ви зараз працюєте? Як ви самі уявляєте свою творчість в загальному літературному процесі? Що, на вашу думку, є література — аналіз або синтез? Чи маєте ви зворотний зв'язок зі своїм читачем?

Рубан: Взагалі складається так, що я написав трилогію про життя в Україні кінця імперії СРСР.

Перший роман «Помирав уражений проліском сніг», де головний герой іде під вигаданим ім'ям, другий, «На протилежному боці від добра», — під моїм власним, і третій — «Любиш не любиш» — під вигаданим. Третього роману я не пропонував у жодне видавництво, і він лежить вже майже десять років, бо зараз усі видавництва хочуть, щоб їм платили за те, що надрукують. Озираючись назад, у двадцяті—тридцять роки ХХ століття, я скажу, що ту дійсність я пізнавав менше за підручником історії, а більше за творами таких чудових українських письменників, як Микола Куліш, Б. Антоненко-Давидович чи Іван Багряний. У нашій ситуації, коли література соцреалізму виявилась

■ ■ ■

Адже література — це наше минуле, котре і є єдиною реальністю для самоусвідомлення себе як українця. Деякі навіть старші за мене письменники вже пишуть про капіталістичну Україну: бізнес, рекет, секс, — а у мене чомусь до цього нема охоти. Мої герої ще ходять пішки або їздять у «столипіних», любляться не в салонах іномарок, а в службових кабінетах совдепії чи на лоні природи.

■

настільки фальшивою, що аж непридатна для пізнання, ця трилогія буде майже історичним фактажем. Адже література — це наше минуле, котре і є єдиною реальністю для самоусвідомлення себе як українця. Деякі навіть старші за мене письменники вже пишуть про капіталістичну Україну: бізнес, рекет, секс, — а у мене чомусь до цього нема охоти. Мої герої ще ходять пішки або їздять у «столипіних», любляться не в салонах іномарок, а в службових кабінетах совдепії чи на лоні природи.

На мою думку, соціально література є більш аналізом, а містично-соціальною — синтезом, хоч і та, й та має за полігон земну обитель. У шістдесятих роках, вигнаний з університету, я тинявся по Києву поміж студентськими гуртожитками, читальними залами і тогочасними літературними тусовками. І от на цих «розпутьях велелюдних» мені в голову запала думка про те, що в Україні нема цілісної древньої національної ле-

генди, міфу, чи то пак містичного його тлумачення у формі Книги, про яку, що вона десь загубилася, згадує і Ліна Костенко. Тобто, цю відсутність відчував не я один. Тоді ще комп'ютери називалися ЕОМ, а Іван Дзюба про збірку віршів, яку я під назвою «За цими некольоровими дверима» подав у видавництво «Молодь», сказав, що вона ніби написана електронною машиною.

Ця книга (тобто, як на теперішній стан речей, її половина) вийшла друком 1992 року накладом 50 тис. примірників. (Журнал «Київ» друкував чотири роки нові сюжети В. Рубана. — Ред.) Зізнаюся, що я писав її (і, можливо, перш за все) для себе, щоб мати для душевного опертя містичний егрегор з національним колоритом. Сьогодні я розумію, що книга вийшла з запізненням. Про це пишуть і мої читачі, про це кажуть і фахівці. Вважається, що вона працює на Україну, на національну ідею. Тоді мені було всього 24 роки, а в такому віці здоровому молодому чоловікові, нещодавно демобілізованому з армії, нічого не здається неможливим. Поставив собі за мету скомпонувати національний містичний міф, містичну програму. Я не передбачав ні тих митарств, ні тих величезних зусиль, які доведеться докласти, щоб синтезувати всі уламки міфів, історії, переказів, назв народів, які жили на території України. Наші невтомні етнографи, археологи, та й дилетанти, багато нагромадили зайвого. Я, може, доклав до цього і своє. Історія не вибачає помилок. Компіляції не повинні вводити людей в оману.

Минулого року я дізнався, що в одній з гімназій Київської області є товариство «Тар'ягн», яке діє ось уже десять років. Тар'ягн — це деміург з моєї книги «Берегиня». Це тішить, радує. Є в мене мрія про той час, коли діяння українських героїв, сюжети про яких розробили наші літератори, заповонять український телеєфір. А це може здійснити лише державна машина.

Листування з читачем? Це насолода. Нещодавно невідомий мені поет з Луганської області Сергій Кривоніс надіслав свою збірку віршів, дуже ліричних і майстерних, з дарчим написом. Я послав йому «Берегиню». Сергій порадив мене ширим відгуком.

Ми знаємо з історії свого краю десь 11—12 століть. А що було раніше? Він говорить не тільки, мабуть, про мене, а про всіх, хто заглиблює людей в незнані пласти історії. В казковість, несподіванки, героїзм, любов до Батьківщини... Так і живуть українці. Бо їм є що сказати світові.

Розмову вів Володимир ЮГОВ.

ДАТА

Приходьте до Реріха

Київське Реріхівське товариство відзначило своє 15-річчя

Микола Костянтинів Реріх був справжнім громадянином світу. Відомо, як шанують його в Індії. Багато що пов'язує Реріха і з Україною. У юності він активно брав участь у Шевченківському русі в Петербурзі, був засновником першого російського товариства ім. Шевченка. Любов до української культури, тісні зв'язки з нашими художниками, вченими тривали не одне десятиліття. М. Реріх брав участь у реконструкції київських храмів. Творче перебування художника в Україні продовжує нині Київське Реріхівське товариство. Ця організація має вагомий світовий авторитет. Із 1998 року вона входить до Міжнародного Реріхівського центру при ООН.

Творчу атмосферу реріхівського світу сьогодні підтримують різні люди, кого тільки тут немає: від академіків до студентів, від професіоналів до дилетантів. А очолює товариство подвижник і пропагандист реріхівської спадщини Володимир Козар. Він не раз підкреслював, що світ Реріха допомагає йому знайти духовні сили в наш неспокійний час. Реріхівське товариство залучає до своїх починань музикантів, художників, літераторів, що відповідає ідеям самого Реріха — об'єднання людства під знаком Культури і Гармонії. Реріх відчував світовий простір як синтез літератури та філософії, живопису й музики. Його внесок у музичну культуру минулого століття особливо цінний. Музичне відчуття пронизувало весь духовний світ художника, надаючи йому цілісності, глибокого емоційного звучання. Саме цим пояснюється неабиякий інтерес Реріхівського товариства до музики. Помітною подією в культурному житті Києва став масштабний творчий вечір, присвячений Чюрльонісу. Тут у єдиному художньому просторі постали живопис і музика литовського композитора. А попереду — нові цікаві акції, тим більше що нинішнього року відзначається 130-річчя від дня народження Миколи Реріха.

Юлія КУЛЬКІНА.

ОГОЛОШЕННЯ

Звіт про діяльність Фонду гарантування вкладів фізичних осіб за 2003 рік

БАЛАНС
на 31 грудня 2003 р.

Форма №1 за ДКУД 1801001			
АКТИВ	Код рядка	На початок року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	79,5	489,1
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	1405,3	1148,3
Довгострокові фінансові інвестиції:			
інші фінансові інвестиції	045	137491,7	144901,3
Усього за розділом I	080	138976,5	146538,7
II. Оборотні активи			
Запаси:			
виробничі запаси	100	47,4	59,5
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	0,2	0,1
за виданими авансами	180	217,0	10,3
інша поточна дебіторська заборгованість	210	21 202,4	41517,1
Поточні фінансові інвестиції	220	14 734,8	91794,3
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	3 191,0	6079,0
інші оборотні активи	250		0,7
Усього за розділом II	260	39392,8	139461,4
III. Витрати майбутніх періодів	270	3,7	4,9
БАЛАНС	280	178373,0	286005,0
ПАСИВ	Код рядка	На початок року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Резервний капітал	340	173333,8	279044,3
Усього за розділом I	380	173333,8	279044,3
IV. Поточні зобов'язання			
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530		12,4
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з бюджетом	550		0,5
інші поточні зобов'язання	610	5039,2	6947,8
Усього за розділом IV	620	5039,2	6960,7
БАЛАНС	640	178373,0	286005,0

Звіт про власний капітал

за 2003 р.

Форма № 4

Код за ДКУД

1801005

Стаття	Код	Статут ний капітал	Пайовий капітал	Додатко вий вкладе ний капітал	Інший додатко вий капітал	Резерв ний капітал	Нерозпо ділений прибуток	Неопла чений капітал	Вилуче ний капітал	Разом
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Залишок на початок року	010					175796,0				175796,0
Коригування :										
Виправлення помилок	030						(2462,2)			(2462,2)
Скоригований залишок на початок року	050									173333,8
Переоцінка активів :										
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	130						105 710,5			105 710,5
Розподіл прибутку :										
Відрахування до резервного капіталу	160					103248,3	(103248,3)			
	170									
Разом змін в капіталі	290					103248,3				105710,5
Залишок на кінець року	300					103248,3				279044,3

Річна
фінансова звітність
«Діамантбанк»

Звіт про прибутки та збитки КБ
на 1 січня 2004 року
Форма N2_00.01
320854 "ДІАМАНТ"

Символ		Усього
		(коп.)
		472249265
		4522118157
Доходи		
Процентні доходи		
Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках		794034564
Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності		3278718672
Процентні доходи за кредитами фізичним особам		119211606
Процентні доходи за цінними паперами		330153315
Комісійні доходи		492561487
Комісійні доходи за операціями з банками		21677293
Комісійні доходи за операціями з клієнтами		470884194
Результат від торговельних операцій		-296630563
Інші операційні доходи		592834
Інші доходи		3857350
Витрати		4420774042
Процентні витрати		2152082443
Процентні витрати за коштами, отриманими від Національного банку України		1681092
Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків		1064325437
Процентні витрати за коштами суб'єктів господарської діяльності		579016890
Процентні витрати за коштами фізичних осіб		480281114
Процентні витрати за коштами небанківських фінансових установ		26777910
Комісійні витрати		29701776
Інші операційні витрати		501663106
Загальні адміністративні витрати		1425303087
Витрати на утримання персоналу		689588698
Сплата податків та інших обов'язкових платежів, крім податку на прибуток		20662625
Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів		257875026
Інші експлуатаційні та господарські витрати		110445206
Витрати на телекомунікації		110517135
Інші адміністративні витрати		156930407
Інші витрати		79283990
Відрахування в резерви		211343413
Прибуток (збиток) до сплати податку		402405440
Податок на прибуток		100680217
Чистий прибуток		301725223
Голова Правління		Є. О. Бесараб
Головний бухгалтер		В. Г. Олійник

Звіт про фінансові результати
за 2003 р.

Форма №2 Код за ДКУД 1801003

I. Фінансові результати

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Інші операційні доходи	060	96808,2	57543,4
Адміністративні витрати	070	6752,2	4784,5
Інші операційні витрати	090	141,3	4,3
Фінансові результати від операційної діяльності			
прибуток	100	89914,7	52754,6
Інші фінансові доходи	120	16009,3	7136,0
Інші доходи	130		49805,4
Фінансові витрати	140	211,9	
Інші витрати	160	0,8	49896,4
Фінансові результати від звичайної діяльності			
прибуток	170	105711,3	59799,6
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	0,8	
Фінансові результати від звичайної діяльності :			
прибуток	190	105710,5	59799,6
Чистий :			
прибуток	220	105710,5	59799,6

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК

НЕЗАЛЕЖНОЇ АУДИТОРСЬКОЇ ФІРМИ "АПІК"

Керівництву Фонду
гарантування вкладів фізичних осіб

- Ми провели аудиторську перевірку наведеного далі балансу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) станом на 31 грудня 2003 року, а також відповідних звітів про фінансові результати, про власний капітал та про рух грошових коштів за рік, що минає на зазначену дату, а також відповідних приміток. Відповідають ці ці фінансові звіти його керівництву Фонду. Нашим обов'язком є висловлення думки стосовно цих фінансових звітів на підставі проведеного аудиту.
- Ми провели аудиторську перевірку згідно зі Стандартами аудиту та етики Міжнародної федерації бухгалтерів, які використовуються в якості Національних стандартів аудиту в Україні. Ці стандарти вимагають, щоб планування та проведення аудиту було спрямоване на одержання об'єктивної інформації щодо відсутності у фінансових звітах суттєвих викривлень. Аудит включає перевірку цілком тестування доказів, які підтверджують суми та розкриття інформації у фінансових звітах, та оцінку застосованих принципів бухгалтерського обліку і суттєвих контрольних оцінок, здійснених управлінським персоналом, а також оцінку загального подання фінансових звітів. На нашу думку, проведений аудит забезпечує прийнятну основу для формування власного аудиторського висновку.
- На нашу думку, фінансові звіти достовірні, в усіх суттєвих аспектах, відображають фінансовий стан Фонду на 31 грудня 2003 року, а також результати його діяльності та грошові потоки за минулий рік і відповідають вимогам чинного законодавства щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

Президент фірми

Т. Березюк

м. Київ, вул. Філософська, 1, корпус 1
23 квітня 2004 року.

Зведений балансовий звіт банку
на 1 січня 2004 року
Форма N11.03
320854 "ДІАМАНТ"

Статті балансу	Усього 01-01-2004р.
(коп.)	
АКТИВИ	
Готівкові кошти	45441303112
Банківські метали	588305044
Дорожні та інші чеки	0
Кошти в НБУ	1574448230
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0
Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0
Кошти в інших банках	17846198585
Резерв під заборгованість інших банків	88985276
Нетто: кошти в інших банках	17757213309
Цінні папери в портфелі банку на продаж	558217271
Резерв під знецінення ЦП на продаж	170667559
Нетто: цінні папери в портфелі банку на продаж	387549712
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	700000000
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	3809248
Нетто: цінні папери на інвестиції	696190752
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	26351534173
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	3882762759
Нетто: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	22468771414
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0
Основні засоби та нематеріальні активи	2147065743
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	440360741
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	1706705002
Нараховані доходи до отримання	66725018
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	31232
Нетто: нараховані доходи до отримання	66693786
Інші активи	199030611
Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	3604748
Нетто: інші активи	195425863
СУКУПНІ АКТИВИ	45441303112
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	34768010894
Кошти банків	3136858206
Депозити та кредити банків	15041486500
У т.ч. кредити, отримані від НБУ	0
Кошти клієнтів	16319396429
Інші депозити	0
Боргові цінні папери, емітовані банком	0
Кредити, отримані від міжнародних та інших фінансових організацій у т.ч. кредити, отримані через НБУ	0
Субординована заборгованість	0
Нараховані витрати до сплати	224579776
Інші зобов'язання	45689983
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	34768010894
КАПІТАЛ	10673292218
Статутний капітал	10000000000
Зареєстрований статутний капітал банку	10000000000
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	10000000000
Капіталізовані дивіденди	0
Викуплені власні акції	0
Результат минулих років	0
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0
Емісійні різниці	0
Загальні резерви	371566995
Результат поточного року	301725223
СУКУПНІ АКТИВИ	10673292218
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	45441303112
Активи-пасиви (має бути 0)	0
Активи NN 380,390,391,392	9184292700
Пасиви NN 380,390,391,392	9184292700
Доходи NN 608,618,638,648	605692317
Витрати NN 708,718,738,748	605692317
Різниця (має бути 0)	0
Голова Правління	Є. О. Бесараб
Головний бухгалтер	В. Г. Олійник

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК
АКЦІОНЕРАМ ТА ПРАВЛІННЮ АБ
"Діамантбанк"

Нами була проведена аудиторська перевірка наведених далі балансу, звітів про фінансові результати, зміни у власному капіталі та рух грошових коштів за рік Акціонерного комерційного банку "Діамантбанк" (надалі-Банк) станом на 31 грудня 2003 р. Відповідальність стосовно зазначеної фінансової звітності, а також за вхідні залишки на початок звітного року несе керівництво Банку. Ці фінансові звіти були підготовлені керівництвом Банку у відповідності з порядком ведення бухгалтерського обліку в банках України. Нашими обов'язками є винесення оцінки щодо цих звітів, виходячи з результатів аудиторської перевірки.

Ми провели аудиторську перевірку згідно з вимогами законодавства України та Стандартами аудиту та етики Міжнародної федерації бухгалтерів, що прийняті як Національні стандарти аудиту згідно з рішенням Аудиторської палати України № 122 від 18.04.2003 р. Ці стандарти зобов'язують нас планувати і здійснювати аудиторську перевірку з метою одержання ґрунтовного переконання, що у фінансових звітах відсутні істотні перекручення. Аудит включає дослідження на основі тестів, аудиторських процедур, які підтверджують суми та розкриття інформації у фінансових звітах. Аудиторська перевірка містить в собі оцінку застосованих принципів бухгалтерського обліку і суттєвих попередніх оцінок, здійснених управлінським персоналом, а також оцінку загального подання фінансових звітів. Ми вважаємо, що проведена нами аудиторська перевірка забезпечує обґрунтовану підставу для висловлення нашої думки.

На нашу думку фінансова звітність справедливо й достовірно, в усіх суттєвих аспектах, відображає фінансовий стан Банку на 31.12.03, а також результати його діяльності та рух грошових коштів за рік, що закінчився, відповідно до законодавства України та вимогам НБУ.

Надаючи наш висновок без зауважень, ми звертаємо увагу на коментарі до примітки "Операції з цінними паперами" фінансової звітності, де відмічено, що Банку необхідно здійснювати зважений підхід по операціям з цінними паперами з точки зору їх прибутковості.

Директор аудиторської фірми О.А.Мазур.
"Фінком - аудит" (Свідоцтво АПУ № 0618, сертифікат серії АБ 000070).
м. Київ, 19 квітня 2004 р.

ОГОЛОШЕННЯ

Баланс за станом на 31 грудня 2003 року (на кінець дня)				
Рядок	Найменування статті	Примітки	За 2003 р.	(тис. грн.) За 2002 р.
1	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та залишки в НБУ		26479	21881
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	11	0	0
3	Кошти в інших банках	12	13145	7093
4	Цінні папери на продаж	13	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	14	164323	136858
6	Інвестиційні цінні папери	15	1000	3
7	Інвестиції в асоційовані та дочірні компанії	16	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	17	6739	5649
9	Нараховані доходи до отримання	18	192	229
10	Інші активи	19	1698	649
11	Усього активів		213576	172362
12	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
12	Кошти банків		15447	2000
13	Кошти клієнтів	20	153298	131292
14	Інші депозити	21	0	0
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	22	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	23	462	362
17	Інші зобов'язання	24	1790	8377
18	Усього зобов'язань		170997	142031
19	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
19	Статутний капітал	25	20085	10085
20	Капіталізовані дивіденди		0	0
21	Акції, що викуплені в акціонерів		0	(11)
22	Емісійні різниці		0	0
23	Резерви та інші фонди банку		1554	1414
24	Результати переоцінки необоротних активів		0	0
25	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		18703	16033
26	Прибуток/збиток за звітний рік		2237	2810
27	Усього власного капіталу		42579	30331
28	Усього пасивів		213576	172362
Голова Правління банку Головний бухгалтер			Нелепа Г.М. Ткаченко В.М.	

Звіт про власний капітал за станом на 31 грудня 2003 року (на кінець дня)				
Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Викуплені власні акції
1.	Залишки на 1 січня 2003 р.		10085	(11)
2.1	Коригування:		-	-
2.2	Зміна облікової політики	1.2	-	-
2	Виправлення помилок	1.2	-	-
2	Скоригований залишок на початок року		10085	(11)
3	Переоцінка необоротних активів		-	-
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх вибуття		-	-
5	Чистий прибуток звітного року		-	-
6	Розподіл прибутку до загальних резервів банку		-	-
7	Розподіл прибутку до резервних фондів		-	-
8	Розподіл прибутку до інших фондів банку		-	-
9	Дивіденди, що сплачені у звітному році		-	-
10	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році		-	-
11	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу		-	-
12	Внески за акціями нового випуску		10000	-
13	Викуплені власні акції		-	(411)
14	Продаж раніше викуплених власних акцій		-	422
15	Анульовані раніше викуплені акції		-	-
16	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня 2003 р.		20085	-
Голова Правління банку Головний бухгалтер			Г. М. Нелепа В. М. Ткаченко	

Господарський суд Київської області (вул. Жилианська, 58-б, м. Київ, 01033) постановою від 15.04.2004 р. по справі № 330/14-6-03 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру по Відкритому акціонерному товариству «Укрволгатехсервіс» (вул. Броварська, 4, с. Проліски, Бориспільський р-н, Київська обл., 08322, р/р 26008001990 в Київській Центральній філії АПБП «Аваль» м. Києва, МФО 322904, код ЄДРПОУ 14310187).

ВАТ «Укрволгатехсервіс» повідомляє про ліквідацію відокремлених структурних підрозділів:

- СГТО м. Олександрії, Знаменське шосе, 34, Кіровоградська обл.
- СГТО м. Дніпродзержинська, вул. Репіна, 16, Дніпропетровська обл.
- СГТО м. Дніпропетровська, вул. Комісара Крилова, 4а, м. Дніпропетровськ
- СГТО м. Дрогобича, вул. Самборська, 83/1, Львівська обл.
- Завод нестандартного обладнання, с. м. т. Дружба, Тербовлянський р-н, Тернопільська обл.
- СГТО м. Заліщики, вул. Зеленогайська, 7, Тернопільська обл.
- СГТО м. Збаража, вул. Тихого, 1, Тернопільська обл.
- СГТО м. Запоріжжя, аеродром «ЗШЛП», с. Широке, Запорізький р-н, Запорізька обл.
- СГТО м. Івано-Франківська, вул. Д. Дулаєва, 31а, Івано-Франківська обл.
- СГТО м. Кам'янець-Подільського, вул. Пархоменка, 1, Хмельницька обл.
- СГТО вантажного транспорту м. Києва, вул. Народного Ополчення, 13, м. Київ.
- СГТО м. Луганська, Східна Промзона, 2, м. Луганськ.
- СГТО м. Луцьк, вул. Рівненська, 80, Волинська обл.
- СГТО м. Львова, с. м. т. Карачинів, Яворівський р-н, Львівська обл.
- СГТО м. Маріуполя, вул. Таганрогська, 72, м. Маріуполь.
- СГТО м. Мар'їнки, пр. Ворошилова, Донецька обл.
- СГТО м. Миколаєва, вул. Скороходова, 194-а, м. Миколаїв.
- СГТО м. Новоград-Водинського, вул. Вокзальна, Житомирська обл.
- ОТКЦ м. Одеси, вул. Хуторська, 101, м. Одеса.
- СГТО м. Полтави, вул. Дружби, 10, м. Полтава.
- СГТО Приазовська, вул. Партизанська, 76, с. Приморське, Іллічівський р-н, Донецька обл.
- СГТО м. Рівне, вул. Степанова, 16, м. Рівне.
- СГТО м. Суми, вул. Кірова, 162, м. Суми.
- СГТО м. Тернополя, с. В. Березовиця, Тернопільський р-н, Тернопільська обл.
- СГТО м. Тульчина, пр. Леонтовича, 1, с. Нестерварка, Тульчинський р-н, Вінницька обл.
- Автоцентру м. Харків, вул. Біологічна, 18, м. Харків.
- СГТО м. Херсона, Бориславське шосе, 29, м. Херсон.
- СГТО м. Чернігова, вул. Гончарова, 4, м. Чернігів.
- СГТО м. Чернівці, пр. Складський, 4, м. Чернівці.
- Агропідприємства «Нива», вул. Незалежності, 1, с. м. т. Хоростків, Гусятинський р-н, Тернопільська обл.
- Філії «Окреме складальне виробництво» Автоскладальний завод», вул. Броварська, 4, Бориспільський р-н, Київська обл.
- Філії «Дирекції з сервісного та гарантійного обслуговування», вул. Броварська, 4, Бориспільський р-н, Київська обл.
- СГТО м. Буськ, с. с. м. т. Красне-2, Буський р-н, Львівська обл.
- СГТО-1 м. Донецьк, вул. Ілліча, 95а, м. Донецьк.
- СГТО-2 м. Донецьк, вул. Вані Дреля, 2, м. Донецьк.
- СГТО м. Макіївка, вул. Ризька, 1, м. Макіївка, Донецька обл.
- СГО м. Чорнобиль, вул. Радянська, 61, м. Чорнобиль, Київська обл.
- Виробнича дільниця с. м. т. Іванків, с. м. т. Іванків, Київська обл.

Заяви та претензії приймаються протягом двох місяців з дня виходу публікації. Ліквідаційна комісія працює за адресою: вул. Броварська, 4, с. Проліски, Бориспільський р-н, Київська обл., 08322.

Довідки за тел. 8 (044)-568-12-77.

Господарський суд Вінницької області (адреса: м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 5/539-03 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю ім. Коцюбинського с. Струтинка).

(код ЄДФ ПОУ 03731477, р/р № 260024334 в ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247).

Ліквідатор майна Ніколайчук В. Ф. (ліцензія № 249542 від 12.11. 2001 року).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін з дня публікації.

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 10/43 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю науково-виробничого об'єднання «Мехмаш» (28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, пл. Кірова, 15; п/р 26008181033001 в Олександрійській філії КБ «Приватбанк», МФО 323691).

Розпорядником майна призначено Сердюком Олександра Євгенійовича (28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. Червоного Козацтва, 41/2; ліцензія серії АА № 630105 від 17.12.2003 р.).

Фінансовий звіт
АКБ «Національний кредит»

Звіт про фінансові результати за станом на 31 грудня 2003 року (на кінець дня)				
Рядок	Найменування статті	Примітки	За 2003 р.	(тис. грн.) За 2002 р.
1.1	Процентний дохід	2	31468	31782
1.2	Процентні витрати	2	(11196)	(10957)
1	Чистий процентний дохід		20272	20825
2.1	Комісійний дохід		13298	14382
2.2	Комісійні витрати		(998)	(1144)
2	Чистий комісійний дохід		12300	13238
3	Дохід у вигляді дивідендів	3	0	0
4	Чистий торговельний дохід	4	1063	983
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів		0	0
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані та дочірні компанії		0	0
7	Інший дохід		408	172
8	Операційний дохід		34043	35218
9	Збиток від інвестицій в асоційовані та дочірні компанії		0	0
10	Загальні адміністративні витрати	5	(8423)	(7471)
11	Витрати на персонал	6	(14229)	(14115)
12	Інші витрати		(3153)	(2230)
13	Прибуток від операцій		8238	11402
14	Чисті витрати на формування резервів	7	(3190)	(5482)
15	Прибуток до оподаткування		5048	5920
16	Витрати на податок на прибуток	8	(2811)	(3110)
17	Прибуток після оподаткування		2237	2810
18	Непередбачені доходи/витрати	9	0	0
19	Чистий прибуток/ збиток банку		2237	2810
20	Чистий прибуток на одну просту акцію	10	0	0
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	10	0	0
Голова Правління банку Головний			Нелепа Г.М. Ткаченко В.М.	

Звіт про власний капітал за станом на 31 грудня 2003 року (на кінець дня)				
Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Викуплені власні акції
1.	Залишки на 1 січня 2003 р.		10085	(11)
2.1	Коригування:		-	-
2.2	Зміна облікової політики	1.2	-	-
2	Виправлення помилок	1.2	-	-
2	Скоригований залишок на початок року		10085	(11)
3	Переоцінка необоротних активів		-	-
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх вибуття		-	-
5	Чистий прибуток звітного року		-	-
6	Розподіл прибутку до загальних резервів банку		-	-
7	Розподіл прибутку до резервних фондів		-	-
8	Розподіл прибутку до інших фондів банку		-	-
9	Дивіденди, що сплачені у звітному році		-	-
10	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році		-	-
11	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу		-	-
12	Внески за акціями нового випуску		10000	-
13	Викуплені власні акції		-	(411)
14	Продаж раніше викуплених власних акцій		-	422
15	Анульовані раніше викуплені акції		-	-
16	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня 2003 р.		20085	-
Голова Правління банку Головний бухгалтер			Г. М. Нелепа В. М. Ткаченко	

Звіт про рух грошових коштів за станом на 31 грудня 2003 року (на кінець дня)				
Рядок	Найменування статті	Примітки	За 2003 р.	(тис.грн.) За 2002 р.
I. Операційна діяльність				
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	33	2237	2810
2	Поправки чистого прибутку			
3	Нараховані витрати	33	95	47
3	Нараховані доходи	33	(38)	126
4	мортизація основних засобів	33	1652	1221
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	33	2913	4760
6	Торговельний результат	33	0	0
7	Нарахований та відстрочений податок	33	55	(91)
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	33	92	26
9	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії	33	0	0
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	33	0	0
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	33	6165	5557
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	33	13171	14456
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	33	(8500)	7182
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	33	(30229)	(36728)
15	Зменшення (збільшення) інших активів	33	(6953)	(5633)
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	33	0	0
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	33	13447	235
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	33	22912	19174
19	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	33	(857)	977
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	33	0	0
21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	33	(10180)	(14793)
22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	33	2991	(337)
II. Інвестиційна діяльність				
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	33	(999)	190
24	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	33	0	3
25	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні установи	33	0	0
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	33	(2837)	(2408)
27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	33	(3836)	(2215)
III. Фінансова діяльність				
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	33	0	0
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	33	(7000)	0
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	33	10000	(11)
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	33	0	(1989)
32	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	33	3000	(2000)
33	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	33	2155	(4552)
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	33	28973	33525
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	33	31128	28973
Голова Правління банку Головний бухгалтер			Нелепа Г.М. Ткаченко В.М.	
Витяг з аудиторського висновку фірми „АПІК” Фінансові звіти достовірно, у всіх суттєвих аспектах, відображають фінансовий стан АКБ „Національний кредит” станом на 31 грудня 2003 року, а також результати його діяльності та грошові потоки за минулий рік і відповідають вимогам чинного законодавства щодо організації бухгалтерського обліку та звітності.			Т. Бернатович	
Президент фірми			Т. Бернатович	
М. Київ, вул. Фізкультури, 1 корп. 2 30 березня 2004 року.				

Агропромислове командитне товариство «Молбі», код за ЄДРПОУ 13517845, м. Краматорськ, заявляє про свою ліквідацію. Адреси ліквідаційної комісії: вул. Паркова, б. 33, м. Краматорськ Донецької обл., 84301.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв БВВ, 3а) постановою від 27.04.2004 року у справі № 11/1416 визнав банкрутом ВКАТ «Агротехсервіс», 92200, смт. Білокуракине, вул. Леніна, 85, ідент. код 20179461, р/р 26008301180 в Білокуракинському Відділенні Ощадбанку № 3316, МФО 364100 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Белікова Андрія Вікторовича, ліцензія АА № 484195 від 29.12.2002 року, адреса: 91050, м. Луганськ, кв. Комарова, буд. 35, кв. 64, тел. (0642) 58-83-51.

**До відома громадськості
Комунальне підприємство
«Міські електричні мережі»**
(30100, Хмельницька власть, м. Нетішин, вул. Шевченка, 1, тел. 3-23-79, директор Ключ Віктор Феофанович, паспорт НА № 165693, виданий Нетішинським МВ УМВС України в Хмельницькій області) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з передачі електричної енергії місцевими (локальними) електричними мережами за місцем здійснення заявленої діяльності: Хмельницька обл., м. Нетішин, КП «Міські електричні мережі».

Господарський суд Донецької обл. розташований за адресою: 83000, м. Донецьк, вул. Артема, 157 в справі № 18/192Б від 21.04.2004 визнав ВАТ «Армліт» м. Харцизьк (86705, Донецька обл., м. Харцизьк, в. Огпрева, 67, код ЄДРПОУ 00111136) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня виходу оголошення.

Ліквідатором призначено Кмитто С. О.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 19.04.2004 р. порушив справу № Б-39/55-04 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства з «Харківський завод електротранспорту» (м. Харків, вул. Молодої гвардії, 15/17, р/р 26004301726 у ХОФ АКБ «Урсоцбанк», м. Харків, МФО 351016, код 03327411)Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лялюка В. М. (ліц. № 047706 від 22.08.2001 р., м. Харків, вул. Мар'їнська, 7, кв. 1).

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 20.05.04 р. по справі № Б-19/126-03 визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Харківський завод «Кондиціонер», (код 00240265, м. Харків., пр. Московський, 257, 26005630160124 у Фрунзенському УАК ПІБ м. Харкова, МФО 351179) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лялюка В. М. (ліц. № 047706 від 22.08.2001 р., м. Харків, вул. Мар'їнська, 7, кв. 1).

«Океан» — найсильніший серед рівних

Вітрильний спорт. П'ята регата «Кубок Вадима Гетьмана». Участь брали 18 екіпажів крейсерських яхт.

Упродовж чотирьох днів на Київському водосховищі тривали ці захопливі і яскраві змагання. «Голос України» традиційно надає їм інформаційну підтримку. Завершилися вони перемогою екіпажу вітрильника «Океан» (Київська область) на чолі з капітаном Олександром Казнодієм. Це вже третій такий успіх злагодженого колективу і другий поспіль.

— Нинішні перегони відзначалися безкомпромісною і напруженою боротьбою, — сказав після фінішу пан Казнодій. — Результати шести найкращих яхт у перші дні були майже однакові. Жодних там фаворитів. Лише передостанній день дав нам змогу піти у відрив. Якщо чесно, то минулого року перемагати було значно легше. Отже, рівень учасників зростає, і це має тішити організаторів. А ми, звичайно, безмежно щасливі. Дуже дякуємо тим, хто допомагав нам, особливо спортивному товариству «Україна», яке ми представляємо...

Нещодавно в популярному кафе «Планета-Спорт» відбулася пряма телефонна лінія президента «Динамо» Ігоря Суркіса. Організувала її газета «Весь спорт». Після цього кореспондент «Голосу України» поспілкувався з динамівським президентом на НСК «Олімпійський» після фінального матчу Кубка України.

— **Ігоре Михайловичу, будь ласка, дайте оцінку нинішній грі динамівців.**

— Гра, яку вони показують протягом останніх тижнів, аж ніяк не відповідає чемпіонським стандартам. Дуже занепокоєний цим фактом і сподіваюся, що тренерський штаб зможе вивести «Динамо» з «функціональної ями». Особисто мені дуже прикро, що здали насамперед лідери. Не називаючи прізвища, гадаю, що вболівальники самі прекрасно все бачать.

— **Чи не вплинули втрачені очки і поразки на ваше ставлення до тренера команди?**

— Керівництво клубу поки що довіряє Олексієві Олександровичу. Він двічі вивів команду до групового турніру Ліги чемпіонів, виграв чемпіонат і Кубок країни. І цього року маємо передумови для здобуття титулу. Однак, коли не буде результату та відповідної гри, ми з нього питаємо. Повірте, це я можу робити рішуче. Віра в людину колись може й закінчитися. На цьому наголошую сьогодні, щоб потім не було жодних запитань.

— **Як оцінюєте поповнення, котре**

мий яхтсмен, учасник багатьох регат, майстер спорту міжнародного класу.

— Богданові минуло одинадцять, — розповідає про сина-призера його тато. — Бачу, що справа, яку він опановує лише півтора сезону, йому справді до душі. Він ходив зі мною на більших вітрильниках. Хлопчик захоплений вітрильництвом, а мені від цього велика радість.

— **А тепер поділіться враженнями про нинішні перегони.**

— Після кожних перегонів традиційно здійснюється модифікація яхт. Іншими словами, судна додають у швидкості. Сім'ю яхтсменів поповнили нові учасники з доброю олімпійською кваліфікацією. Вони приходять у змагання більш швидкі, ніж попередні, і набувають потрібного досвіду. І це особливо приємно.

Особливо тішить те, що до нас цього разу прибула представницька делегація яхтсменів із Польщі. Вони змагалися за інноваційний приз у перегонах, котрі відбувалися паралельно з основними. Це справді провідні екіпажі з цієї країни, яка має потужне вітрильницьке коріння. Серед гостей спортсмени зі світової еліти: Роман Пашке — шкіпер яхти «Полстар», котра брала участь у безупинних перегонах навколо світу «Зе рейс», Роберт Янечкі — багаторазовий чемпіон Польщі, провідний стерновий. Він — капітан яхти «Фольксваген», яка й виграла інноваційний приз.

Цього разу ми широко вітали у нас Збігнева Малицького — президента перегонного класу «730», який зробив кілька найпотужніших маркетингових проектів у своїй країні, зокрема, «Нівея», коли утворилася піраміда з базою у чотириста

«Оптимістів». За рахунок названої компанії збудували флот. Зорганізували понад десять змагань на сезон. А через три роки польські діти стали чемпіонами Європи та призерами світових першостей.

Одне слово, та маркетингова програма, коли відбувається підхід до батьків через дітей. Бо біля своїх чад на тренуваннях, змаганнях постійно перебувають тати й мами і бачать назву товару. Зрештою, віддають йому перевагу.

Кроком уперед є і те, що на нинішній регаті «Кубка Гетьмана» змагалися сучасні яхти типу «ILS», що їх виробляють в Україні...

Насамкінець скажу про відмінну роботу прес-служби перегонів (Наталя Попович, Катерина Писанко, Олеся Кравченко-Сісун). До речі, за традицією відбулася і журналістська регата, яку спільно зорганізували «Вітрильницька академія», Київський яхт-клуб та Федерація вітрильницького спорту України. Виграв її екіпаж знайомого нам «Океану». До складу екіпажу ввійшли: Олександр Казнодій (капітан), Наталя Кацадзе («Комп'юнер») та Василь Біленко («Без цензури»). Другим був екіпаж яхти «Гетьман», третім — «Spirit of Britania».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: яхта «Океан»; під час нагородження переможців.

На оновленому стадіоні — до нових вершин

прийшло до команди під час перерви між колами чемпіонату?

— Не може не подобатися Верпаковскіс. Відзначу працьовитість Чеснаускіса, який заслуговує на те, щоб виступати за першу команду. Кажу з упевненістю, що через деякий час так воно і буде. Дещо складніша ситуація з Клебером. Цьому, безперечно, талановитому форвардові потрібно більше часу для адаптації. Нині він травмований, і ми відпустили його до Бразилії. Днями Клебер має повернутися до Києва і розпочати реабілітацію.

— **Що скажете про динамівську зміну?**

— Гадаю, що Алієв уже рік мав би грати в основному складі «Динамо». Однак я не можу втрутитися у роботу тренера. Звичайно, я можу сказати, щоб Михайличенко поставив Олександра на гру. І він це виконає. Але потім прийде до мене і скаже: «Я за вашим наказом поставив Алієва, а ми програли»... До речі, грати в «основі» тепер, як на мене, повинні Мілевський, Рожок, Воробей. Це ті футболісти, які пробилися до фінальної частини юніорського чемпіонату Європи U-19. Очевидно, тренер трохи побоюється ставити їх до складу. Та згадаймо, як Йозеф Сабо довіряв молодим футболістам. А Валерій Васильович Лобановський, коли повер-

нувся до клубу, зробив із них чудову команду. Хочеться вірити, що й тепер з появою в колективі талановитих хлопців ми зможемо зменшити кількість леґіонерів і посилити не тільки «Динамо», а й збірну країни.

— **Поширюється інформація, що незабаром розпочнеться реконструкція стадіону «Динамо». Розкажіть, будь ласка, про це конкретніше.**

— То достовірна інформація. Десь наприкінці серпня—початку вересня ми закриємо свій стадіон на реконструкцію, котра триватиме рік. Над ареною з'явиться спеціальний дах, поліпшимо умови для роботи журналістів. Уболівальники матимуть можливість перекусити до і в перерві матчу. Буде багато різних зручностей. Попередній проект передбачав 24 500 місць. Але керівництво клубу звернулося до архітекторів споруди з проханням збільшити їх кількість до 31 тисячі. Найближчим часом творча група, котра відповідає за проект оновленої арени, проведе консультації з відповідними службами УЄФА для створення стадіону міжнародного рівня. Але матчі групового турніру Ліги чемпіонів у майбутньому, якщо «Динамо» вийде на цю стадію, плануємо проводити на НСК «Олімпійський»...

В. Б.

У НОМЕР

ЗВЕРНЕННЯ

до спортсменів України

Ми, студенти вищих навчальних закладів міста Львова, пишаємося досягненнями спортсменів України. Спорт — важливий показник рівня розвитку країни, її ролі у світі, нам приємно бачити українців на п'єдесталах пошани, вітати здобутки і перемоги українських спортсменів.

Прикро, що шановані нами спортсмени дають інтерв'ю російською мовою. Обурює і те, що чужа держава плекає надію повернути Україну під крило свого орла, що російські ЗМІ сприяють цій надії. Ми усвідомлюємо, що світ не визнає нас остаточно суверенними доти, доки чужа мова офіційно функціонуватиме в нашій державі поряд з українською.

Ми, студенти Львова, хочемо, щоб наші ровесники-спортсмени усвідомили, що в мові — ментальність нашої нації, аристократизм духу. Хочемо гармонії досконального тіла й духу українських спортсменів, притаманної українській нації у всіх проявах життя.

Шановні спортсменів! Ми не закликаємо вас до культурного обмеження. Знання іноземних мов завжди було позитивною характеристикою будь-якої людини. Закликаємо вас не зрікатися Батьківщини, її слави і величчя в історичному минулому! А наша рідна українська мова — це невичерпне життєдайне джерело, черпаючи з якого станемо сильнішими фізично й духовно.

Користаймося з нього, спілкуймося українською!

Учасники Четвертої міжвузівської студентської науково-практичної конференції «Національна ідея: вчора, сьогодні, завтра (до 100-річчя від дня заснування Українського академічного дому у Львові)»:

Н. Губчик, Г. Задорожна, А. Туз, А. Костяк, Ю. Кулик,

Н. Антошак, Є. Фігель, Б. Кривень, М. Шеремета,

М. Тимків, М. Сабодаш, А. Лужний, Я. Іванський,

А. Лупій, І. Дутчак, М. Вишневський, О. Дзвін,

М. Янківський, О. Курінна, О. Глас, В. Овчар, К.

Колодійчук, О. Савчук... (усього сто два підписи).

Звідусіль

Футбол. Тренер збірної України Олег Блохін оприлюднив список гравців, котрі готуються до товариського зустрічі зі збірною Франції. Поєдинок відбудеться в Сен-Дені на «Стад де Франс» 6 червня (це буде 100-й матч української збірної).

Воротарі — Віталій Рева, Олександр Шовковський (обидва — «Динамо»); **оборонці** — Володимир Єзерський, Олександр Радченко, Андрій Русол (усі — «Дніпро»), Андрій Несмачний, Сергій Федоров (обидва — «Динамо»), Михайло Старостяк («Шахтар»), В'ячеслав Чечер («Металург», Донецьк); **півоборонці** — Олег Гусев («Динамо»), Сергій Назаренко, Руслан Ротань, Олександр Рикун, Олег Шелаєв (усі — «Дніпро»), Анатолій Тимошук («Шахтар»); **нападники** — Олег Венгліньський («Дніпро»), Андрій Воробей («Шахтар»), Олександр Косирін («Чорноморськ»), Сергій Ребров («Фенербахче», Туреччина), Андрій Шевченко («Мілан», Італія).

Учора у прес-центрі ФК «Динамо» (Київ) Олег Блохін спілкувався з журналістами.

А тим часом його колега, наставник збірної Франції Жак Сантіні оголосив склад своєї команди на участь у Євро-2004. Зрозуміло, що ці футболісти гратимуть у неділю і проти українців. **Воротарі** — Фабьєн Бартез («Марсель»), Грегори Купе («Ліон»), Мікаель Ландро («Нант»); **оборонці** — Жан-Ален Бумсонг («Осер»), Марсель Десаї, Вільям Галлас (обидва — «Челсі», Англія), Біксент Лізаразю, Віллі Саньоль (обидва — «Баварія», Німеччина), Мікаель Сильвестр («Манчестер Юнайтед», Англія), Ліліам Тюрам («Ювентус», Італія); **півоборонці** — Робер Пірес, Патрік Вієра, Сільвен Вілтор (усі — «Арсенал», Англія), Людовік Жюлі, Жером Ротен (обидва — «Монако»), Олів'є Дакур («Рома», Італія), Клод Макелеле («Челсі», Англія), Бенуа Педретті («Сошо»), Зінедін Зідан («Реал», Іспанія, Мадрид); **нападники** — Тьєррі Анрі («Арсенал», Англія), Стив Марле («Марсель»), Луї Саа («Манчестер Юнайтед», Англія), Давід Трезеге («Ювентус», Італія).

Товариські матчі національних збірних: Нідерланди — Фарери. 3:0. Китай — Угорщина. 2:1. Англія — Японія. 1:1.

ФОТОФАКТ

Чемпіон світу з шахів Руслан Пономарьов (праворуч) провів сеанс одночасної шахової гри для дітей з нагоди Міжнародного дня захисту дітей.

Фото Олександра СИНЦІ (УНАН).

Зарема повернулася

ВИСТАВКИ

Виставку своїх робіт у Спільці художників Криму Зарема ТРАСІНОВА (на фото) присвятила 60-річчю депортації свого народу. Тут ілюстрації до понад 300 книг, десятки літографій, графічних і живописних творів. Вона ілюструвала кримськотатарський буквар!

Стержень творчості майстрині — традиції і фольклор кримських татар. У депортації, ще малою, вона малювала з пам'яті кримське небо і сонце, гори і квіти. Підростаючи, все гостріше відчувала горе вигнання. Більшість її графічних робіт і нині про це. Але головний мотив тут — надія і любов. Бо не затаїла образи, зуміла вистояти, не втратити божого дару.

Показала себе зрілим майстром на третьому курсі Ташкентського театрально-художнього інституту. Її легкі, вишукано-летючі графічні лінії зробили мистецькі вартісною вже першу оформлену нею книгу — дитячу збірку поета Біяля Мамбета «Качине озеро». Обмережаний рослинними орнаментами і декоративними ілюстраціями в душі сивої давнини, той томик щемливо нага-

дував малим вигнанцем про далеку рідну домівку, власну історію і культуру. Ця книжечка надала сенсу її творчості в депортації — збереження національної пам'яті та гідності. Свідчила про це і остання створена на чужині робота — граційно-витончено проілюстрований двотомник поетика Ашика Умера.

Лише через любов і повагу до історії народу долається шлях у майбуття. Ця думка стала для Зареми Трасінової провідною і в новому графічному циклі, що прикрасив найдревнішу пам'ятку тюркської поезії — поему «Великий напис на честь Культетгіна», що побачила світ у кримському видавництві «Доля».

— У цій праці я прагнула збагнути витоки світогляду східної людини, — каже Зарема Абдурахманівна. — У звичаях, оповідах про полководців і вождів, закликах до збереження слави і честі роду — провідних ідеях книги — шукала відповіді на актуальні виклики сучасності. Щоб пе-

ревірений віками досвід народу не дозволив йому втягтися у непотрібні конфлікти. Можна згадувати навіки закарбований у свідомості жаливий день депортації, а можна — чудових моїх земляків, котрі у випробуваннях знайшли себе, стали необхідними рідному краю. Про це й новий цикл робіт. Тут кожен з народів Криму має свій тон, лінію, барву.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Релігійні шахраї

Прокуратура звинувачує пастора в шахрайстві

Органи внутрішніх справ, до яких насамперед звернулися потерпілі, не вбачали злочину в діях пастора. Проте, за словами старшого прокурора відділу прокуратури Миколаївської області Вікторії Багірової, після проведення повторної перевірки з'ясувалося, що з 2000 року духовний отець як представник релігійної громади отримував гуманітарну допомогу від благодійної організації «Лікарі для Ізраїлю» (Німеччина). У грудні 2001 року пастор разом зі своїм родичем вирішив нагріти руки на чужій доброчинності, створив інший благодійний фонд і став його головою.

Звісно, фонд потребував приміщення, а для його придбання потрібні гроші. Користуючись необізнаністю німецьких благодійників пана і пані Ламмертів із законами України, пастор умовив їх передати через приватну особу 15 тисяч євро на придбання приміщення і ще 1,5 тисячі євро для оформлення договору застави. Разом з грошима від Ламмертів надійшла вказівка: нерухомість має бути куплена на ім'я благодійної організації «Лікарі для Ізраїлю», яка передасть її для користування фонду пастора.

Проте отець приховав цю умову і придбав за 79 500 гривень (з коштів, що надійшли) частину нежитлового приміщення в Миколаєві у власність свого фонду. Пастор добре знав, що передані гроші — це благодійні внески, власних коштів організація не має, а засновники — довірливі літні люди, проте він повідомив до Німеччини, що нерухомість в Україні, яка належить нерезидентам, обкладається податком на прибуток і становить 20 відсотків від її вартості.

Вражені діями шахрая, пан і пані Ламмерти відмовились у подальшому бути благодійниками в Миколаївській області. Отже, членам зазначеної релігійної громади — жертвам Холокосту, яким ця допомога адресувалася, більше нема на що сподіватися. А прокуратура області порушила проти пастора кримінальну справу за статтею «шахрайство».

Миколаїв.

Олена ІВАШКО.

Монстри. Чотириногий та двоногий

У селі Яструбине Сумського району сенбернар серед білого дня загриз 68-річну пенсіонерку. Як установила судово-медична експертиза, смерть настала від великої втрати крові. Накинувшись на жертву, собака перегризла їй аорту. Сенбернар-убивця належить онукові загиблої.

А на одній з центральних вулиць Шостки застрелено 21-річного хлопця. Він зробив зауваження чоловікові, який справляв природну потребу в людному місці. У відповідь той вихопив з-під пахви пістолет і вистрілів хлопцеві в живіт. Убивцю, колишнього працівника міліції, затримано.

Владислав ЖМУРКОВ.

Співуча Горохівщина

Є місця, де рясно родять таланти. Саме таким на Волині є Горохівський район, що подарував Україні двох шевченківських лауреатів — Євгена Сверстюка і Василя Слупчука. Це батьківщина композитора Степана Кривенького, чия пісня «Волинь моя» всюди знана. Звідси — відомий іконописець Олександр Корецький.

Щедрість цієї землі засвідчив і творчий звіт аматорських колективів Горохівщини (до 60-річчя визволення України від фашистів). Навіть простора сцена муздрамтеатру не вмістила учасників фінальної частини концерту! А все почалося ще в фойє: виступами фольклорних колективів, показом робіт різьбярів по дереву, художників, майстрів лозо- і соломоплетіння, вишивальниць. У концерті запам'яталися чудові голоси Оксани Волошиної із селища Сенкевичівка, сімейного ансамблю Віталія, Юрія та Леоніда Дорошуків із села Стрільче, чоловічого квартету районного дому «Просвіта», ан-

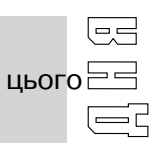
самблю «Відлуння» із села Лобачівки (Василя і Миколи Грибів, Олександра і Сергія Цісаруків, Анатолія Сайчука і Олександра Шепшелея). А ще хорові колек-

тиви: камерний — «Дзвони», дитячі — «Щедрик» і «Кобзарик» районного дому «Просвіта», працівників освіти, «Хлібодар» із села Вільхівки, яким багато літ керував шойно згаданий Степан Кривенький. Танцювальні ансамблі — «Мрія» районного і «Срібний дощ» Берестечківського міського будинків школяра, циганський ансамбль

«Лолецвето» з села Скобелка. А як розвеселили всіх аматори із села Утринів!

Цей концерт наводить на деякі думки. У Луцьку (й не тільки) урочистості з нагоди державних і професійних свят завершуються концертами майстрів мистецтв. Їх програми і склад учасників зазвичай такі схожі, що серед концерту більшість глядачів залишають зал. Такі концерти лише б виграли, якби там поряд з професіоналами виступали й кращі аматори! І ще одне. Чудові голоси чуємо у телепрограмі «Караоке на майдані» (артпроект «Шанс»). Та шлях сюди, як правило, закритий для провінціалів. То чому б не влаштувати такі конкурси в областях? Принаймні на Горохівщині є кого рекомендувати на ті змагання.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото Володимира ЛУК'ЯНЧУКА.

цього

3 ЧЕРВНЯ

австрійський письменник.
■ 1768 р. Тривала Коліївщина. Гайдамацькі загони Залізняка та Гонти визволили від польської шляхти Умань.
■ 1913 р. У Державній думі Росії виступив депутат Григорій Петровський з промовою проти національного гноблення в Україні.
■ 1924 р. Помер Франц Кафка, австрійський письменник.
■ 1926 р. Народився народний депутат України академік Костянтин Ситник.
■ 1938 р. Донецьку область поділено на Сталінську та Ворошиловградську.

Молодий–зелений — фальшивомонетник

КРИМІНАЛ

У лексиконі правоохоронців нещодавно з'явився новий професійний вираз — «випадковий фальшивомонетник». Йдеться про людей, котрі підроблюють грошові знаки через певні обставини. У цьому випадку мова про тих, хто має у своєму розпорядженні сучасну ортехніку і ким керує цікавість, чи можна з її допомогою робити гроші. Оскільки комп'ютерні генії, як відомо, здебільшого водяться серед молоді, співробітникам управління ДСБЕЗ УМВС у Луганській області і доводитися придивлятися до цієї категорії громадян. Як з'ясувалося, недаремно.

У затриманого 17-річного студента, наприклад, правоохоронці виявили фальшивки на суму 440 гривень, а за місцем проживання — ціле виробництво: сканер, принтер, комп'ютерний компакт-диск із файлами купюр НБУ, аркуші білого паперу з одностороннім

зображенням 10-гривневої купюри та інші заготовки. Купував цю продукцію для подальшого збуту 16-річний десятикласник. Співробітники міліції, до слова сказати, відзначають зростання рівня майстерності фальшивомонетників. Найчастіше доводиться вилучати підроблені купюри вартістю в 5, 10 і 20 гривень, 50 і 100 доларів США, 50 і 100 євро. Спосібів підробки нараховують майже двадцять.

Алла АНТИПОВА.
Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Голос України

Г А З Е Т А В Е Р Х О В Н О Ї Р А Д И У К Р А Ї Н И

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224,
для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн,
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети
«Голос України»
Зам. 0311099.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos